

Glasnik

Hrvatskoga uljudbenog pokreta

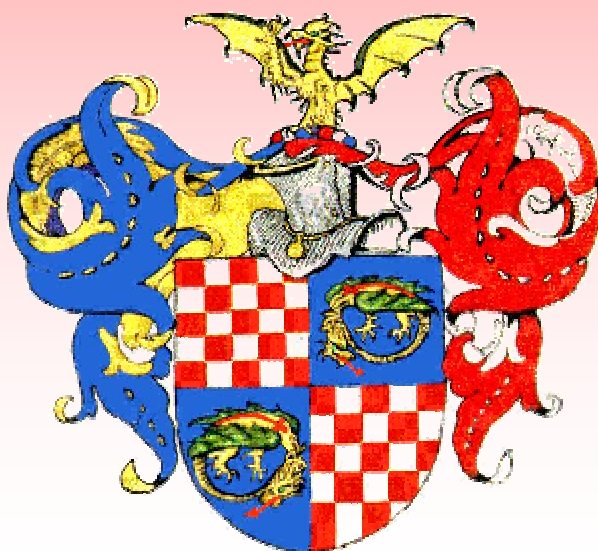
Online tjednik za javna pitanja

Broj 55

Izlazi subotom

Zagreb, 25. travnja 2009.

Sadržaj	
Moj hrvatski dom	2
Urednikovo slovo	3
Hrvatska knjižara	5
Objave	6
Počasni Bleiburški vod	7
In memoriam	13
Odličja	14
Obljetnice	15
Prikaz knjige	17
Hrvatska stranka prava	18
Vrijeme je za pravdu	21
Besjeda	23
Manifest	24
Memorandum	25
Povijest i čovjek	27
Za dug spremni	29
Svijet	32
Jugoistočna Europa	35
Zgodopis	37
Protiv korupcije	40
Osvrti	44
Bosno moja	49
Izložba	53
Živjeti NDH	54
Hrvatski jezik	55
Roman	57
Bog nas je stvorio	57
Ustaški hitrozov	61
Kolači	62
Čitatelji	63

Pro aris et focis deo propitio

PROGLAS NARODU HRVATSKOME

HRVATSKO ŽRTVOSLOVNO DRUŠTVO
PREUZIMA SPOMEN-PODRUČJE JASENOVAC

DANI STEĆANJA NA ŽRTVE KOMUNISTIČKIH ZLOČINA U GRACANIMA 1945.

Marko Francišković: USPOSTAVA HRVATSKE DRŽAVE,
dr. FRANJO TUĐMAN, TUĐMANIZAM I DETUĐMANIZACIJA

ОФАНЗИВА ХРВАТСКЕ ДЕСНИЦЕ

R. Arsenić, www.politika.rs, 14. travnja 2009.

Odabrao: **Bogdan Liski**, Oregon, USA

Хрватски уљудбени покрет најављује окупљања и пригодне програме пред кућама свих који су се „огрешили о хрватски народ“

Загреб – Како се у Хрватској приближавају мајски локални избори, тако је и јавна сцена све живља. До сада најнеобичнију акцију најавили су већ познати домаћи десничари окупљени у Хрватски уљудбени покрет, организацију која разним јавним притисцима треба да утиче на своје идеолошке противнике и тако у ствари скреће пажњу на себе.

ОФАНЗИВА ХРВАТСКЕ ДЕСНИЦЕ (НАСТАВАК)

R. Arsenić, www.politika.rs, 14. travnja 2009.
Odabrao: **Bogdan Liski**, Oregon, USA

„Циљ акције је да се у хришћанском духу свима који су се огрешили о хрватски народ понуди прилика да се покају. Таквима ћемо испред кућа организовати приредбу и позвати их да се очитују о оптужбама“, објашњава у „Слободној Далмацији“ организатор ове нове акције јавног притиска Томислав Драгун, познат у домаћој јавности као бивши ревизор вероватно најконтроверзнијег „тајкуна“ Мирослава Кутле, ком се годинама судило и суди због истакнуте улоге у криминалној „претворби друштвеног власништва“ у којој је на до сада невиђен начин опљачкано хрватско национално богатство.

У овој акцији, наводи Драгун, учествоваће припадници Хвидре, Генералског збора (углавном генерали који су због свог десничарског политичког деловања пензионисани), почасног Блајбуршког вода (чине га домобрани и усташе који негују успомену на убијене хрватске квислинге на крају Другог светског рата), а међу најистакнутијим појединцима су Младен Шварц, генерал Љубо Ћесић Ројс и Боже Вукушић (бивши тајник комисије Сабора која је утврдила да је у НДХ убијено тек неколико Јевреја и група Срба).

Прва оваква акција најављена је за 25. мај у елитном крају Загреба на Тушканцу, пред кућом некадашњег команданта Озне с подручја Крапине Стјепана Хршака, ког оптужују да је током Другог светског рата наводно убио 22 свештеника.

Ова нова десничарска организација основала је и тзв. Лустрацијски суд, који ће – каже Драгун – „као етичко тело судити свима за које народ сматра да су се у било којем смислу огрешили о његове интересе“. Тај „суд“ ће додељивати и две врсте диплома – једне онима који „открију нове јаме с хрватским костима“, а друге (црвене боје) онима који негирају постојање таквих јама. Међу првим такву „црвену диплому“ већ су доделили председнику РХ Стјепану Месићу због „општег приступа теми партизанских јама“, а пре тога Сими Дубајићу иако је он још пре неколико година јавно признао шта је радио на Кочевском рогу маја 1945. и покајао се.

КОМЕНТАРИ

Lilit, 14/04/2009, 09:04

Kakva perverzija, nadam se da ce hrvatski narod ovu organizaciju ako nista drugo a ono ignorisati. Sacuvaj me boze i sakloni njihovih diploma! Opet se deli na MI i ONI, na PODOBNE i NEPODOBNE, na KRIVE i PRAVE pa bi krivi da se ispravljaju. U cemu

je samo razlika izmedju njih i onih koje osudjuju, to je normalnim ljudima jasno kao dan!

Твртко, 14/04/2009, 09:34

Само мало, ови људи у циљу пропагирања својих политичких ставова пре избора изводе перформанс у којем захтевају од својих политичких противника да "се покају". Шта ту није у реду? Колико разумем никог не угрожавају, ником не прете ... Они једноставно траже од оних за које мисле да су погрешили да се покају - да би све било ОК. Овај њихов перформанс је помало личи на неки псеудохришћански ритуал, али жеље им нису нелегитимне и нису усмерене против неке посебне групе (на пример Срба). Ова акција, колико разумем из текста, никог не угрожава и зато је ок.

Prosrpski Hrvat, 14/04/2009, 14:45

Hvala Politici, Googlu i rijecniku hrvatski-engleski sto sam naucio novu rijec mog materinjeg jezika „uljudba“, за оне који још не знају, а мрско им тражити по google, значи „civilizација“, па самим тим Тудјманово „predzidje civilizације“ postaje „predzidje uljudbe“

Ovaj članak prenijeli su: **srpska.etleboro.com – Banja Luka**, **www.evropanacija.com**, **vesti.krstarica.com** i **www.poslednja vest.com**

JESU LI USTAŠE OSNOVALI NEZAVISNU DRŽAVU HRVATSKU?

Model je jednostavan, ali neki misle kako uvijek - pali. Barem tako misle partizani i sljedbenici njihova svjetonazora. Teorije i prakse.

„Nezavisnu Državu Hrvatsku osnovali su ustaše. Ustaše su zločinci. Nezavisna Država Hrvatska je zločinačka država.“

Ako je uopće postojala, ako je uopće i bila hrvatska, kako bi nekada rekao Josip Broz Tito, a sada Stjepan Mesić.

Skoro smo se na to i sami navikli.

Jer, iza toga slijedi uvježbani zaključak. Tko spominje Nezavisnu Državu Hrvatsku taj je ustaša. Dakle, taj je zločinac.

Što pak činiti sa zločincem, barem je to jasno. Dakako, ako dotičnome uopće ostane glava na ramenima.

Eto ti, na tebi je red, dokaži da nisi ustaša, da nisi zločinac! Inače, klekni i šuti. Čekaj milost. Partizansku. Druge ionako nema.

Što, međutim, ako zaustiš reći kako ustaše baš i nisu zločinci, svakako ne do 10. travnja 1941. godine, nego borci za Hrvatsku Državu, za hrvatsku nezavisnost? Bolje je i ne misliti na to. Sud Komunističke Partije Jugoslavije i Druga Tita je neoboriv. Ima li netko što protiv toga?

Sud je izrečen. Za sva vremena. Presuđeno je zauvijek ustašama, presuđeno je za svagda Nezavisnoj Državi Hrvatskoj. Zna se kako, rekosmo, i od koga.

I u Ustavu Republike Hrvatske.

Nu, što, ako Nezavisna Država Hrvatska i ustaše i nisu tako povezani, ako ju ustaše nisu niti osnovali?

A nisu. Zaista nisu.

hr.wikipedia.org:

BANOVINA HRVATSKA

„**Banovina Hrvatska** je teritorijalna jedinica unutar Krajevine Jugoslavije, nastala kao rezultat ogorčenosti hrvatskog naroda centralističkom politikom Beograda i težnje za većom autonomijom i cjelovitošću hrvatskih zemalja, suradnje hrvatskih političkih vođa sa vođama Srba prečana, te kao rezultat priznanja srbijanskih političara da je centralizam doveo do slijepe ulice. Formirana je na temelju političkog sporazuma između predsjednika jugoslavenske vlade Dragiša Cvetkovića i vođe HSS-a Vladka Mačeka u dvorcu Drašković u Božjakovini (tzv. sporazum Cvetković-Maček), uz sudjelovanje predstavnika prečanske Samostalne demokratske stranke (koja sa HSS čini Seljačko-demokratsku koaliciju) i uz podršku regenta kneza Pavla Karađorđevića. Zakonski počinje postojati donošenjem Uredbe o Banovini Hrvatskoj **26. kolovoza 1939. godine.**“

UPRAVA I NADLEŽNOST

„Za prvog Bana Banovine Hrvatske imenovan je dr. Ivan Šubašić, kojeg je osobno odredio Vladko Maček. Uredbom o Banovini Hrvatskoj bile su određene i njene nadležnosti, među kojima su bili trgovina, industrija, školstvo, poljoprivreda, pravosuđe i socijalna politika. U nadležnosti države ostali su vanjski poslovi, vojska, policija i vanjska trgovina. Ostalo je sporno financiranje nove upravne jedinice, pa je o tome donesena posebna uredba 30. ožujka 1940. godine. Mnoge od ovih odredbi nisu

nikad provedene do kraja, bilo zbog kratkog postojanja Banovine, bilo zbog opstrukcija iz Beograda. Planirano je i raspisivanje izbora za hrvatski sabor, ali to se nije dogodilo uslijed izbijanja Drugog svjetskog rata."

ODLUKA SIMOVIĆEVE VLADE

„Nakon vojnog puča 27. ožujka 1941., vlada generala Dušana Simovića nastojala je nagovoriti Vladka Mačeka da ponovo preuzme funkciju potpredsjednika vlade. U zamjenu, obećala je **prenošenje žandarmerije na teritoriji banovine u nadležnost bana**, te još neke ustupke. Ove su odluke objavljene u Narodnim novinama koje nose datume **7. i 8. travnja 1941.**, tj. nakon početka Aprilskog rata."

Neosporno, Banovina Hrvatska postojala je 10. travnja 1941. godine.

Kakva joj je bila sudbina nakon **10. travnja 1941.** godine?

Prvo stajalište - jugoslavenko.

Banovina Hrvatska postojala je sve do **29. studenog 1945.** godine.

miyeonjan.tripod.com:

„1945. godine je partizanski pokret još trebao surađivati s jugoslavenskom kraljevskom vladom, koja je bila u londonskom izbjeglištvu od 1941, te je legalni status vlade u Jugoslaviji (a time i u Hrvatskoj) bio ponešto 'fluidan'. Tako je ime nove države bilo Demokratska Jugoslavija, a potom Demokratska Federativna Jugoslavija. Takvo je **prijelazno doba trajalo do 29. studenog 1945**, kad je Ustavotvorna skupština proglasila Federativnu Narodnu Republiku Jugoslaviju.

To znači kako je u isto vrijeme i svaka republika postala Narodna Republika."

Drugo stajalište – hrvatsko državotvorno.

U Bjelovaru je **8. travnja 1941.** proglašena Nezavisna Država Hrvatska. Mogla je to biti jedino nezavisna Banovina Hrvatska, kao država, jer nekog drugog državnog ustroja u hrvatskom dijelu Jugoslavije nije bilo, a koja je tim činom zapravo i postala Nezavisna Država.

U Zagrebu je **10. travnja 1941.** godine od strane Slavka Kvaternika potvrđeno bjelovarsko proglašenje Nezavisne Države Hrvatske, ali sada na cijelom njenom području, koje je bilo nešto veće od područ-

ja Banovine Hrvatske, ali je ostao isti glavni grad: Zagreb.

Josip Broz Tito, sa svojim Centralnim Komitetom Komunističke Partije Jugoslavije i Centralnim Komitetom Komunističke Partije Hrvatske zasjedao je u Zagrebu dne **8. i 10. travnja 1941.** godine. Nije ništa osporeno glede aktualnog državnog ustroja Jugoslavije.

Dr. Ante Pavelić nije se, kao i ustaše, nalazio u Zagrebu dne 8. i 10. travnja 1941. godine.

Dr. Ante Pavelić, prihvativši zatečeno **stanje postojanja** Nezavisne Države Hrvatske, odnosno Banovine Hrvatske u Jugoslaviji, sastavio je dne **16. travnja 1941.** godine Hrvatsku vladu.

Što iz svega toga možemo zaključiti:

Osnivanje Nezavisne Države Hrvatske, kao **preoblikovanja** postojeće Banovine Hrvatske (prema hrvatskom državotvornom tumačenju), odnosno osamostaljivanje Banovine Hrvatske (prema jugoslavenskom tumačenju) nema nikakve sveze s ustašama.

Stoga, bilo kakvo osporavanje postojanja Nezavisne Države Hrvatske, odnosno postojanja osamostaljene Banovine Hrvatske, **teroristički je čin** za kojise i danas, prema Kaznenom zakonu RH, **treba kazneno odgovarati.**

Sudbinu ustaša, njihova Pokreta i vrednovanja njihovih postupaka **nikako se ne smije promatrati u svezi s opstojnošću Hrvatske Države**, kao nezavisne u razdoblju od 1941. do 1945. godine. Uostalom, komunizam je propao 1989. godine, a Republika Hrvatska je nakon toga imala dva predsjednika komunističkoga podrijetla, ali **to ne znači da ona nije postojala.**

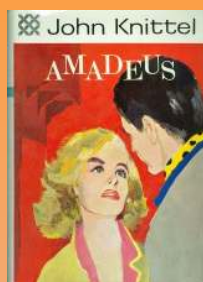
T. Držman

HRVATSKA KNJIŽARA

knjizara.hrvatskauljudba.hr

preporučuje Vam knjige

Johna Knittela:

Amadeus,
45,00 kuna

El Hakim I i II,
90,00 kuna

Komandant,
45,00 kuna

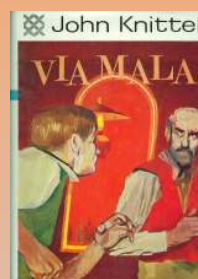
Modri Bazalt
45,00 kuna

Terezija Etienne,
45,00 kuna

Terra Magna I i II,
90,00 kuna

Via Mala I i II,
90,00 kuna

Izdvajamo iz ponude antikvarijata (cijene treba uvećati za poštarinu):

Trygve Gulbrandsen: BJORNDALSKA BAŠTINA,

362 str., 1944. godina

50,00 kuna

Peter Benchley: RALJE,

str. 357, 1976. godina

45,00 kuna

Isaac Asimov: PRIMICANJE KATASTROFA,

str. 352, 1981. godina

50,00 kuna

Anatole France: KRALJICA PEDAUQUE / BOGOVI ŽEĐAJU

str. 422, 1965. godina

45,00 kuna

A. I. Voinova: MRAMORNI TRUST 1-3,

str. 256+194+169, između 1935. i 1940. godine

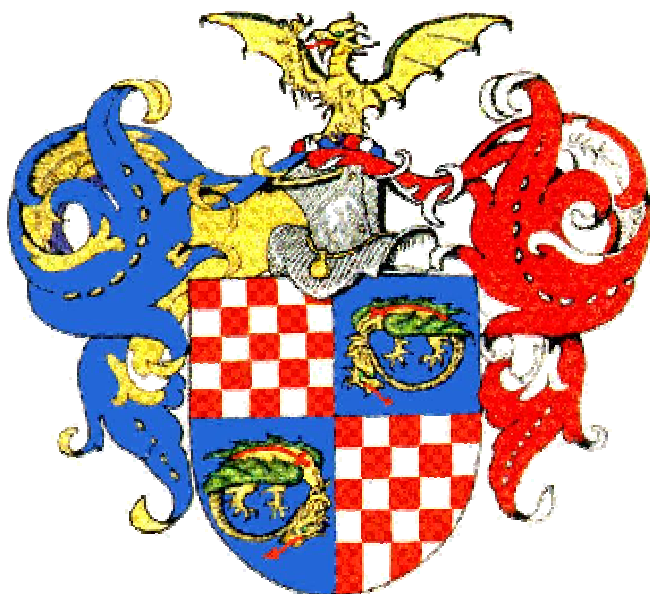
110,00 kuna

PROGLAS NARODU HRVATSKOME

Vladimir Biondić, Zagreb

Hrvatice i Hrvati i svi oni koji ovu zemlju smatraju ne svojim vlasništvom nego svojom

DOMOVINOM

Osvijestimo se. Krenimo putem boljeg sutra.

Riješimo sve krizne situacije ZAJEDNIŠTVOM.

Bez obzira na razlike u vjeri, svjetonazoru i političkom opredjeljenju – izađimo

SVI NA IZBORE

i dajmo glas najboljima, prema svojoj savjesti. Promjene DA, ali ne samo ljudi već i odnosa prema našoj domovini i njezinom bogatstvu.

Kao prvu promjenu promijenimo ime Trga Maršala i to ne u ime Kazališni trg, već u ime

TRG HRVATSKIH HEROJA

Ako usvojimo predloženo ime trga svatko tko čuje najavu vozača tramvaja moći će misliti na svoje heroje.

Ja na Dr Antu Starčevića, Stjepana Radića, Stjepana Sarkotića, Svetozara Borojevića, Juru Francetića, Dr Franju Tuđmana i Antu Gotovinu.

Oni drugi na Radu Končara, Ivu Lolu Ribara i Josipa Broza.

Neka to bude prvi korak ka zajedništvu.

Drugi korak neka bude športski pristup – naučimo cijeniti i poštovati protivnika, naučimo pljeskom pozdraviti protivničku momčad kad izlazi na teren. Budimo "neprijatelji" u nogometu 90, u košarci 40 i u vaterpolu 32 minute. Kad sudac odsvira kraj, bez obzira na rezultat budimo opet jedno, jer svi mi imamo samo jednu domovinu.

Naši susjedi imaju poznata **4 C**, mi imamo samo jedno, ali veliko **H**. Veliko **H** od Vukovara do Dubrovnika, od stoljeća sedmog do današnjeg dana.

U subotu Anno domini 17.04.2009. otkrili smo spomenik jednom od najvećih sinova našeg naroda Kralju Dmitru Zvonimiru. Bilo je prekrasno biti dio tog svečanog otkrivanja, biti dio jedne cjeline jer, vladao je osjećaj ZAJEDNIŠTVA, osjećaj da su svi prisutni u meni i ja u njima, punoća domoljublja i poštovanja protkanog ponosom.

Budimo takvi svakog slijedećeg dana.

Treći korak neka bude naš odnos prema radu i imovini, prema svim bogatstvima koja nam naša zemlja pruža. Mislimo na našu djecu, nemojmo rasprodavati hrvatsku imovinu i sklapati štetne ugovore radi vlastite koristi, čuvajmo prirodu, brinimo o svom okolišu.

I na kraju - neka duh Vukovara bude kamen temeljac za izgradnju bolje i sretnije Hrvatske. Neka nas ujedine sjećanja na sve one kojih više nema, a zaslužni su za stvaranje slobodne nezavisne Hrvatske države.

Znajmo – Hrvatska mora biti iznad nas, samo je Bog od nje veći i hrvatski narod preči.

Svi Vi koji Hrvatsku nosite u srcu, ne u džepu, sada, DANAS, budimo jedno. Od Vukovara do Dubrovnika pružimo u božjoj milosti jedni drugima ruke, u ime naših predaka i naše prošlosti, u ime naše djece i njihove budućnosti.

S božjim imenom na usnama, s Hrvatskom u srcu ponavljajmo:

Pro aris et focis deo propitio,

Za žrtvenike i ognjišta s božjom milošću.

Tako nam Bog pomogao!

HRVATSKO ŽRTVOSLOVNO DRUŠTVO PREUZIMA SPOMEN-PODRUČJE JASENOVAC

Lasa Šukilo, Zagreb

Konferencija za tisak Počasnog bleiburškog voda, 21. travnja 2009. godine, 11 sati, odnosila se na posjet više hrvatskih udruga Spomen-području Jasenovac. Govorili su prof. dr. sc. Zvonimir Šeparović, predsjednik Hrvatskog žrtvoslovnog društva, Bože Vukušić, tajnik-glasnogovornik Počasnog bleiburškog voda, vlč. Ante Kutleša, ravnatelj Nacionalnog ureda za inozemnu pastvu Hrvatske biskupske konferencije i Biskupske konferencije Bosne i Hercegovine i prof. dr. sc. Josip Jurčević, povjesničar.

neoznačenom mjestu jedne od poslijeratnih masovnih grobnica, kao i uz postojeći spomenik žrtvama jasenovačkog logora 1941. – 1945.

Tom prilikom su djelatnicima uprave Spomen-područja Jasenovac, koji su ih vrlo ljubazno primili i proveli kroz Muzej jasenovačkih žrtava, izrazili zahtjev za istraživanjem i obilježavanjem masovnih grobnica nastalih na njegovom području nakon Drugog svjetskog rata kao i podizanjem

Bože Vukušić

položen je na mjestu prvih ekshumacija izvedenih početkom 80-tih godina prošlog stoljeća. Tada su uočeni ostatci ljudi u ustaškim i domobranskim odorama, njemačkih vojnika, žena s molitvenicima u rukama. Zapisnici s tih ekshumaciji su sakriveni, odnosno dijelom odneseni u Beograd, a dijelom pohranjeni u SUB-NORu Grada Zagreba.

Posjet je pokazao nedovoljnu brigu o uređenju i održavanju Spomen-područja Jasenovac, krajnje ignoriranje nepartizanskih žrtava i skrivanje dokumentacije o zbivanjima na njegovom području. Stoga, trebalo bi promijeniti način upravljanja njime.

Očito, na čelo Spomen-područja Jasenovac trebaju doći vjerodostojni poznavatelji žrtvoslovne problematike, a teško – kako se ozbiljno i utemeljeno govori u Zagrebu - da bi to mogao biti itko drugi osim Hrvatskog žrtvoslovnog društva.

Bože daj pameti onima što odlučuju!

Bože Vukušić, prof. dr. sc. Zvonimir Šeparović, vlč. Ante Kutleša i prof. dr. sc. Josip Jurčević

„Hrvatske udruge, koje su nedavno, na inicijativu Počasnog bleiburškog voda, posjetile masovno stratšite Hudu jamu kod Laškog u Sloveniji, posjetile su u nedjelju, 19. travnja 2009., na inicijativu Hrvatskog žrtvoslovnog društva, Spomen područje Jasenovac te položile vijence na

spomenika u spomen na žrtve koje se u njima nalaze. I u tom smislu podnijet će se zahtjev Hrvatskom saboru za dopunom Zakona u javnoj ustanovi Spomen-područja Jasenovac.“

Vijenac za žrtve logora Jasenovac nakon Drugog svjetskog rata

KOSTI ŽRTAVA OPTUŽUJU

prof. dr. sc. Zvonimir Šeparović, predsjednik Hrvatskog žrtvoslovnog društva

Hrvatsko žrtvoslovno društvo zajedno s drugim hrvatskim udrugama poziva na pijetet sa žrtvama, suradnju u istraživanju istine, obilježavanje masovnih stratišta i primjenu europskih standarda na sve zločine totalitarnih režima, u skladu sa prihvaćenim deklaracijama Parlamentarne skupštine Vijeća Europe broj 1481 i Deklaracije Hrvatskog Sabora od 3. lipnja 2006. godine o osudi zločina počinjenih za totalitarnog komunističkog poretka u Hrvatskoj 1945.-1990. godine, u kojoj se između ostalog ističe:

„Hrvatski Sabor vjeruje da žrtve zločina totalitarnih komunističkih režima koje su još žive ili njihove obitelji, zaslužuju sućut, razumijevanje i priznanje za svoje patnje ... Zbog toga se Hrvatski Sabor pridružuje Parlamentarnoj Skupštini Vijeća Europe u snažnoj osudi masovnog kršenja ljudskih prava od strane totalitarnih komunističkih režima, i istodobno izražava sućut, razumijevanje i priznanje žrtvama tih zločina u Republici Hrvatskoj, Europi i svijetu.“ (točka 11. Deklaracije)

Hrvatsko žrtvoslovno društvo upozorava godinama na te zločine, Na Prvom hrvatskom žrtvoslovnom kongresu održanom 1998. godine u Zagrebu, Ljubica Štefan izvijestila je o POSLJERNOM TITOVOM LOGORU JASENOVAC 1945.-1947/48. (Vidjeti Hrvatski žrtvoslov, Zbornik radova Kongresa, str. 209-214).

Na Trećem hrvatskom žrtvoslovnom kongresu održanom 2004. godine u Zagrebu pater Vladimir

prof. dr. sc. Zvonimir Šeparović

Horvat, povjesničar, isusovac, publicist piše: ISATINA O DVA LOGORA JASENOVAC 1941.-1945. I PARTIZANSKOM 1945.-1951.

Predsjednik Franjo Tuđman je pisao: „Jasenovac je bio logor oba totalitarna režima. Prvo ustaškog od 1941. do travnja 1945., a od svibnja 1945. do 1947/1948. komunističkog. (F. Tuđman, BESPUĆA, 1989.)

Hrvatsko žrtvoslovno društvo uputilo je Apel hrvatskim vlastima za primjenu europskih standarda na komunističke zločine u Hrvatskoj, kojeg smo prije godinu dana predali Mladenu Bajiću državnom odvjetniku Hrvatske.

Mi imamo dokaze da je Jasenovac 'radio i poslije travnja 1945.' Evo nekoliko svjedoka:

Eduard Mikša, invalid, domobranski časnik, jedan od 156 pre-

živjelih zarobljenika logora Prečko u Zagrebu 1945. svjedoči da su mu se javljali prijatelji iz logora Prečko koji su jedva preživjeli Jasenovac. Oni svjedoče da su kolone Križnoga puta koje su se od Siska dolinom Save kretale prema istoku zemlje zaustavljali vojnicima 21. srpske divizije u selima Plesnom, Krapju, Drenovu Boku, Novskoj i drugdje, a potom ih odvodili u Jasenovac, gdje su pobijeni bez istrage i suda. Jednostavno su proglašeni 'ustašama' i ubijeni."

Ljubica Štefan objavila je iskaz svjedoka NN, koji je htio ostati anoniman, jer se je bojao za svoju obitelj, jer je naredbodavac te egzekucije bio jedan od najviših dužnosnika OZNE, a zatim UDBE u Jugoslaviji. Imao je 16 godina. Odveli su ga s grupom mještana iz kraja stradalog od četnika u Drugom svjetskom ratu i u Domovinskom ratu. Putem kroz druga naselja partizani su skupljali sve više ljudi i u Jasenovac stiglo ih je tada oko pet tisuća. Zatvoreni u barake, pratili su odvođenja nekuda grupe po grupe, od kojih se nitko nije vraćao. Došao je red na njega. S grupom stigao je na obalu Save i ugledao rovove s ubijenima prije njih. Naređeno im je kopati jamu u koje će ih ubijene pobacati. Bio je samo ranjen i uspio je noću neprimijećen krenuti prema svome mjestu.

Pokojni monsijor **Nikola Soldo** bio je politički zatvorenik u Staroj Gradiški punih 15 godina. Kao svećenik određivan je za najteže poslove. „Od svega je bilo najteže iskapanje oko 900 leševa iz 1946. Bilo je proljeće, dosta toplo, i zadržavanje ljudskih tijela bio je neopisivo. Leševi su bili povezani žicom, pa smo ih mi morali odvezati da bi ih mogli iznijeti iz rovova."

Rasčlanbom intervjua **prof. dr. sc. Srboljuba Živanovića**, s

Medicinskog fakulteta u Novom Sadu, 1989. nazire se dio istine, uporno skrivane do danas: u Jasenovcu, tada već Titovom, ubijani su masovno Hrvati. Vršio je iskapanja 1963. i 1964. Nađeno je mnogo predmeta. „Ostaci tekstila govore da se radilo o našem seoskom življu. Tokom iskopavanja na jasenovačkom terenu članovi komisije su nalazili znatne količine zlatnog nakita i novca." Članovi ekipe su sve zlatne predmete skupili i nakon završetka radova predali uz zapisnik SUBNORU Hrvatske. „Mi smo svoje nalaze predali u Jugoslavenski arhiv. No, država je ocenila da široj javnosti ne bi trebalo da budu dostupni svi podaci."

Zaključujem: žrtve postoje, kosti optužuju, Europa i Hrvatski Sabor su za te zločine digli glas, postoje zločinci, živi ili mrtvi, a od njih **nitko nije odgovarao**. Za Janeza Stanovnika, slovenskog Fumića, postoji „novo nürnbergsko pravo" o uništavanju neprijateljskih zarobljenika, pa su mu za komunističke zločine u miru krivi ne samo Staljin već i Churchill i Roosevelt. Povika da nema dokaza je perfidna, opravdanje zločina je protivno ljudskoj i božjoj pravdi, daljnje sakrivanje istine je nemoguće. Tezno, Kočevski Rog, Huda Jama, Maceljska gora, a

Oni imaju dodatak za minuli rad.
Zašto ga nama žele oduzeti?

Peticiju protiv ukidanja dodatka za minuli rad potpisalo je 68.000 gradana!

Luka Bebić:
Ja ustaša? Ponosim se svojom komunističkom prošlošću.

sada i Jasenovac, vape do neba za pravdom za brutalno umorene žrtve. Stoga zahtijevamo i zaključujemo:

1. tražiti od Javne ustanove Spomen-područja (JUSP) Jasenovac da nastavi odnosno započne istraživanja ubijanja od svibnja 1945. do 1951. godine. Prema izjavi ravnateljice Nataše Jovičić bilo je ubijanja i u vrijeme poslije završetka Drugog svjetskog rata o čemu je podatke prikupljala kustosica Jelka Smreka, koja je prošle godine poginula u prometnoj nesreći. Gdje su rezultati njezinih istraživanja?

2. tražiti od Hrvatskog Sabora da izmijeni Zakon o JUSP Jasenovac tako da se otvori mogućnost i obveza da se istražuje događanja u Jasenovcu poslije rata 1945. godine, premda ni sadašnji zakon ne sprječava istraživanje istine o poslijeratnim žrtvama u Jasenovcu, jer su to zločini koje treba istraživati jer nikada ne zastarjevaju, zakon ne smije biti alibi za zatvaranje očiju nad drugom stranom istine, za nepoznatim Jasenovcem.

3. organizirati znanstveno-stručni skup na kojeg ćemo pozvati sve koji se bave ili su se bavili istraživanjem istine o logoru Jasenovac. Pozvati Milana Bulajića, ali i Josipa Boljkovca, Josipa Manolića, Milku Planinc i Ivan Fumića, ali i sve institucije i povjesničare Hrvatske da dođu na raspravu o istini o logoru Jasenovac kako u Drugom svjetskom ratu tako i poslije travnja 1945. godine.

KRAĐA ŽRTAVA

Mile Prpa, Zagreb

Jasenovac research institute (Institut za istraživanje Jasenovca, skraćeno: JRI) u New Yorku, Brooklyn, NY 11210, USA (PO BOX 10-0674) pretendira da bude međunarodni institut, kojeg financijski i moralno podržava i dio američkog službenog establišmenta. U njegovom zaglavljju piše da je - JRI neprofitabilna organizacija za ljudska prava, i da je osnovan da se utvrdi istina o Holokaustu u Jugoslaviji, i da je usmjeren na traženje pravde za sve jasenovačke žrtve. JRI podupire istraživanja i aktivnosti da se svijetu objelodani zlodjelo genocida koji se dogodio u Jasenovcu za vrijeme rata - protiv Srba, Židova i Roma, i podržava svaku suradnju grupa i pojedinaca koji traže pravdu za ove žrtve.

Zašto je nama u Siveriću ovaj daleki američki (čitaj srpski) institut postao interesantan?! Naprosto po tome jer je u svoj suludi žrvanj laži ubacio, i na Listu „pogubljenih“ u Jasenovcu stavio, ni manje ni više nego – **četrdesetak naših Siverćana** (ito s punim imenom i prezimenom, imenom oca, te mjestom i godinom rođenja) - koji su nastradali u Drugom svjetskom ratu, uglavnom kao civilne žrtve, i stotinama kilometara daleko od Jasenovca. Bezočno je na jasenovačku listu stavio naše, siveričke žrtve iz Drugog svjetskog rata koje nemaju niti su ikada imali, ni živi ni mrtvi, ama baš ikakve veze sa Jasenovcem, niti su tamo ikada bili, a vjerojatno mnogi od njih nisu nikada ni čuli za Jasenovac, jer među žrtvama ima i djece.

O čemu se radi?! Nedavno je ovaj institut na svom Internet portalu objavio **Listu s popisom jasenovačkih žrtava**, (Victim List) - (zasad?) nešto preko sedamdeset tisuća „pogubljenih“ u Jasenovcu. Među te jasenovačke žrtve, dakle među one pogubljene u Jasenovcu uvršteno je i **četrdesetak naših Siverićana**. Tako se na listi nalazi jedan od **Prpa** koji je poginuo u partizanskim jedinicama kod Rijeke. Na listi se nalazi jedanaest **Bukarica**, deset **Mrđena**, sedam **Odaka** koji su većinom poginuli 19. ožujka 1944.g u Kninu na željezničkoj postaji u skloništu od anglo-američkih bombardera. Na Listi se nalaze i četiri **Lončara**, tri **Ivaza** i šestorica **Mileta**, od kojih niti jedan nije poginuo u Jasenovcu. Valja posebno napomenuti da se na Listi nalaze i trojica naših Siverćana, koji su još uvijek, Bogu hvala, **živi i zdravi**.

Vojislav Šešelj:
Mene pitajte. Jasenovac i ustaše imam u malom prstu.

Gotovo za sve siveričke žrtve, opisno je navedeno u našem listu SIVERIĆ br. 1 - gdje su poginuli, od čije ruke, i na koji način. I to nikada nikome nije bilo sporno. Neki su poginuli u partizanskim jedinicama, neki i od četničke ruke na svome pragu, a nig-

dje ni za koga od njih nema ni najmanjeg traga da bi bio pogubljen u Jasenovcu, barem koliko je to meni poznato. Da je bilo koji poginuo u Jasenovcu to bi zasigurno nama bilo dobro poznato i u našem listu bilo bi izričito naznačeno.

Ova Lista žrtava u Jasenovcu (Victim List), koju je plasirao spomenuti njujorški (čitaj beogradski) institut, nije i ne može biti službena lista nastradalih u Jasenovcu. To je samo plod jedne bolesne antihrvatske propagande, na koju nažalost mnogi lakovjerni zapadnjaci nasjedaju. Ali ipak mislim da toj laži pomalo dolazi kraj.

Službena lista žrtava još uvijek se utvrđuje u Upravi Spomen parka Jasenovac, u Jasenovcu u suradnji s nadležnim institucijama i službama u državama s područja bivše Jugoslavije, a možda i u suradnji s tim „njujorškim“ institutom. Ta Lista žrtava, navodno, još nije konačna.

Međutim, ovdje valja napomenuti da se službena Lista i Lista ovog „njujorškog“ instituta po ukupnom broju žrtava gotovo ne razlikuju, pa postoji mogućnost da su i u službenu **Listu žrtava Spomen parka Jasenovac ušli ti krivi i potpuno lažni podatci** i o našim Siverićanima. To bi, svakako, dok se još može, trebalo provjeriti, i ako utvrdimo da je tako - trebamo čim prije tražiti ispravak. U svakom slučaju mi moramo zaštititi dignitet naših siveričkih žrtava iz doba Drugog svjetskog rata i poraća. O ovoj spoznaji trebali bismo obavijestiti Upravu spomen parka Jasenovac, u Jasenovcu, a i naša diplomacija trebala bi nešto poduzeti.

Možda bi trebalo zamoliti nekog našeg povjesničara da tu cijelu stvar još detaljnije ispita, jer postoji mogućnost da se na toj listi nalazi još naših sumješтана. Ja sam ih uspio pronaći četrdeset dvoje. Jer ako se takvi podatci u službenoj Listi utvrde kao konačni, tada se to više nikada neće moći ispraviti. Što nikako ne bismo smjeli dopustiti, jer bi za naše buduće naraštaje ispalo da smo i sami, temeljem takvih podataka, ubijali svoj vlastiti narod.

I na kraju, što na to sve reći?! Mi smo istinoljubivi ljudi i nas zanima samo istina, pa ma kakva bila. Ako se iz našeg mabg Siverića „presejava“ **42 žrtve** među

jasenovačke žrtve, da bi se **nesmiljeno povećao** broj stradalih u Jasenovcu, a što onda s drugim i većim mjestima, jer zacijelo naš slučaj u toj igri brojeva, u tom bezobrazluku i laži - **nije usamljen**. Očito, kad više nitko normalan u svijetu nije mogao povjerovati u brojku od 700.000 stradalih, pa su zatražena imena žrtava, otpočeo je postupak „krađe žrtava“ i ko zna dokle se u toj krađi doguralo. Zar te žrtve treba još jednom ubijati, ponovno ih ubijati u Jasenovcu, i ponovno otvarati rane njihovim bliskima?!

Kao istinoljubivi ljudi ne želimo da se tamo utvrdi niti jedna žrtva

više ili manje od onoga kako je stvarno bilo. Ali i ne želimo da se preko časnih imena naših žrtava, naših nastradalih Siverićana, to tragično mjesto, taj pogon smrti (pa ma koliki bio) - da se pretvara još i u veliku tvornicu laži. To nikome ne služi na čast, a najmanje autorima ove monstrum liste. Ovo je još jedan bjelodani primjer, među nebrojeno drugih, koji potvrđuje da se ne smije ništa vjerovati toj i takvoj jugokomunističkoj i srpskoj historiografiji, ni fragmentarno ni u globalu, jer je spremna na sve.

OTVORENO PISMO MJEŠTANA MJESTA SIVERIĆ UPRAVI SPOMEN-PARKA JASENOVAC

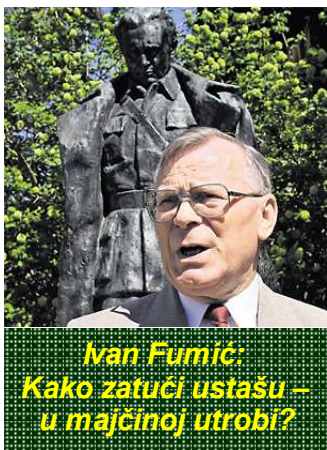
Mile Prpa, Zagreb, za mještane Siverića (19. siječnja 2009.)

Poštovani!

Kao što Vam je već dobro poznato, naš list SIVERIĆ broj 2 (15) 2008. objavio je članak KRAĐA ŽRTAVA – Jasenovačka „istina“ Jasenovac reseach instituta u New Yorku.

Iz tog članka se vidi da je taj Institut, kojeg moralno i financijski podržava Kongres SAD-a, na Listu jasenovačkih žrtava uvrstio (prema našem tek djelomičnom istraživanju) i 42 žrtve iz II. svjetskog rata iz našeg Siverića, koje nikakve veze nemaju s Jasenovcem jer su nastradali uglavnom u Dalmaciji, pretežno od anglo-američkih bombardera, neki na kućnom pragu od četnika, a neki i u partizanskim jedinicama, a većina od njih je i pokopana na mjesnom groblju Sv. Petra Apostola u Siveriću. Na spomenutu listu je uvršteno i nekoliko naših Siverićana, koji su, hvala Bogu, i sada živi i zdravi.

Prema čvrstim saznanjima nas Siverićana - iz mjesta Siverić niti jedna jedina osoba, bez obzira da li hrvatske ili srpske nacionalnosti, nije nastradala u Jasenovcu, jer beziznimno za svaku žrtvu sa sto postotnom sigurnošću znamo gdje je poginula, od čije je ruke poginula i kada je poginula. To u našem mjestu Siverić nikada nije niti najmanje bilo sporno.

Uvrštenje naših siverićkih žrtava na Jasenovačku listu nas mještane Siverića naprosto je šokiralo! Da bismo nastalu situaciju umirili, kao istinoljubivim ljudima, pismom kojeg smo Vam poslali preporučenom poštom 03. 01. 2009.g. molili smo Vas da nam dade te sljedeće informacije.

1. Da li je Vaša lista, tj. Lista žrtava Spomen parka Jasenovac identična sa Listom koju je objavio Jasenovac reseach institute u New Yorku na svojim internetskim stranicama.
2. Ako nije identična – da li se i na Vašoj listi nalazi neka od žrtava iz Siverića kao žrtva koja je nastradala u Jasenovcu.
3. Da li Spomen park Jasenovac surađuje s spomenutim Institutom u New Yorku na utvrđivanju Liste jasenovačkih žrtava, jer je malo za vjerovati da oni tamo samostalno istražuju to područje.
4. Da li ste spremni u Vaše ime spomenuti Institut upozoriti da niti jedan Siverićanin za vrijeme II. Svjetskog rata nije nastradao u Jasenovcu, i da li ste spremni od istih zatražiti da sve naše Siverićane po hitnom postupku skinu sa te liste, bez obzira da li su živi ili mrtvi
5. Kada će, i da li će službena Lista žrtava koju utvrđuje vaša Uprava Spomen parka Jasenovac biti objavljena na Internetu, kako bi mještani mnogih mjesta u RH i BiH, kao i drugih područja provjerili da li je ta lista istinita ili je možda i ona sačinjena po principu spomenutog Instituta?

Iako smo u našem pismu Vama od 03. 01. 2009.g. izričito tražili da nam čim prije odgovorite i dade te navedene in-

formacije, a unatoč činjenici da je naše pismo objavljeno na brojnim Internet portalima, do dan danas (19. 01. 2009.g.) nismo dobili od Vas nikakav odgovor. Pretpostavljamo da za takvo ponašanje imate razlog. Qui tacet consentire videtur! Tko šuti čini se da pristaje (odobrava)! - ili, odgovaranje na nečije pismo više ne spada u kulturu poslovnog ili etičkog ponašanja. Obzirom da nismo bili dostojni dobiti Vaš pismeni odgovor, možemo samo pretpostavljati da li Vaša uprava surađuje ili ne surađuje sa Institutom u New Yorku. Ali zasigurno znamo jedno - da Institut u New Yorku ne raspolaže, niti može raspolagati sa arhivskim dokumentima, jer se oni nalaze po raznim arhivama na prostorim ex Jugoslavije, i teško su dostupni i našim povjesničarima istraživačima, a kamo li onima u New Yorku. Iz čega bi se dalo zaključiti da su predstavnici tog Instituta (pa ma tko tamo bio) najvjerojatnije tu Listu žrtava dobili gotovu odnekud s prostora ex Jugoslavije.

Vi, kao Uprava Spomen parka Jasenovac koja se financira izravno iz Državnog proračuna RH, ako ništa drugo, trebali ste službeno upozoriti spomenuti Institut (iako oni to jako dobro znaju) da je njihova Victims list u velikom dijelu neistinita i da vrijeda dostojanstvo najprije onih istinskih žrtava u Jasenovcu, a potom da vrijeda dostojanstvo svih onih koji su i sada živi, a nalaze se na toj listi, kao i dostojanstvo svih onih koji su poginuli koje kuda i nemaju nikakve veze sa Jasenovcem. Ali da se time vrijeda i dostojanstvo i Vaše Domovine i Vaše države Republike Hrvatske, da se vrijeda dostojanstvo najvećeg heroja u povijesti svijeta – ISTINE!. Ako ništa ne biste time postigli, trebali ste o tome izvijestiti Vladu RH. Ali Vi to niste učinili!

Zato, nemojte nas tjerati na pomisao da je taj institut u New Yorku samo (nečija) ekspoziura osnovana, pored ostalog, i s ciljem - da se sa tom lažnom Listom žrtava mužu dolari od Kongresa SAD-a koji je „moralni“ i financijski sponzor Instituta.

Naš Siverić se nalazi pet stotina kilometara daleko od Vašeg Jasenovca, i mi nikada, ama baš nikad sa Jasenovcem nismo imali nikakvog kontakta ni kao mjesto ni kao pojedinci. Ovih dana stižu, činjenično dokumentirani, izvještaji i iz brojnih drugih mjesta u RH o sličnoj krađi žrtava u njihovim mjestima, i to na stotine, pa čak se na nekim listama ukradenih žrtava nalazi na desetke ili stotine partizanskih borca, koji su u obrani zemlje poginuli na frontovima i drugdje, ali ne i u Jasenovcu. A Vi na to niti da mrdnete prstom.

U cijeloj povijesti ljudske civilizacije nije bilo bestijalnije manipulacije imenima i mrtvih i živih ljudi, čime ne samo da su ljudi povrijeđeni duševno, već im se otvaraju i stare rane, a autori te liste pokazuju neljudskost, koja sramoti i one prave žrtve u Jasenovcu, koje nitko ne osporava, već svatko normalan prema njim izražava pietet. Ali lažnim listama žrtava bez obzora tko ih je sačinio, sramoti se i sami Spomen park, pa je sve više ljudi koji zbog takvog postupanja ne mogu vjerovati da se je tamo dogodilo i ono što se je uistinu dogodilo.

Mi smo istinoljubivi ljudi i ne želimo da se u Jasenovcu utvrdi niti jedna žrtva manje, ali isto tako niti jedna više od onog kako se je stvarno dogodilo. Ni Vama ne bi bilo drago da netko na takvu listu stavlja imena Vama dragih i bliskih

osoba, a znate da nisu poginuli u Jasenovcu nego negdje druge, ili su i sad živi i s vama sjede za zajedničkim stolom. Ne čini drugome ono što ne želiš da se učini tebi!

Zato javno pozivamo:

Molimo vas skinite imena naših mrtvih i živih Siverićana sa te sramotne liste, bez obzira tko ju je sastavio, jer ste za to plaćeni sredstvima nas poreznih obveznika. Isto tako i imena svih onih koji na tu listu ne spadaju, bez obzira iz kojeg su naroda i mjesta u RH, BiH ili bilo kojeg drugog prostora ili države.

**Josip Manolić:
Uh, što smo ustašku bandu
pokokali!**

Pozivamo sve građane s prostora ex Jugoslavije, ili da se nalaze u dijaspori, da provjere da li se na toj listi ili na Listi Uprave Spomen parka Jasenovac, nalaze njihovi bliski mrtvi koji nisu nastradali u Jasenovcu ili da li se i iz njihovih mjesta na toj listi nalaze i oni koji su još živi, njihovi prijatelji, njihova rodbina, očevi ili djedovi.

Zato kategorički tražimo da se službena lista Uprave Spomen parka Jasenovac - stavi na INTERNET, na javni uvid svima – ljudima i narodima!

Jer postoji vrijeme laži i vrijeme istine. Sada nastupa vrijeme ISTINE! Zato pozivamo sve one, bez obzira kojem narodu ili vjeri pripadaju, da provjere da li se netko iz njihovog naroda, prvenstveno (Slovenci, Hrvati, Srbi, Bošnjaci, Makedonci, Crnogorci, Kosovari, Romi, Hebreji i dr.) nalazi lažno na nekoj Jasenovačkoj listi, i da reagiraju poput nas Siverićana, koje zanima samo istina. Jer nas jedino Istina može osloboditi, pa ma kako da je crna. I najružnija istina je ljepša i od najljepše laži – jednostavno zato jer je Istina!. Kao čestiti i istinoljubivi ljudi samo u Istini možemo graditi našu budućnost! Pa i cijeli narodi koji neće prihvatiti Istinu kao svoj credo, ne mogu imati ni svoje budućnosti!

Za sve one koji na Jasenovačkim listama pronadu sebe ili svoje, kao lažne žrtve, bilo žive bilo mrtve, izvješćujemo ih da postoji zakonska mogućnost da se protiv autora liste ili institucije koja je takvu listu sačinila podnese i kaznena prijava. Također postoje i zakonske mogućnosti podizanja tužbe pred domaćim ili međunarodnim sudovima za nadoknadu štete zbog pretrpljenih duševnih boli. Tužba se u određenim slučajevima može usmjeriti i prema Republici Hrvatskoj, ako je netko lažno na listi koja je sačinjena u RH.

I na kraju, pitamo se samo što će sada učiniti i na čijoj će strani biti - Vlada RH?

Primite izraze našeg štovanja!

VJEČNI PLAM

Zvonimir Marinić – Marinac, dobrovoljac i višekratno ranjavani borac, invalid, pravi, autentični ratni heroj

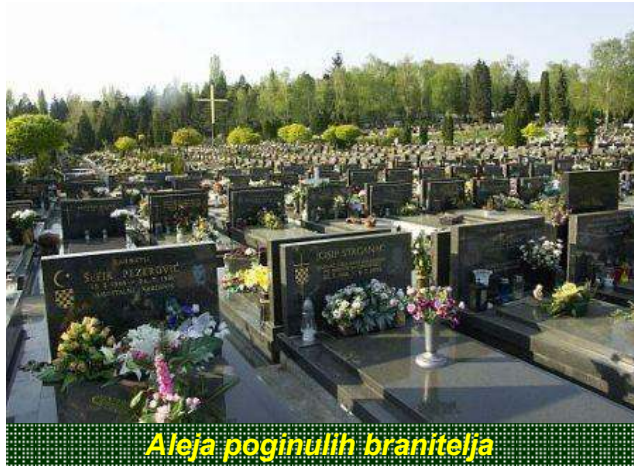
Vladimir Biondić, Zagreb

Podlegao je bolesti koja ga je brzo svladala te nas je ostavio da se borimo za Domovinu dalje bez njega. Hrvatska i Hrvati ne znaju koliko su oslabljeni gubitkom takvog čovjeka – nepotkupljivog i

bez pompe napuštaju nas za neke mali, ali u stvari u duši veliki ljudi, istinski domoljubi.

Nitko se nije našao, da se sa par, makar kurtoaznih riječi po posljednji put oprosti od autentičnog ratnog heroja.

I dok se jednima na

Aleja poginulih branitelja

Pripadnici »nebeskog« naroda čvrsto »prizemljeni« na cesti 2 kilometra prije Knina

Na dva kilometra do Knina

vjernog suborca, čovjeka za kojeg znaš da ti nikada i ni pod kakvim izgovorima neće zabiti nož u leđa, a takvi su danas uistinu rijetki.

Jučer, Anno domini 21.04.2009. ispratili smo na vječni počinak ratnog heroja Zvonimira Marinića - Marinca.

Iz oblaka prošaranih tamnim bojama tiho je sipila kišica, blaga, proljetna, nismo je ni osjećali. To je nebo nad Zagrebom lilo proljetne suze plačući zajedno s nama.

I tako, jedan za drugim, u tišini,

"junačke" prsi prišiva toliko odlikovanja da na kaput više i ne mogu stati, istinski heroji odlaze bez doličnog pozdrava.

Nismo se poznavali, ali sam dovoljno čuo od Tvojih suboraca o Tebi, da sam smatrao svojom ljudskom obavezom biti sudionik na Tvom ispraćaju. Ni prekrasni zvuci vojnog orkestra, ni dirljive riječi svećenika nisu mogle zatamiti svu bol i težinu ovog trenutka.

Otišao si nam prerano, i tu prazninu će biti teško popuniti, kao što je sve crne rupe naše sadašnjosti koje su postale tako velike, nemoguće ispuniti.

Sva sreća, da se naš "veliki" predsjednik, vjerojatno u trenutku slabosti (čuo sam – nakon dugih mučnih zamolbi) smilovao i odobrio ovaj rastanak od našeg Marinca sa svim vojnim počastima.

Hvala mu na tome.

Neka Tebi, dragi Zvonimire vječno gori plamen ove svijeće, a mi Ti, svečano obećavamo, da će gadno opeći šape svaki onaj koji ga pokušava ugasiti.

Neka Ti je laka ta rodna gruda koju si toliko volio. Počivao u miru Božjem.

AMEN

Branitelji traže objavu Registra

HRVATSKI ULJUBBENI POKRET

Udruga za zaštitu prava građana

Pete poljanice 7

ZAGREB

Dodjeljuje

Orden

VELERED HUDE JAME

Drugog stupnja

Drugu

LUKI BEBIĆU

iz Zagreba

Za uporno isticanje vlastite komunističke prošlosti
kao odlučujućeg uvjeta za osvajanje političkih položaja u
nelustriranoj Republici Hrvatskoj.

Orden će se predati obitelji naslovnika putem listonoše i preko hrvatske javnosti

U Zagrebu, dne 7. ožujka 2009. godine

Broj: 08-2009-NGUH

T. Dragun
dr. sc. Tomislav Dragun
predsjednik

SEDAMNAEST GODINA OD POČETKA RATNE AGONIJE NA KUPRESU

Ivan Gašpar, Kupres, 3. travnja 2009.

Danas je u Kupresu obilježena sedamnaesta obljetnica početka najkrvavijeg razdoblja u modernoj kupreškoj povijesti. Naime, točno prije sedamnaest počela su ratna događanja na Kupreškoj visoravni, a sve je kulminiralo 10. travnja 1992. padom Kupresa u ruke neprijatelja potpomognutog s JNA. Premda su se proteklih godina sjećanja na događaje iz travnja 1992. godine obilježavala upravo 10. travnja, ove godine to nije bilo moguće stoga što 10. travnja pada na Veliki petak kada ne bi mogla biti služena sveta misa te je stoga odabran upravo ovaj dan, odnosno dan početka agresije na Kupres.

Program obilježavanja sedamnaeste obljetnice započeo je svetom misom u crkvi svete Obitelji koju je predvodio vlač. Ivica Mršo uz koncelebraciju još jedanaest svećenika. Vlač. Mršo koji je i sam Kuprešak, u svojoj dojmljivoj propovijedi istaknuo je nužnost izražavanja ljubavi jednih prema drugima, nužnost izražavanja ljubavi prema domovini. „Ne puškom, nego čestitim životom.“, kako kaže vlač. Mršo. Ovo sveto misno slavlje uveličao je i mješoviti zbor HKD-a „Napredak“, a sve pod ravna-

njem profesora Ivica Svetinovića.

Po završetku svete mise brojna visoka izaslanstva iz svih razina vlasti u Bosni i Hercegovini te Republici Hrvatskoj koja su gostovala danas u Kupresu, obišla

su masovne grobnice te spomen obilježja u Ogledalima, Suhom Polju, Kupreškom polju te u gradu Kupresu gdje su položili svijeće te zapalili svijeće za sve poginule u oba rata.

Program obilježavanja travanjskih događanja iz 1992. nastavljen je u Hrvatskom domu u gdje

je pred 150-ak okupljenih projiciran dokumentarni film "Križni put" autora Ante Marića u produkciji HRT-a.. U tom filmu se govori o nekolicini hrabrih ljudi koji su odlučili nekoliko posljednjih godina pješice hodočastiti u Bleiburg, usput pohodivši sva mjesta stradanja Hrvata na Križnome putu. Film je dojmljivo svjedočanstvo hrabrosti i vjere koje nas obavezuje da nikad ne zaboravimo strašna događanja iz proljeća 1945. godine.

Nakon završetka filma predstavljene su i tri knjige, "Bleiburg memento", "Prikrivena grobišta" te "Bleiburg, tragedija i nada". O knjigama su nekoliko riječi rekli Božo Vukušić i don Anto Jelić, a posebno dirljivo je bilo svjedočanstvo Želimira Kužatka, inače živog svjedoka blajburške tragedije i tragedije Križnoga puta. Želimir Kužatko je na dirljiv i osobit način ispričao o svim događajima koje je tada proživio još kao 10-godišnji dječak. Iznio je svoje dojmove o aktualnoj situaciji kad je u pitanju istraživanje zločina u Bleiburgu ali i predstavio svoje književno djelo, djelo koje je posvetio svim žrtvama Bleiburga i Križnoga puta.

Ovom promocijom završen je službeni dio programa obilježavanja travanjskih događanja iz 1992. godine, a u Hotelu „Maestral“ organiziran je i prigodni domjenak za sve goste i prijatelje Kupresa.

DANI SJEĆANJA NA ŽRTVE KOMUNISTIČKIH ZLOČINA U GRAČANIMA 1945.

Tomislav Čegelj, Zagreb

Poštovani,

Pozivamo Vas da svojim prisustvom podržite Dane sjećanja na žrtve komunističkih zločina u Gračanima 1945. te zajedno sa svima nama odate počast stradalima u poslijeratnim danima o čijim se sudbinama već šezdeset četiri godine šuti, a njihove kosti leže razasute po našim gračanskim, prigorskim brdima.

Do susreta u Gračanima, srdačno Vas pozdravljam!

U ime svih gračanskih društava, udruga i župe,
Predsjednik organizacijskog odbora
Tomislav Čegelj

PROGRAM

Četvrtak, 7. svibnja 2009. 19 sati

Tribina u Pučkoj školi u Gračanima (Isce 15)
„Komunistički zločini na zagrebačkom području
Nakon Drugog svjetskog rata“
Na tribini će govoriti prof. dr. sc. Josip Jurčević

Nedjelja, 10. svibnja 2009. 10.30 sati
Svečana procesija uz sudjelovanje vjernika
u narodnim nošnjama i predstavnika državnih
i društvenih institucija
Procesija kreće ispred južnog ulaza OŠ Gračani

Nedjelja, 10. svibnja 2009. 10.50 sati
Polaganje vijenaca i svijeća kod raspela
„Pri Isusu“ u šumi iznad Lonšćine

Nedjelja, 10. svibnja 2009. 11.00 sati
Koncelebrirana sveta Misa („Pri Isusu“)
za sve stradale tijekom i nakon Drugog
svjetskog rata u Gračanima i okolici
Misno slavlje predvodit će o. Vjenceslav
Mihetec, OCD
Pjevat će HSPD Podgorac, uz sudjelovanje
zboru Baščina, te prigodni recital

U slučaju kišnog vremena procesija će se održati
na istom mjestu, a sv. Misa služit će se u cintoru
crkve sv. Mihajla na Iscu

Zagreb, Gračani

Kontakt:
**Tomislav
Čegelj**

**098/938-82-
26**

ZBIRKA UBRUSA

Akademik **Mirko Vidović**, Pariz

Knjiga aforizama u stihovima Mate Sušca: OVDJE JA ČUVAM (u tisku) djeluje kao ispovijest nekog razočaranog ateiste, premda se ne može govoriti o konverziji.

Književnom tehnikom sarkastičkih aforizama odlučuje se većina Aristofanovih djela. U novije vrijeme, u New Yorku je ovom tehnikom pisao svoje pjesme Ogden Nesh ('Stihovi'), a u hrvatskoj književnosti tipičan primjer rafiniranog sarkazma je Matoševa poema 'Mora'. U povodu Titove smrti, kao da mu je s moždana skinut olovni oklop, napisao je svoju zbirku pjesama 'Vunena vremena' Gojko Đogo i zbog toga je imao problema s 'organima gonjenja'. On je, naime, u obliku neke profane molitve zaklinjao rusku vješticu Džunu i bugarsku babu gataru Vangu da ga zaštite od Titova vampira da mu ne bi po noći došao odgristi nožne palce.

Matko Sušac je nakon vladavine straha, zatim vladavine narcisoidne euforije premundurenih generala i preokrenutih marksističkih doktora, koji su se zaljepili za svoje stolice partijskih komesara, sve njih nanizao kao pobrane tikve na kamenu ogradu hercegovačke njive i izložio ih pogledu onih koji znadu da ima šupljih tikava u kojima se ipak može nalijevati voda - ne prepune, da se ne bi prevrnule.

Ovako bi se doimali Tinovi 'Mamurluci' da ih je pisao A. B. Šimić uz gusle i rakiju dudovaču: Matko je stvorio kompilaciju izraza u jedinstvenoj formi i tako

pokazao da se u nezavisnoj hrvatskoj državi može pisati i u stilu satiričnih aforizama, a objavljivati na svoj račun. Ima ih koji će se ustrašiti čitajući ovaj svojevrsni suvremeni 'Satiricon' - još se led u koštanoj srži kod mnogih nije otopio.

Misli su ovo otriježnjena čovjeka koji, u pol bijela dana - proživljava san našeg naraštaja da mu govor bude iskren i to do kraja, bez straha od 'drugova iz organa' kojima ispadoše šuplji zubi i atrofira rašljasti jezik. Tko nije bio suđen na godine strogog zatvora zbog knjige pjesama, taj ne zna šta je Sušac i svojim suvremenima i našem potomstvu ostavio u amanet: on samome sebi objašnjava same po sebi shvatljive stvari - slobodan i oslobađajući one kod kojih: 'Stjenica u mozgu ruje i smrdi'.

Dok ispeku rakiju

U svom 'Predgovoru' Matko zaozra prvu brazdu na hrvatskoj književnoj mekoti najnovije 'poviestne (neo)zbilnosti' tvrdnjom: 'Ova zbirčica strofa nastala je sasvim slučajno'. No, o kakvim probranim slučajnostima se radi 'do Hude Jame', navedimo nekoliko glavica luka, kupusa, saransaka i po koji rani krumpir 'rokćući u Vuk-Jagićeveu blatu':

"Poubijajmo djecu, spasimo svijet... Ovan bleji uvjeren da pjeva... Vrijeme nas okrade - junake nam ote a fukare dade... Frulaši s Brijuna svi rat će za nas 'Žikino kolo', dok mozak ne izludi... Bivših drugova i novih duhova... Niste vi stekliši, vi ste mići miši... Krleža samozvani, se-tebandijera naša može kakati... Sad treba obraza za priznati i reći - brate moj, oprosti... koliko se je bandita izglo iz Tita!... Ovdje je pokopan izrod, ali još diše... Doživjeh da nam je Matica - maćehica, i kopilad da su joj prionula suzi, i što joj više pljuju posred lica, so njih više mazi a nas više mrzi... Ljepota ružnoće i istina laži su im sukus... Petnaest već ljeta paun se šepuri Saborom. Šaka inog i moralnog jada... Ma koja pravda Hag dok nam vlada, dok nam se vlada i prdaca boji... Nemaju ni duha, nagon ih goni... Ne viruj im ni kad se krste!" Itd.

Ohrabrujuće: U ovom stilu pisali su Matoš i njegovi duhovni potomci, hrvatski politički emigranti. Sad se ovako može pisati i u Hrvatskoj, u kojoj se emigranti povratnici tretiraju kao uljezi, nepozvani gosti i zatočenci šutnje. Bravo, Matko - tvoj govor je ovaploćenje duge hrvatske šutnje. Emigranti su zapravo otišli u budućnost gdje vas sve očekuju za blagdanskim stolom za kojim ne će biti ni ušuteilja Hude Jame ni izvračivača jaketa. Budućnost pripada ljubiteljima istine - onima koji - viču s krovova, da kamenje ne bi progovorilo u korizmene dane.

O HSP-HOS-U I LAŽNIM NALJEPNICAMA

Sven Rustem-pašić, Sarajevo

Sarajevo, 22. april 2009. - Neki samozvani „znalci“, koji se, da krajnji ishod bude još gori, smatraju braniteljima Re-

publike BiH, proglasili su Hrvatsku Stranku Prava (HSP) - ustaškom strankom! Historijska je istina, pak, da se samo jedna frakcija „frankovaca“ odvojila od HSP-a i pridružila Ustaškom pokretu, što nije doista HSP, dakle, HSP nije nikada bila ustaška stranka. Nažalost, te temeljne istine nisu poznate, jer komunističko-udbaška propaganda ima dubok korijen u bosanskohercegovačkoj javnosti.

Kako neznanje može biti strahovito štetno, kako je ono moglo biti kobno po obranu države Bosne i Hercegovine da je nadvladalo potrebu ljudi za samoodržanje, evo nekih temeljnih povijesnih činjenica iz prve polovine, ali i iz zadnje dekade 20. vijeka, da se neznanje umanjji, a znanje poveća.

Ustaški pokret, koji je utemeljen tek 1931. godine, nije imao veze sa HSP, niti se je na nju ikada poziva-

o. Da je to tako, dovoljno je da čak i internet-historičari na Google-u otvore stranicu 'Ustaška načela', ili taj dokument pronađu negdje drugdje, i to pročitaju.

Najbliža veza je frakcionaške, izvanstranačke, pa ako hoćete, i porodične prirode. Naime, visokopozicionirani pravaš Eugen Kvaternik, učlanio je HSP u Prvu Internacionalu u Parizu, te je HSP u Evropi smatrana lijevom političkom strujom. Kad se je Prva Internacionala raspala na komuniste i socijaliste, HSP je ostao na liniji socijal-demokracije.

Početak 20. vijeka, hrvatski Židov Josip Frank je došao na čelo HSP-a i krenuo mimo izvornog pravaštva, pak je HSP raskoljen u dva pravca. Unuk Josipa Franka, Dido Kvaternik, je pristupio Ustaškom pokretu, izvan stranke, te postao konceptor i logističar Marseilleskog atentata, a kao čovjek Br. 1 UNS-a (Ustaške nadzorne službe), ideolog 'Jasenovca' i pogroma antidržavnih Srba.

O odnosu Hrvatske Stranke Prava i Ustaškog pokreta je dokazano da je Ante Pavelić 1924. godine raspustio HSP i prihvatio ponudu Nikole Pašića da svoje strukture uključi u Radikalnu stranku. Tu izdaju pravaštva je raskrinkao najprije Stjepan Radić (nekadašnji Starčevićev tajnik), a kasnije, kad je Pašić umro, i sam kralj Aleksandar - nakon što je dao pobiti hrvatske zastupnike u Skupštini i raspustiti sve stranke, te zaveći osobnu diktaturu u Kraljevini Jugoslaviji.

Zašto dominira prevara? Zato što su decenijama jugoslavenski komunističko-udbaški falsifikatori nastojali ocniti i ocnili sve što nije bilo po njihovoj volji, pa tako i HSP - izjednačujući tu stranku s Ustaškim pokretom. Naime, velikosrpskom projektu prve i druge Jugoslavije, a od 1990. godine i velike Srbije, smetao je HSP kao stranka koja traži surad-

nju katolika i muslimana, Hrvata i Bošnjaka, Hrvatske i BiH, protiv projekta velike Srbije. I stoga je HSP maksimalno blačena! Nastavak te propagande u BiH i Hrvatskoj i danas, je komunističko-udbaško koprncanje u vlastitom blatu - nakon što su izdali sve Titove deklarirane antinacističke ideale i 'Komunistički manifest', pa svoje nacističke zločine iz 1990-tih godina prebacuju na davno sahranjeno ustaštvo.

Blaž Kraljević

Rekapitulirajmo: Ustaša nije 1990-tih godina nigdje bilo; HSP nikada nije bila ustaška stranka; HSP je prva stupila u borbu za suverenu Republiku Hrvatsku i Republiku BiH, a protiv Milošević-Tuđmanovog komunističko-udbaškog nacističkog pakta iz Karađorđeva 1991, koji je rezultirao pokoljem odanih građana Republike BiH, pogotovo i ciljano pripadnika bošnjačkog naroda, ali i Hrvata koji su se tom dogovoru usprotivili ili se tek „našli na putu“, te uništenjem i podjelom Države BiH. Nije na odmet napomenuti da neki od onih koji već godinama blače Ustaše – pokret koji još od kraja Drugog svjetskog rata, a formalno od 1953. godine, ne postoji (!) - primaju dobre plaće u kunama i KM. A oni koji to čine „dobrovoljno“, žrtve su udbaške propagande.

HSP Ante Paradžika i Dobroslava Parage nije imala nikako ciljeve Ustaškog pokreta kao što je npr. for-

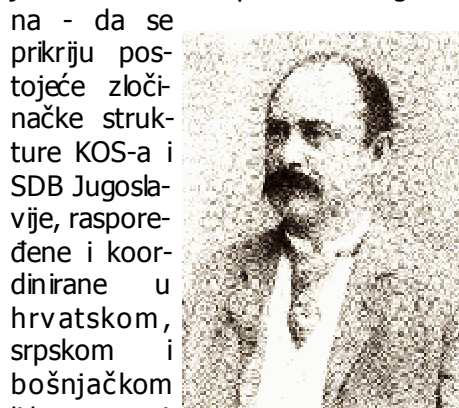
Eugen Kvaternik

miranje NDH na teritoriji RBiH, nego je HSP-HOS prvi naoružavao branitelje RBiH i odigrao ključnu ulogu u borbi protiv JNA-četnika u prvih dvije godine agresije (1991, 1992). HSP-HOS je totalno prisegao na Ustav RBiH, zastavu RBiH i postao zvaničnim državnim dekretom Predsjedništva RBiH, integralni dio Armije RBiH nakon što je Armija RBiH formirana!

HSP-HOS su prvoborci sa ogromnim zaslugama u obrani Republike Hrvatske i Republike BiH, za njihovog postojanja - dok ih komunističko-udbaški pakt nije ubojstvima, terorom, eliminacijama, sklonio sa scene, da bi dogovor tog pakta protiv Republike BiH bio proveden u krvi, do kraja.

Uspjeh HSP je moguć tek nakon što se na čelu te ključne hrvatske državotvorne stranke nađe neporočan čovjek po uklanjanju udbaškog doušnika Ante Đapića iz livanjskog sela Čaprazlije. Jer, general KOS JNA Franjo Tuđman je brižno bdio nad time da se u Hrvatskoj ne uspostavi niči jedna stranka na čelu koje ne bi bio neki udbaški dužnosnik ili barem doušnik.

Jedna od metoda propagande je stara provjerena „Držite lopova!“. Naime, blati se nešto nepostojeće – „Ustaše“ u proteklih 20 godina - da se prikriju postojeće zločinačke strukture KOS-a i SDB Jugoslavije, raspoređene i koordinirane u hrvatskom, srpskom i bošnjačkom liderstvu i njihovim operativnim strukturama.

Josip Frank

Mnogo puta su srpski i bošnjački lideri, a pogotovu njihovi „komesari“ u propagandnim odjeljenjima, tokom proteklih 20 godina nazivali HDZ-HVO i skoro sve što je hrvatsko, „Ustašama“ i „ustaškim“ - samo da bi prikrili činjenicu da su to KOS-ove odn. UDBA-ine strukture u Hrvata. Kako to da su ih bošnjački udbaši nazivali „Ustašama“, a ujedno mnogi dobivali hrvatske domovnice i putovnice, pa i odlikovanja i slična priznanja od gen. KOS JNA

Franje Tuđmana?! Kako to da su četnici nazivali HDZ-HVO „ustašama“ - dok su HDZ-HVO u raznim regijama BiH tokom rata kolaborirali sa tim četnicima?! Kako to da su Tuđmanovi komesari i mediji nazivali bošnjačko liderstvo „muslimansko fundamentalističko“, a mi koji to znamo, svjesni smo da to nije istina?! Ima mnogo varijacija na tu temu, a mnogi odgovori su ovdje dani.

Naši prvoborci iz redova HSP-HOS, ne baštine nikakvo ustaštvo, jer Ustaški pokret nikada nije bio pokret kojega je napravila i u kojemu je ulogu imala Hrvatska Stranka Prava (HSP) - historijska stranka koja je 1990. godine kao HSP i HOS, njene oružane snage, prva stupila u obranu RH i RBiH, znatno prije nego što je Armija RBiH osnovana, a kojoj je nakon osnivanja, HSP svoje oružane snage pridružila tako da je prisegla Republici BiH i postala integralni dio Armije RBiH !

Nažalost, mnoge ove činjenice 99,9% javnosti u BiH ne poznaje, a koliki je taj procent u Hrvatskoj, autoru je nepoznato.

OD FRANKA DO PAVELIĆA (1)

Dragutin Šafarić, Velenje, Slovenija

Dragutin Šafarić (u sredini)

Na oko bi izgledalo, kao da nasljednike Ante Starčevića na pravaškoj stolici prati zla kob. Ali nije tako, jer ni Starčevića nije poš-

dila, i on je značio u svoje vrijeme "vladajućoj strukturi" - kako se to danas lepo kaže, iako prazno zvuči, a zlo sluti - plašilo i ruglo, dok su ga svem svietu predstavili crkveni dostojanstvenici kao buntovničkog Jan Husa, a vierni službenici bečko-budimpeštansko-beogradskih gospodara jakobin-skim zlduhom. Njegovu stranku, Hrvatsku Stranku Prava, krste "bandom razbojničkom". Ta će brazgotina ostati na HSP do danas, odnosno dokle god Hrvatska Stranka Prava bude sledila Starčevićevu nauku, propovedala bezuvjetnu hrvatsku državnu nezavisnost i dokle god bude gmizala služinačka klika pred izpodprosj-

čnim političkim duhovima, zaljubljenim u sebe i svoje mozgove malih dometa, po Banovim dvorima, a kruhoborački klimavci dizali šuplje glave iza sjedala u hrvatskoj Sabornici.

Dakle, ne radi se toliko o ljudima, koliko o ideji pravaštva, o vjekovnoj težnji i želji hrvatskog čovjeka, koja glasi: Podpuna državna nezavisnost na celom poviestnom i etničkom hrvatskom državnom području. I pravo tu i takvu nezavisnost su propagirali nasljednici Starčevićevi.

Zato su se i urotili protivnici te hrvatske misli, naprezali sve svoje snage, e bi okaljali Pravaše i nji-

hove vođe. Osobito i posebno će to osjetiti prvaci Hrvatske Stranke Prava u vrijeme, kad bude ta hrvatska državna nezavisnost na dohvatu ruke, u vrijeme kad budu pucali lanci, koji su sapinjali Hrvatsku: lanci austro-ugarske 1918., lanci srbijanski 1941. i lanci srbsko-komunistički ovih dana. Težak, mukotrpan i nesnošljiv će im postati život u Hrvatskoj, korov hrvatski će ih gušiti, kuga zavisti i služinstva ih daviti, pošast stranih interesa lebdjet će im nad glavama poput Damaklova mača.

Zlo po Hrvatsku, propast hrvatskog naroda je imala različita imena: slavenstvo, jugoslavenstvo, bratstvo, jedinstvo, napredak, socijalizam, komunizam i slično. Pristaše svih ovih imena, svih tih ideja su zazirali od hrvatstva, izbjegavali ga kao koleru, e bi se tako dodvorili tuđinu, kojemu će služiti i od kojeg će dobiti mastni zalogaj za svoje tuste trbušine ...

Svi ti pak zvučni nazivi, izmišljeni i izabrani "uvijek u pravo vrijeme", imali su jedini zadatak, a to je: Hrvatima propovijedati njihovu političku nesposobnost, nezrelost, slabost, govoriti im, kako su nezreli i preslabi, a da bi mogli slobodno, samostalno i nezavisno egzistirati. I dok je puk bivao većim slepcem, i dok su se šup-

lje glave punile tuđim idejama, i dok su se divovi pitali, čemu njihova krepost usred kukavica (A. G. Matoš), zadržali su Starčevići vrli muževi domovinski sunčev pad svoje domovine Hrvatske i zaustavljali tihiu propast, koju su sluge Beča, Pešte, Beograda i Moskve spremali. Pravaški prvaci: **Aleksandar HORVAT, Vladimir PREBEG i Ante PAVELIĆ** su se odupirali sa svojim viernim pristašama svim svojim silama, i umnim i tjelesnim, dok ih sudba ne odvede na drugi svijet ... Evo i dvije-tri posebno o njima.

Aleksandar HORVAT

(6. prosinca 1975. - 8. svibnja 1928.)

na čelu je Stranki u punom jeku ludog jugoslavenstva i srbstva, poslije smrti Josipa FRANKA preuzima vodstvo stranke. Zastupa čistu hrvatsku tezu ujedinjenja svih hrvatskih zemalja u jednu samostalnu hrvatsku državu i s time dolazi u sukob sa srbskom državom od Jadrana do Balkana i od preko Dunava do Egejskog mora.

Vidjevši, da su se sukobila dva svijeta: Zapad i Istok, Europa i Balkan, zdravo je rezonirao da je nemoguć zajednički život Hrvata i Srba, kojima je druga povijest, druga tradicija, druga vjera, pa i druga duša i ćudoređe. Javno razotkriva strašni zločin, koji su srbski častnici izvršili nad hrvatskim zarobljenicima u Odesi na Crnom moru.

Nije onda ni čudo, da je diktatorsko "Narodno vijeće" tražilo od Stranke prava, neka odstrani s predsjedništva stranke Aleksandra Horvata, ako žele da ih se pušta u sabornicu. Tako što je moguće jedino u Hrvatskoj! Kakve sličnosti s današnjim vlastodršcima!!!

U svom nastojanju prodire do prijestolonasljednika Franje Ferdinanda, dolazi i do samog cara. No to bi prekasno, jer je hrvatska kruhoboračka inteligencija, zatrovana jugoslavenstvom, zaočrenula kormilo hrvatskog broda u srbsko-hrvatske i jugoslavenstve vode.

Horvat priznaje, da su lažni proroci nadjačali u narodu, no ne posustaje, ne baca koplje u ledinu. Tješi ga misao i uvjerenje pak, da je "učinio svoju dužnost i kao pravaš i kao Hrvat" i da će ostati u hrvatskom narodu kao "glas vapijućeg u pustinji".

U 54. godini umire čovjek i Hrvat, koga su resili ljudski karakter i čist i nesebičan patriotizam.

Vladimir PREBEG

(4. ožujka 1862. - 17. veljače 1944.)

preuzimlje vodstvo Hrvatske Stranke Prava u najnepovoljnijem momentu: pijana u jugoslavenstvu i srbstvu srja hrvatska inteligencija na čelu s nesposobnim političarima u zagrljaj Beogradu. Sve je, tako se činilo, bilo izgubljeno. Prebeg traži, dne 14. listopada 1918. sjednicu Hrvatskog Sabora s dnevnim redom:

Ukinuće Hrvatsko-Ugarske Nagodbe, te proglašenje slobode i samostalnosti hrvatskog naroda. A kad je neovlašteno „Narodno Vijeće“ predalo Hrvatsku Srbiji i ciganskoj dinastiji Karađorđevića, podpisuje u ime HSP-a Proglas na hrvatski narod u kojem protestira proti tajnoj prodaji hrvatskih interesa i hrvatske države.

Vladimir Prebeg će biti proganjan od Beograda i njegovih slugana u Hrvatskoj poput svih pravaških prvaka. No ipak će doživjeti ostvarenje vjekovnog sna u Nezavisnoj Državi Hrvatskoj. Umro je u 83. godini života.

U VJEČNI SPOMEN (5)

na hrvatske vojnike, svećenike, franjevce i sve hrvatske mučenike pobijene u svibnju i lipnju 1945. godine na prostorima Maceljske šume kod Krapine i logorima u Mirkovcu kraj Sv. Križa Začretje i Oroslavlju

Fran Živičnjak, Zagreb-Đurmanec, 1997.

U pravcu samoga mjesta Mirkovec, s desne strane na mjestu današnjeg "Rasadnika", bio je još jedan veliki logor ograđen bodljikavom žicom u kojemu su bili stacionirani samo pripadnici ustaških postrojbi, prema kojima je režim bio najstroži, sa strogom zabranom primanja vode i hrane, tako da su ti mučenici pojeli svu travu u logoru, a mnogi su ondje dobili dizenteriju i umrli bez pomoći i lijekova.

bile iskopane jame na prostorima Maceljske šume, sve su te mučenike u zatvorenim marvenim vagonima otpremali preko Zaboka na željezničku postaju Đurmanec u smrt, osim onih koji su se spasili bijegom iz vlaka prije samog Đurmanca, što također u svojem članku opisuje pokojni gospodin Slavko Ivanković.

Komandant logora u Oroslavlju bio je Branko Vidović, rođen u Slatini kod Krapine. Poslije rata bio je komandant OZN-e u Pregradi u činu partizanskog poručnika. Bio je vrlo

der prepun zatvorenika. Nakon nekoliko dana sam iz toga područja, uz pomoć dr. Zdravka Pažamete, koji mi je bio kolega iz Zastavničke škole Oružanih snaga u Zagrebu, Ilica 242, a rođen je u Sv. Križu-Začretju, bio premješten u prizemnu sobu toga Poglavarstva. Odatle sam mogao kroz prozor promatrati ljude koji su se na Tijelovo 1945. godine okupljali pred crkvom za procesiju koju je s "Nebom" vodio tamošnji, sada pokojni župnik kojega su sa strane pratila po dvojica naoružanih partizana s puškama i bajunetama na njima.

Posebno mi je ostalo u sjećanju kako je s nama u podrumu Općinskog poglavarstva bio zatvoren ustaški zastavnik Stjepan Herceg iz Zagreba gdje je imao živu majku, a pričao je da je kao gimnazijalac pisao pjesme.

Svakog dana ga je iz toga podruma jedan tamošnji oficir po imenu Zubić (malen rastom, rodom iz sela Dukovca kraj Velike Vesi kod Krapine, a obučen u cmu odoru) izvodio u prizemne prostorije gdje ga je strašno tukao korbačem od bekovine koji je nosio u sari čizme.

Kasnije sam ga još jedanput vidio na sabiralištu zarobljenika i znanih mi ljudi - civila iz Krapine" koje je bilo blizu kolodvora u Varaždinu.

Čuo sam naknadno su ga vezali žicom i odvezli kamionom s ostalim osuđenima preko Lepoglave u Maceljsku šumu i tamo pogubili.

Kolega dr. Zdravko Pažameta donio mi je hranu u logor Mirkovec i kasnije u zatvor Općinskog poglavarstva pa mu se u ovoj knjizi za učinjenu mi dobrotu u najtežim trenucima mog života iz dubine srca najiskrenije zahvaljujem.

Podrum dvorca Vraniczany u Sv. Križu Začretju gdje sam bio zatočen s ostalim mučenicima, također dovedenim iz logora Mirkovca

Zarobljenike je često obilazio okrutni partizanski oficir Dragutin Rafaj iz Zaboka, koji je kasnije sa svojim kolegom Živkom Vujčićem u Jazovki ubijao teške hrvatske ranjenike metkom u potiljak.

Kada su bile iskopane jame u Maceljskoj šumi, svi ostali mučenici tih logora bili su otpremljeni gore i na najokrutniji način pogubljeni.

Kako je kapacitet za prihvatanje ogromnog broja hrvatskih zarobljenika u logorima Mirkovca bio premalen, otvorili su još jedan veliki ograđeni logor u Oroslavlju. Dok nisu

okrutan prema ljudima, a dobro ga se sjećaju svi progonjeni i zatvarani ljudi iz Pregrade i okolice. On je 1950. godine bio imenovan domarom Titove rezidencije u Kumrovcu, a kći mu Danica bila je kustos rodne kuće-muzeja "Maršal Josip Broz Tito".

U logoru u Mirkovcu bio sam 7 dana, a zatim sam vraćen u podrum dvorca Vraniczany u Sv. Križu-Začretju, gdje sam zatekao veliki broj zarobljenika. Iz toga sam podruma premješten u podrum Općinskog poglavarstva, koji je bio tako-

Ostalo mi je također u sjećanju kako je na Tijelovo prije podne došla sad već pokojna majka Mima Horvat s kćerkom Ankom iz Svedruže tražiti svojega jedinog sina Rudolfa. Nosila mu je mlijeko u boci i kukuruznu zlevku (kolač od kukuruznog brašna sa sirom). No nije ga našla u logoru Mirkovec, jer je već u Đurmancu bio pogubljen, pa mi je mlijeko i kukuruzni kolač htjela dati na čemu sam se zahvalio. Istoga dana je nastavila put pješice zajedno sa kćerkom Ankom iz Sv. Križa-Začretja u logor u Orosavlju, ali ga tamo također više nije našla.

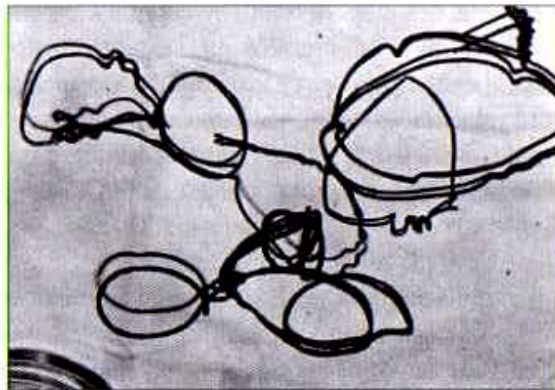
Istoga dana je iz logora Mirkovec u Sv. Križ-Začretje također došao kolima s jednim konjem starac iz Vinagore tražiti svojega unuka koji je po njegovu pričanju bio u siječnju 1945. mobiliziran u ustaše. Donio mu je nešto hrane, ali ga više nije našao, jer je već bio ubijen u Đurmancu ili Maceljskoj šumi. Jako je plakao za njim, jer da su ga nedužna odveli domaći partizani i da mu je to bio jedini muški potomak u kući. S tim starcem se je odvezla do Krapinskih Toplica i moja pokojna majka, koja me je također tražila u logoru Mirkovec, a našla me je na povratku u Sv. Križu-Začretju, gdje sam preko prozora razgovarao s tim starim djedom.

Nakon nekoliko dana sam iz Općinskog poglavarstva u Sv. Križu- Začretju vraćen u koloni zarobljenika pod pratnjom partizana Đuke Lovrenčića (brata slikara Lovrenčića) ponovno u Krapinu u podrum Civilne OZN-e gdje sam bio i ranije. Tu su me 4. lipnja 1945. prije podne prvi put saslušavali domaći partizanski istražitelji Ivica Fizir (koji je bio moj školski kolega iz nižih razreda gimnazije u Varaždinu) i Valent Katalenić, zvani Valek, iz Jesenja kod Krapine.

U istom podrumu bio je sa mnom zatvoren moj stariji kolega iz Zastavničke škole Hrvatskih oružanih

snaga u Zagrebu Stjepan Barušić, rođen u Bihaću ili njegovoj okolini. Bio je po činu djelatni poručnik. Kao pripadnik Udarne divizije bio je dotjeran iz Bleiburga u plavoj finskoj odori, bos, bez kape i oznake čina, a oko pojasa je imao špagom vezanu porciju.

Noću ga je prozvao oficir OZN-e Branko Low, rođen u Krapini, i odveo ga na saslušanje u I. kat Ivici Fiziru, koji mu je tijekom saslušanja i pretresa u gornjem džepu haljinca pronašao svjedodžbe završenog IV. Tečaja Zastavničke škole Oružanih snaga i ispita zrelosti te je po tome zaključio da je bio časnik. Pričao mi je, kada ga je Low ponovno doveo u podrum, da ga je saslušavao isljednik malen rastom po imenu Fizir i koji je bio odjeven u prekrojenu englesku odoru, a da nije nosio oznaku čina.

Žice kojima su bili vezani pobijeni hrvatski časnici te svećenici i franjevci

Plaćući mi je rekao da će ovdje biti sigurno pogubljen i zamolio me da, ako ostanem živ, to javim njegovoj obitelji.

I zaista, 4. lipnja 1945. oko 21,30 Branko Low ga je prozvao i izveo iz podruma gdje smo se posljednji put rukovali. Istoga dana oko 22 sata vodio je iz II. kata OZN-e 20 svećenika i franjevaca koji su te večeri pobijeni u Lepoj Bukvi Maceljske šume u jami koja je prilikom iskopa 1992. godine označena rimskim brojem IVd.

U istoj jami pronađeno je 80 kostura pobijenih hrvatskih časnika i 20 prostrjeljenih lubanja svećenika i

franjevaca te žice kojima su bili vezani po dvojica, a svećenici i franjevci pojedinačno.

Prema zapisu gvardijana Franjevačkog samostana u Krapini Ostijana Ostrugnaja u Franjevačkoj kronici piše da su se u Krapinu na Duhove 1945. godine vraćale cijele kolone zarobljenika iz Slovenije i da je sabiralište bilo u Đurmancu i pred Pučkom školom u Krapini.

Kako je sam gvardijan dočuo da su tamo neki franjevci i svećenici, pozvao ih je da dođu u samostan da se odmore i okrijepe, jer nisu jeli već 10 dana. OZN-a je to dozvolila, ali tako da je 10 franjevaca išlo u samostan, a 11 svećenika u župni dvor.

Kako je u samostanu bilo više mjesta, naknadno su iz župnog dvora tamo došli svećenici, ali im je bilo zabranjeno udaljavanje, a ocu gvardijanu je naređeno da na njih pazi, jer da će odgovarati ako bi koji pokušao bijeg.

Sam gvardijan je u Kroniku upisao sva njihova imena, popis je na kraju ovoga teksta. lipnja 1945. oko 9 sati prije podne pozvani su na Civilnu OZN-u radi saslušanja jedna grupa prije podne, a druga poslije podne. Mogli su ponijeti stvari ako su htjeli, a to je bio znak da se više neće vratiti. Rekli su im da ih na taj način zavaravaju da će ići na Sud u Varaždin, a smjestili su ih u jednu sobu na II. katu OZN-e. Toga dana me je pratilac Branko Low izveo iz podruma i odveo na saslušanje istražitelju Ivici Fiziru, a iz njegove sobe su izašla dva prestrašena i blijeda franjevca u habitima. Kako me Fizir nije htio do kraja saslušavati, jer me je poznavao kao školskog kolegu iz Varaždinske gimnazije, dao me je predvesti drugom istražitelju Valentu Kataleniću. Kada me je Low pratio istražitelju Kataleniću, ispred Fizirove sobe čekao je saslušanje jedan svećenik.

ZA OBNOVU SOCIJALNOG PORETKA (9)

dr. Boran Ivasović,
Zagreb

Ukrajina je bogata u rudnom blagu, u prvom redu ugljena. Pretežno je poljoprivredna zemlja, gdje je ratarsko stanovništvo otprilike 65% i 15% sačinjavaju radnici u rudarstvu i industriji. Veći gradovi su Kijev

(500.000 stanovnika), Harkov (450.000 stanovnika), Odesa (440.000 stanovnika), Dnjepropetrovsk, Stalin i Virnoleminsk.

Budući SSSR nije znao za demokraciju, Ustav i parlament Ukrajinom je upravljala Moskva. Gospodarstvo je funkcioniralo kroz: kolektivizam, industrijalizaciju i monopol vanjske trgovine. U kulturi se provodila zabluda „bluffovi“ (Koji su toliko omamili mnoge, da su svemu skloni vjerovati, gdje su svi „bluffovi“ uzeti pod gotov novac).

Što se tiče vjere; Službeno je dakle Ukrajina - zemlja ateista. Domaći katolici, ako su vjernici, gone se i zatvaraju. Što se tiče povijesti Ukrajine imamo tri razdoblja:

1. Kijevska kneževina do pada Kijeva pod Tatare (1240.g.),
2. Ukrajina pod Litavskom i Poljskom vlašću i
3. razdoblje: Ukrajina pod Moskovskom Rusijom.

U drugom razdoblju stvara se nezavisna kneževina Galicija i Vladimirija. Knez Danilo (1205-1264.g.) primio je kraljevsku krunu od pape Inocenta III. (začetnika IV. križarskog rata). To je jedinstven slučaj kraljevskog naslova u istočnoj Europi. Povijest Ukrajine piše se s tri stanovišta: ruskog, poljskog i u novije vrijeme s nacionalno ukrajinskog i od svih troje zadnji vre-

menom pobjeđuje, jer konačno Ukrajinci jesu Rusi, čak možda i veći stariji Rusi od Velikorusa. Ali iz ovog ne slijedi, da se moraju odreći svoga jezika i svoje političke samosvijesti, a još manje biti uvijek uz svoju sjevernu braću u svim njihovim krivudavim putovima. Međutim Ukrajina je u pandžama

Moskve koja joj pije krv na slamku, pa se ukrajinski narod samouništava.

3. 7. KOMUNIZAM I MATERIJALIZAM PROTIV VJERE

3. 7. 1. OD MATERIJALIZMA K RELIGIJI

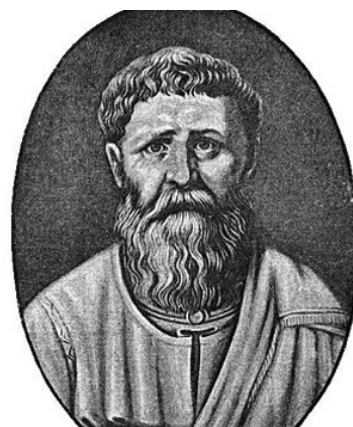
(svezak 16/17)

Prof. dr. Stjepan Zimmermann u ovoj raspravi se ni jednom riječi ne poziva na vjeronauk Crkve i na crkveni autoritet, nego na dokaze iz razuma iznesene, kako su ih iznosili veliki filozofi, i to još davno prije kršćanske vjere. Budući marksisti negiraju opstojnost Boga, on kritizira njihovo stanovište radi same spoznaje. Njegov osobni stav je:

„Da egzistira Bog, tj. nepromjenjivi uzrok svijeta, koji je sam o sebi (apsolutno) egzistentan, te je osobne naravi.“

Marksisti koji zastupaju materijalizam, kroz svoje spekulativno izlaganje o negiranju duše, baziraju znanje na mozgu kao organu i materiji. S ondašnjih znanstvenih otkrića on apologetski brani svoj svjetonazor, i čitaoca ove rasprave potiče da sam razumski donosi zaključke. Kako je po K. Marxu i V. Lenjinu: „Religija opijum naroda“, on nam poručuje da po vezi s Bo-

gom kao svojom svrhom dobiva naš život potpun smisao, neprolaznu vrijednost. Čovjek ima životnu zadaću da vršenjem moralnog zakona, volje Božje, oživotvoruje svoju svrhu. Čovjeku je postavljena apsolutna dužnost, da duh svoj usavršuje moralnom izobrazbom volje, da samog sebe odgaja za život u zajednici s Bogom. Po tome slijedi da je zadaća kršćanstva u tome da oživotvori ljubav čovječansku, jednakost, pravdu, slobodu i sve one čudoredne ideale, koje sobom donosi duh Kristove religije. U tome je uzvišenost kulturne misije svakog kršćanina. A marksistima suprostavlja jednog od najvećih filozofa Francuza Bacona njegovom tezom da nas: „površno znanje odvraća od Boga, a u svojoj dubini privodi nas k Njemu“.

Sveti Augustin

Pa marksistima poručuje da pojedinci koji na bilo kakav način podupiru socijalne nepravde, ne mogu se smatrati nosiocima kršćanskog duha, ni ti oni mogu da budu mjerodavni za prosuđivanje kršćanstva. Poručuje: tko je puno lutao tražeći istinu o životu, i tko je gorko iskusio što znači živjeti bez istine, taj će u dnu duše osjetiti zamašaj pitanja o Bogu i o našoj duši. „Boga i dušu čeznem upoznati. Ništa zar drugo? Sasvim ništa“ (sv. Augustin).

ANTI-ISLAMSKI MANIFEST ZA EUROPSKU UNIJU (9)

Eugen of Savoia

ISLAM - RELIGIJA NETOLERANCIJE

9Nastavlja se s laži da je islam vjera mira, da Kuran propovijeda samilost i ljubav. Kao da je Muhammed na ovaj svijet došao noseći maslinovu grančicu u ustima i kao da je umro sapet na križu zajedno s Kristom. Kao da nije i on bio jedan glavosjek kao i valovi njegovih vojnika naoružanih sabljama. Širi se dalje i laž da je islam žrtva Zapada. Kao da muslimani u proteklih 14 stoljeća nisu nikome skinuli las s glave, a kao da su Španjolska, Sicilija, sjeverna Afrika, Grčka, Balkan, istočna Europa sve tamo do Ukrajine i Rusije bili okupirani od moje prabake. Kao da su pod Beč stigle i stavile ga pod opsadu časne sestre Svetog Ambrozija i monahinje benediktinke.

Nastavlja se i velika iluzionistička prijevara o umjerenom islamu. S tim nas pokušavaju uvjeriti kako naš neprijatelj čini tek manjinu te živi u udaljenim zemljama.

A on je to kod nas već u našim kućama. Bio je u našem domu 11. rujna 2001. kada je napao New York i Washington; bio je u našem domu 11. ožujka 2004. kada je napao Madrid. Imali smo ga u našem domu 2. i 3. rujna iste te godine u Beslanu, gdje su se zabavljali gađajući kao na streljani djecu koja su bježala u strahu iz škole, a te djece ubili su ondje 150. Bili su u našem domu i sada, 7. srpnja u Londonu u Engleskoj, gdje su se te kamikaze rodile i gdje su odrasli. Ondje su nešto studirali, ondje su živjeli u civiliziranoj sredini, ondje su se zabavljali igrajući nogomet i kriket...

Oni su, zaboga, u našoj vlastitoj kući već trideset godina. A to je

neprijatelj koji na prvi pogled ne izgleda kao neprijatelj. Ne nosi bradu, odijeva se zapadnjački i potpuno se uklopio u naš društveni sustav. Ima pravo boravka. I nitko ga ne dira ako u njegovoj obitelji postoje dvije ili tri žene, ako on svoju ženu, ili žene, mlati, ako ubije kćer zato što nosi trape rice... pa ni kada neki od njegovih sinova siluje neku petnaestogodišnjakinju iz Bologne koja se sa zaručnikom šeće po parku.

To je jedan **neprijatelj** prema kojem se ponašamo kao prema prijatelju. A on nas ipak mrzi i neizmerno prezire. Toliko neizmerno da moramo postaviti pitanje: Ako nas toliko mrzi, ako smo tako grozni, ružni, prokleti, zašto nas jednostavno ne pusti na miru i ne vrati se vlastitoj kući? Zašto ostaje tu? Zato da nam odreže grkljan i dignu nas u zrak? To je neprijatelj kojeg u ime humanosti i političkog azila primamo na tisuće. To je neprijatelj kojeg samog pozivamo da nam dođe. To je neprijatelj koji da bi se množio ne treba umjetnu oplodnju ili matične ćelije. Njegov prirodni prirast je toliki da će se do kraja godine muslimansko stanovništvo Eurabije udvostručiti.

To je neprijatelj koji džamije pretvara u vojarnu, u logore za uvježbavanje, u logore za novačenje terorista koji slijepo slušaju imama. To je neprijatelj koji zloupotrebljava našu slobodu kretanja pa može putovati od Londona do Marseillea, od Kolna do Milana bez da pokaže bilo kakav dokument. Možda je terorist koji priprema teroristički napad, možda nosi eksploziv, a nitko ga nigdje neće zaustaviti, nitko ga neće dirnuti. To je neprijatelj koji se već smjestio u našim gradovima, u našim selima. Sve smo mu to dali da se on uopće nije ni trebao potruditi da to dobije.

10Dragi prijatelji,

Na antverpenskom klizalištu Grote Markt ovo nije dozvoljeno, ali ovdje jest. Dakle, večeras vam predstavljam Strance i pjesmu Lova S Bolovanja, po posebnom zahtjevu politički nekorektnog Antwerpena!

Dragi prijatelji,

Antwerpen pati od neobične i ozbiljne bolesti. Simptomi su dobro poznati: pjesme Stranaca se više ne mogu slušati, djeca na školskim izletima moraju jesti halal hranu, na antverpenske javne bazene uvode se odvojeni sati za žene i muškarce, a križ na mitri Svetog Nikole je zabranjen. Uz nestanak križa s mitre Svetog Nikole, prikazi rođenja su isto tako morali otići s Božićnih borova u lokalnim školama. A ako bude kako neke islamske organizacije žele, u gradskoj vijećnici više se neće dijeliti uskršnja jaja te će se čak maknuti i gradski božićni ukrasi, naime zbog njihove ne-neutralnosti. To što muslimani podižu takve zahtjeve me ne iznenađuje. Ali ovo dozvoljavaju okružne vlasti u kojima sudjeluju CD&V (Flamanski Kršćanski De-

mokrati) i N-VA (Novi Flamanski Savez, Liberalno Konzervativna stranka) i to me mnogo više uznemiruje. Da se Patrick Janssens (antverpenski gradonačelnik, SP.A., Socijalistička Napredna Partija) razotkriva kao islamski kolaborator koji svoje glasove i izbornu pobjedu duguje desecima tisuća muslimana, znamo već duže vrijeme. Ali činjenica da je Kršćanski Demokrat kao što je Philip Heylen (vijećnik CD&V u Antwerpenu) prošle godine zaista pokrenuo prijedlog za zatvaranje (rušenje) polovice antverpskih crkvi i njihovo pretvaranje u džamije je previše za bilo čiju maštu!

Dragi prijatelji,

Toliko daleko smo došli! Ne samo da više nismo gospodari svojeg vlastitog grada u svojoj vlastitoj zemlji... od nas se sada očekuje - bilo da se radi o politički nekorektnoj pjesmi Stranaca ili zabrani križa na mitri Svetog Nikole, ovdje nije bitno - da se uključimo u samo-cenzuru i revizionizam. Zaista, revizionizam, jer izbacivanje križa s mitre Svetog Nikole jest ni više ni manje nego iskrivljavanje povijesti. Svetim Nikolom posmrtno je proglašen sveti kršćanski biskup Nikola iz Myre, koji je živio na području današnje Turske u četvrtom stoljeću, koje je tada bilo dijelom Rimskog Carstva. Nije bilo slučajno što su talijanski trgovci u 1087. godini prenijeli Nikoline ostatke iz Myre u Italiju, kako bi ih zaštitili od provala muslimana. Europa se tada prostirala od Osla do Jeruzalema i od Baltika do Sredozemnog mora. Istanbul se još uvijek zvao Carigrad, a **Hagia Sophia je još uvijek bila katedrala, a ne džamija.** Ja nemam namjeru ponovo pisati europsku povijest, ne čak ni za **100 milijuna muslimana** koji žive na europskom tlu.

Dragi prijatelji,

U međuvremenu se puno toga promijenilo. Europa je postala bolesna i slaba. To se danas po novogovoru kaže multikulturalna, slobodna i tolerantna. Počeli smo se strašiti svoje vlastite sjene. Jedva da se usudimo obraniti svoju kulturu, svoju civilizaciju, svoje vrijednosti i standarde, samo zato jer se bojimo da nas ne nazovu rasistima ili islamofobima. Na primjer, na prvi dan nove godine AEL (Arapska Europska Liga) je održao od vlasti odobren prosvjed u srcu Antwerpena, u kojem su stotine mladih muslimana ostavile trag uništavanja po gradu. Uzvikivalo se "Židovi van," "Džihad, Hamas, Hezbolah" i "Osama, trebamo te." Nekoliko dana poslije, islamske usijane glave uhvaćene su u posjedu molotovljevih koktela i drugog oružja. Tužni vrhunac svega je pokušaj paljenja kuće jedne židovske obitelji.

Dragi prijatelji,

Prvo i najvažnije, imam poruku; poruku za muslimane koji ovdje žive i poruku za Patricka Janssensa. Svim muslimanima koji nalaze kako su naša zemlja i naš način života bezvrijedni, koji za demonstracija uzvikuju "Osama, trebamo te," koji spaljuju zastave naših saveznika i koji drže kako je naše društvo dekadentno i gađenje vrijedno, koji preziru ravnopravnost između muškaraca i žena i odvojenost Crkve i Države: želim im istaknuti temeljno pravo koje imaju svi u ovoj zemlji, a također

i u Europi, a to je - otići. Zaista, ako vam se ne sviđa u ovoj zemlji i u ovom gradu, otiđite i vratite se u svoje matične zemlje.

Dragi prijatelji,

Također imam poruku za Patricka Janssensa. Kada, na primjer, Flamanski Interes u Antwerpenu prosvjeduje protiv obrednog klanja, ili protiv nedemokratske kraljevske obitelji, on nikada ne podcjenjuje rizik. Na dan 8. listopada, kao reakcija na našu demonstraciju na kojoj se okupilo 200 ljudi, policija je pripremila vodeni top i dva odreda policije sa borbenom opremom, kao i specijalne odrede za uhićenja, sve kako bi taj mirni prosvjed održala pod kontrolom. Ali ako AEL prosvjeduje nekoliko stotina metara od židovske četvrti, vidjet ćete kako demonstraciju prati samo par policajaca na biciklima. To je isto kao kada bi pozvao žandare Saint Tropeza iz filma Louisa de Funèsa da zaustave naciste, ili kada bi inspektora Clouseaua poslao na zadatak hvatanja Osame bin Laden!

Dragi prijatelji,

Za to je vrijeme Patrick Janssens gledao na drugu stranu te prebacio svu odgovornost na policijske snage, koje su "pogrešno procijenile rizik." Ali mi znamo bolje! Janssensova politika je politika dvostrukih mjerila. On tetoši muslimanske useljenike, a na naše ljude gleda s visoka. On Antwerpen prodaje islamu. On naš grad predaje u ruke arapskim strancima koji već mašu zelenom zastavom islamskog fašizma, i to pred našom katedralom!

Dragi prijatelji,

Ovdje se ne radi samo o strogoj i čvrstoj policijskoj izvedbi; o tome dozvoliti prosvjed ili ne; o pravu prosvjedovanja općenito i o slobodi izražavanja posebno.

MEMORANDUM OF THE CROATIAN NATIONAL COUNCIL OF NORTH AMERICA (1933) - (7)

Priredio *dr. sc. Ante Čuvalo*,
Chicago

Betrayal of Croatian interests

SUBORDINATION OF CROATIAN NATIONAL INTERESTS IN THE FOREIGN POLICY OF YUGOSLAVIA. One of the main arguments propounded by the advocates of the union with Serbia among the Croatian politicians was, that such union would serve as a preservator for the integrity of the Croatian national territory. This argument was proved as faulty, and the expectation on which it was based as unfounded, when a great part of Croatia was lost to it, only through either the criminal negligence or deliberate planning on the part of the Serbian diplomacy.

The terrible cost of "liberation"

E C O N O M I C EXPLOITATION OF CROATIA. The economic policy of the Yugoslav (Serbian) government was from the very beginning violently anti-Croatian. Early in 1919 the government decided to devaluate the Crown (Krone), which was, naturally, the only money used in Croatia. The first act was to stamp all the Crown-notes with a special stamp, and to confiscate 20% of all the money offered for such stamping. Only a short time later, the stamped Crown was forcibly exchanged with the Serbian Dinar in the ratio of 4 Crowns for 1 Dinar—in spite of the fact that on international

exchanges, although these were previously artificially manipulated through the selling of Crowns and buying of Dinars by the Belgrade government, the ratio was still much more favorable to the Crown. BY THESE TWO OPERATIONS THE CROATIAN NATION WAS ROBBED OF MORE THAN TWO-THIRDS OF ITS SAVINGS.

In addition to that, TAXES PAID BY CROATS WERE, AND STILL ARE, FROM THREE TO SIX TIMES AS GREAT AS THE TAXES PAID BY THE INHABITANTS OF SERBIA WITH THE SAME INCOME AND PROPERTY. This inequality has been defended by the Serbian politicians with the cynical statement, that the Croatian people were thereby paying only what they "owed" Serbia for their "liberation" from the Austro-Hungarian yoke!

Sumadinac

The rate of taxation was not only exorbitant but truly ruinous. While the prices of agricultural products, which bring more than 80% of Croatia's income, fell between

1921 and 1928 nearly 300%, the rate of taxation rose in the same period some 1500%.

The power of the government was also used to divert the flow of commerce in such a way as to benefit Serbia and weaken Croatia. There were many instances of government's refusing a license to operate to a manufacturing or commercial concern unless

and until it was willing to move its place of business from Croatia to Serbia.

DUE TO SUCH ECONOMIC POLICIES OF THE SERBIAN GOVERNMENT, CROATIA, ONCE A REMARKABLY PROSPEROUS COUNTRY, IS TODAY ON THE VERGE OF ECONOMIC RUIN.

Forcing down the standards of culture

GOVERNMENT'S SABOTAGE OF CROATIAN CULTURAL PROGRESS. In the field of cultural and educational endeavors Belgrade pursued the same policy in regard to Croatia as in the field of economic development. Many Croatian cultural institutions and organizations were forcibly dissolved and their funds confiscated by the government. The standards of teaching in the public schools were deliberately lowered, a great many of the high schools altogether abolished, and the standards of the University of Zagreb impaired by the refusal or restriction of necessary budgetary credits. Several of the most prominent professors at the University were dismissed, some because of their political convictions, some again simply in order to injure the cultural prestige of the Croatian nation in general, and of its main university in particular.

These were some of the means by which Belgrade hoped to equalize the cultural standing of Serbia with that of Croatia, WHOSE CIVILIZATION IS SEVERAL CENTURIES IN ADVANCE OF THE SERBIAN.

USPOSTAVA HRVATSKE DRŽAVE, DR. FRANJO TUĐMAN, TUĐMANIZAM I DETUĐMANIZACIJA (1)

Marko Francišковиć, HRVATSKA KNJIGA OPSTANKA, ulomci

Jer ideja jednoga naroda nije ono što on misli o sebi u vremenu, nego što Bog o njemu misli u vječnosti.

(V. S. Solovjov: "Ruska ideja")

Bolji je mladić siromašan a mudar nego kralj star a lud, koji više ne zna za savjet.

(Propovijednik 4, 13)

Bolje je poslušati ukor mudra čovjeka negoli slušati hvalospjev luđaka.

(Propovijednik 7, 5)

Na zemlji nema pravednika koji, čineći dobro, ne bi nikad sagriješio.

(Propovijednik 7, 20)

Uvedi tuđinca u kuću, i on će donijeti nevolju i otuđiti te od tvojih.

(Knjiga Sirahova 11, 34)

Nemoj da osiromašiš gosteći se pozajmljeni m novcem kad ništa nemaš u tobolcu svojem.

(Knjiga Sirahova 18, 33)

Svaki savjetnik dijeli savjete, ali mnogi svjetuju sebi u priilog.

(Knjiga Sirahova 37, 7)

SMISAO USKRSNUĆA DRŽAVE HRVATSKE

Ovdje nema dovoljno prostora za detaljistički ulazak u problematiku hrvatske državnosti koja bi se inače morala studirati i razjašnjavati od najkasnije VII stoljeća pa sve do današnjice te iz razloga praktičnosti ide se odmah na razmatranje vrhunarnog smisla postojanja hrvatske države.

Ono što je kod uspostave hrvatske države suštinski određujuće odnosi se na pitanje zašto se sada, nakon višestoljetnog gubitka državnosti i podčinjenosti stranim vlastima u raznim oblicima, ipak događa uskrsnuće hrvatske države? Koji je međudnos moguće pronaći između Hrvatske kao novostvorene države i povijesti shvaćene kroz kršćansku eshatologiju? Pogotovo kada se sve gleda iz perspektive postojanja takvog povijesnog iskustva gdje se Hrvatima događa neprestano izmicanje obnove hrvatske državne samostalnosti i u puno povoljnijim okolnostima u odnosu na okolnosti prisutne kroz Tuđmanovu državničku epohu. Naravno, riječ je o onim racionalističkim okolnostima koje je uopće i moguće uzeti u jedno usporedno razmatranje različitih povijesnih epoha, ali upravo

ostajanje na racionalnom tlu poslije predstavlja najveći dokaz skrivenih metafizičkih stvarnosti koje poništavaju isključivi materijalistički pristup povijesti.

Samo ako se uzmu zbivanja u 19. i 20. stoljeću vidi se kako je po nekim opće objektivnim realpolitičkim okolnostima tu bilo više propuštenih povoljnih povijesnih momenata za ostvarenje hrvatske samostalnosti u bilo kojem obliku. Tako je godina 1848./49. bila jedna pogodna prilika da se Hrvatskoj omogući povoljno pozicioniranje unutar Monarhije, a koje bi se naknadno razvilo u istom onome pravcu po kojem se jedna Mađarska u postratnom raspadu 1918. prirodno i neupitno osamostalila.

Isto je tako i upravo ova 1918. godina i u stanju kakvo je onda bilo, sa svim propustima iz 1848./49., predstavljala jednu priliku u kojoj se ipak moglo ostvariti hrvatsku samostalnost bez ikakve apsolutne nužnosti za integracijom sa Srbijom i dinastijom Karađorđevića. Gledano sa povijesne distance daleko je veća prilika za kakvu-takvu samostalnost bila te 1918. godine nego što je to bila 1990./91., jer je Austro-Ugarska bila ruševina kao jedna gotova stvar te je samo (ili "samo" – ali ne mijenja na stvari) trebalo poduzeti korake da se što više teritorija sačuva od pretenzija sa istoka (Srbija) i zapada (Italija). Može se potpuno legitimno tvrditi da bi ti grabežljivci "ratni pobjednici" vjerojatno oteli velike komade hrvatskog povijesnog i etničkog teritorija, ali to nikako ne daje dokaz da nezavisne Hrvatske kao takve ne bi moglo biti, a kada se jednom uspostavi država onda se dalje radi na povratu otetoga. Uspostavom države koja ima svoju jasnu nacionalnu strategiju može se najprije pripremiti, a zatim iskoristiti povoljnu priliku za djelovanje. Točno kao i '95. kada je Olujom okupiran teritorij vraćen pod državni suverenitet. Ovu hipotezu o propuštenoj 1918. dodatno potvrđuje nastavak

Prvog svjetskog rata nakon samo 21 godine primirja, pa se, ako ništa drugoga, u tom ratnom vihoru moglo pametnim državištvom postići svoje nacionalne ciljeve bez obzira na šira ratna zbivanja.

Naravno, ono što ovdje predstavlja najveći protuargument ovoj hipotezi ponajprije je navedena potreba za "pametnim državištvom". To "pametno državištvo" je ono što je kronično nedostajalo Hrvatima već od Zvonimira. Ili, najmanje od Zvonimira, jer da je uistinu dobrog državištva u Hrvata bilo i prije Zvonimira ne bi se moglo "staviti sva jaja u jednu košaru" i na koncu sa jednim porazom za dugi vremenski period izgubiti državni suverenitet. U

biti, možda je upravo to nepostojanje ikakvog pametnog državištva ono što se naziva "Zvonimirovom kletvom" i njeno je ispunjenje u pomračenju isključivo državničkog uma kod hrvatskog nacionalnog korpusa. Kako je inače moguće objasniti da svugdje drugdje Hrvati imaju svoju nacionalnu pamet ili nacionalnu inteligenciju, ali jedino kod problematike državištva dolazi do nepostojanja djelatvorne državničke ideje i prakse.

Hrvatska nacija posjeduje svoju intelektualno-kulturno-znanstvenu elitu koja je po svojoj vrijednosti na posve ravnopravnoj ravni kao i u ostatku kršćanske Europe, ali kontinuirano kroz stoljeća nema ni trunke svoje državničke elite koja bi se makar na tren uzdigla na jednaku ravan sa svojim europskim "kolegama". Čak je i vojno-ratnička elita prisutna u Hrvata, i to po svojoj vrijednosti iznad nekog pretpostavljenog europskog prosjeka, ali ni iz tog staleža iz kojega bi najviše bilo za očekivati volju za državištvom nema traženih postignuća.

Urota Zrinski-Frankopan u tom smislu predstavlja vrhunac hrvatske državničke djelatnosti, ali biva doslovce obezglavljena, a kao jedina konkretna ostavština ostaje romantičarska utjeha izreke: "Navik on živi ki zgine pošteno." Ipak, nije isključeno da je učinak samo te izreke vredniji od pragmatičnog državištva te da se pravo ispunjenje tek ima desiti, a tragičnost Zrinski-Frankopana kroz njihovu žrtvu daje moralnu snagu budućem hrvatskom državničkom ispunjenju. Ovdje se sada razmatra pitanje državištva i ako se samo ono gleda onda je ono u slučaju Zrinski-Frankopana ipak zakazalo i to obrnuto proporcionalno od literarno-lirskog elementa koje se ispunilo već samo pismom muža svojoj supruzi napisanim neposredno pred pogubljenje. Ako bi se htjelo biti bezdušni procjenitelj

djelatvornosti moglo bi se reći da je po onome što su urotnici postigli za Hrvatsku bilo bolje da se u urotu nije išlo te da su se urotnici bavili književnošću ili nekom sličnom djelatnošću te svoje političke nakane ostvarivali drugim sredstvima, ali sve ovo ulazi u hipotetične kalkulacije o tome "što bi bilo kad bi bilo" i nema veće koristi od toga. Naravno, upravo stoga se ne smije tako usko promatrati na povijest jer to je načelni pogled upravo ove moderne "znanstvene povijesti" kojom se ne treba dati zavesti već vidjeti u svemu onaj viši ili onaj dubinski – metafizički – smisao te tako i neuspjeh Zrinski-Frankopana shvatiti kao nužnost za današnjost kao i za dolazeću budućnost. Ali, također treba sve skupa shvatiti i kao ono što nam služi kao praktični naučitelj kojim možemo promišljati svoje postupke po pitanjima hrvatskog državištva.

Spomenuto nepostojanje državničke misli i djela u razdoblju revolucije iz 1848./49. kao i postratnog raspada Austro-Ugarske 1918. ima svoju povezanost i s neuspjehom urote Zrinski-Frankopan jer je njihovom egzekucijom uništeno ono najvrednije u hrvatskom plemstvu, ali jednako tako pokazuje konstantan nedostatak državničke svijesti kod novoformirane hrvatske misleće elite unutar građanskog staleža. Nevjerojatno je da se nije moglo unutar hrvatskog korpusa naći ljudi koji bi poput talijanskih kar-

bonara ili srpskih zavjerenika međusobnim povezivanjem, planiranjem i djelovanjem radili na ikakvom funkcionalnom hrvatskom nacionalnom programu, nekoj nacionalnoj strategiji koja bi bila u najmanju ruku ravnopravna sa sličnim pokretima u svijetu. Tu se istovremeno dotičemo onoga što može naslutiti odgovor zašto je tome tako, jer se u navedenim primjerima, kao i svugdje drugdje kod formiranja nacionalnih ideja i nacionalnih država, uvijek radilo o tajnim društvima nacionalnog predznaka uključenih u rad na nacionalnim interesima, tj. onome što ta tajna društva nametnu kao prioritetni nacionalni interes.

Ali, istovremeno, na taj način se sve nacionalno postavlja u opoziciju sa vjerom i Crkvom neminovnom povezanošću istih nacionalno usmjerenih tajnih društava ili revolucionarnih organizacija s protucrkveno/antikristovskim društvima i organizacijama iz kojih su izniknuli ili čiji su sastavni dio pa po tome svi skupa bivaju podčinjeni istoj (anti)duhovnosti koja iza njih stoji. Kroz cijelu Europu je val uspostave nacionalnih država bio usko povezan ponajprije s judeomasonskom organizacijom i provodio se više ili manje nadahnut idejama iz podzemnih radionica te i takve provinijencije. Nacionalni identitet većeg dijela Europe time biva doslovce kidnapiran od strane onih sila koje stoje iza judeomasonstva pa tako i slijed događaja, te povijesni razvoj Europe prema ovome u što se ona danas izrodila ne treba uopće čuditi. U tom smislu, ako se ovako uviđaju povijesna zbivanja, mi Hrvati možemo biti sretni da se nismo našli u tome klubu postprosvjetiteljskih nacija i država, jer postoji nada da se tu očituje određena providencijalnost kojom smo kao država i kao nacija sačuvani od upadanja u nacionalno-državno potčinjenje nečistim silama na duhovnoj razini povijesne uvjetovanosti.

NISMO NAJLOŠIJI NA SVIJETU? NEVJEROJATNO. KAŽU DA IMA I GORIH, SAMO SE TO KRIJE

Lasa Šukilo, Zagreb – Poticajni izvor, **AMERIČKA ANALIZA: HRVATSKA MEĐU 10 ZEMALJA KOJIMA ZBOG KRIZE PRIJETI PROPAST**, Business.hr – 22. travnja 2009.

Pokazalo se, zloguki proroci nisu bili u pravu. Nije u Hrvatskoj najgora financijska situacija u svijetu. Ima još devet država ravnih njoj. Nije, isto tako, točno da bi Vijetnam bio ispred Hrvatske. Gospodarske prilike podjednake su oni ma u Vijetnamu.

„Prema analizi US News & World Reporta, Hrvatska se nalazi među 10 zemalja svijeta koje imaju najveće šanse da propadnu pod pritiskom globalne krize.

US News je listu deset najgorih napravio analizirajući izvješća rejting agencija Moody's i S&P te uvažavajući mišljenje svjetskih tržišta vezano uz zaduženost pojedinih država. Uvaženi su podaci Marikta, koji prati vrijednosti CDS-ova na dug zemalja te agencije za kreditni rejting AM Best.

Utješno je da je deset najgorih podijeljeno u dvije grupe, a Hr-

Slijedimo uzor: Ho Ši Min

vatska se nalazi među onima koje treba dobro motriti, dok je pet najgorih u 'dubokim problemima'."

Dakle, ima i gorih od Hrvatske.

„Duboke probleme imaju Meksiko, Pakistan, Ukrajina, Venezuela i Argentina, dok je Hrvatska u društvu s Letonijom, Kazahstanom, Vijetnamom i Bjelorusijom.

Ocjena koja je svrstala Hrvatsku u to društvo je poznata. Hrvatski

gospodarski rast ovisi umnogome o turizmu, koji donosi 20 posto godišnjeg BDP-a, a turistička industrija će pod udarom krize doživjeti pad."

Ne preostaje nam drugo, nego krenuti u prostituciju. Ništa neobično za državu koju vodi specijalist za erotska izdanja. Zna on dobro kako riješiti problem nezaposlenosti, osobito tijekom ljetnih mjeseci.

„Drugi najveći problem Hrvatske je rastuća nezaposlenost, za koju se međutim u izvješću navodi kriva stopa od 12 posto. Također 78 posto Hrvata smatra da država ide u krivom smjeru."

Ne će biti baš toliko. Naši podatci govore da je nezadovoljnih tek 77,99999 %.

„US News navodi i najavu S&P-a da razmatra smanjenje kreditnog rejtinga za obveznice s BBB na BBB-. Taj rejting, priznaje US News, znači da Hrvatska može plaćati svoje obveze, no da se nalazi u položaju u kojem se ta sposobnost može lako ugrožiti."

ZAR DA JE DR. SC. IVO SANADER KORUMPIRAN?

Lasa Šukilo, Zagreb – Poticajni izvor, **BRITANSKI EUROPARLAMENTARAC SANADERU: VAŠA VLADA JE KORUMPIRANA!**, Business.hr, 20. 04. 2009.

Baš su ti Englezi ljudi bez veze. Oni ne mogu nikako razumjeti genijalne poteze našega premijera. Govore o korumpiranosti naše Vlade, iako se radi o najobičnijem podmazivanju. Što se bolje podmazuje, to bolje klizi. Uvijek. Mo-

rali bi to i Englezi konačno shvatiti.

„Britanski član Europskog parlamenta Roger Helmer, koji je i član zajedničkog parlamentarnog odbora EU i Hrvatske, krajem ožujka uputio je pismo premijeru Sanaderu u kojem se žestoko obrušio na korumpiranost Vlade, kao i potkopavanje ljudskih sloboda."

Čak su i razočarani. Nevjerojatno.

„Helmer u uvodu pisma tako navodi kako je izuzetno razočaran događajima koji se zbivaju u Hrvatskoj kao što su pokušaji Vlade da potkopa ljudske slobode i slobodu govora, kao i niz izvještaja koji sugeriraju da je razlog ekonomskog pada u Hrvatskoj loše upravljanje financijama i korupcija Vlade.

Hrvatska je tako, ističe Helmer,

po Indeksu ekonomskih sloboda za 2009. godinu zauzela 116. mjesto među 155 zemalja, a među europskim zemljama zauzela je 38. mjesto među 43 zemlje.

Helmer posebno ističe da je Hrvatska po Indeksu ekonomskih sloboda iza Srbije, te kako je alarmantno da je u kategorijama prava vlasništva i vladavina prava i padne slobode ispod prosjeka Afrike - što propituje spremnost Hrvatske da se priključi Europskoj uniji."

Pa, što onda, ako smo iza Afrike. Nismo mi, valjda rasisti.

„Britanski europarlamentarac podsjeća na nedavni skandal oko stana predsjednika Sabora Luke Bebića, što Helmer opisuje kao primanje neprijavljenih darova

koji se tiču rješavanja stambenog pitanja. Helmer upozorava i kako je više od dvanaest članova Vlade došlo pod sumnju zbog korupcije, sukoba interesa, potkopavanja vladavine prava i utjecaja na sudstvo."

Što se je baš zakačio za Luku Bebića? Zar on ne zna za njegovu slavnu komunističku prošlost? Mogao je barem navratiti do obitelji Goldstein.

„U tom kontekstu spominje i slučaj koji još istražuje austrijski Interpol - šest milijuna dolara vrijedno pranje novca u koje je bio umiješan tadašnji ministar gospodarstva Branko Vukelić, odnosno aferu Brodosplit. Ta afera do dana današnjeg nije razjašnjena."

Eto, smeta mu i naša brodograd-

nja. Sigurno bi ju htio preseliti u Škotsku!

„Helmer piše i kako su ga tijekom protekle dvije godine kontaktirali hrvatski građani, neprofitne organizacije, kao i strani turisti i investitori koji su se uglavnom žalili na nedostatak zaštite prava vlasništva."

Sigurno su to oni što mrze svoju zemlju.

„Kao zoran primjer takvih problema Helmer navodi Zakon o golfu koji koristi političku moć za konfisciranje privatnog zemljišta kako bi ga mogli koristiti poduzetnici povezani s Vladom u netransparentnim javno-privatnim partnerstvima."

Baš nas ne vole. Englezi!

TODORIĆ DOZLOGRDIO I JEDNOM LINIĆU

Lasa Šukilo, Zagreb - poticajni izvor, **Tihana Tomičić** i **B.M.P., LINIĆ: TODORIĆEV KARTEL UCJENJUJE PROIZVOĐAČE**, „Novi list“, Rijeka, 22. travnja 2009.

Agenciju za zaštitu tržišnog natjecanja da zaštiti prehrambenu industriju od monopola kartela koji ih ucjenjuju kako bi njihova hrana završila na policama velikih trgovačkih lanaca."

varajući na upit da imenuje te 'kartele'."

I onda raspali.

„On tvrdi da su zbog toga i cijene hrane u konačnici više za građane nego što bi trebale biti, odnosno da se takvim odnosom pospješuje kriza. Na pitanje koliko je Agrokor, ili bilo koji drugi lanac, podigao cijene 'ulaza' u njihove trgovine, Linić je rekao da se ne radi o nekom manjem postotku u ankesima postojećih ugovora, nego o potpuno novim računima kojima se proizvođači direktno ucjenjuju da bi uopće imali pristup tržištu. Iako nije želio preciznije govoriti o kojim se proizvođačima hrane radi, očito je mislio na cijeli niz tvrtki, od Kraša preko Podravke do Vindije itd."

Imao je od koga i naučiti. Tata Ante vodio je zagrebački Agrokombinat u doba štafete i druga Tita.

„Trgovci ubiru basnoslovne sume i

Narod kaže, treba puno dok dođe iz „dupeta u glavu“.

„Neka vam ljudi iz prehrambene industrije pokažu kakve zahtjeve im daje Ivica Todorić da bi se njihovi proizvodi našli na policama. Traže se deseci milijuna kuna godišnje da bi se uopće ušlo u dućane, a taj isti Todorić istovremeno proizvođačima hrane ne plaća i po 150 dana, te im duguje također desetke milijuna kuna."

Kako to?

„No, s obzirom na to da uživa podršku vladajuće stranke, državne institucije na to ne reagiraju, pa tako ni Agencija za zaštitu tržišnog natjecanja' - rekao je Linić, odgo-

Teško je, uglavnom, složiti se sa Slavkom Linićem, čovjekom prošlosti, a bez ikakve budućnosti. Ipak, legne mu ponekad i prava besjeda. Silom prilika progleda, posebno pred izbore.

„Saborski zastupnik SDP-a Slavko Linić prozvao je jučer u Rijeci

na račun građana i na račun gospodarstva' - rekao je Linić. On kaže da je SDP u Saboru odbio podržati izvješće o radu Agencije za tržišno natjecanje, a sada ne samo da će ga odbiti kad dođe na dnevni red, nego će već na prvoj sljedećoj sjednici Sabora tražiti raspravu o radu te institucije. Linić je o monopolu trgovaca govorio u kontekstu priprema turističke sezone, rekavši kako samo uspješna sezona može spasiti i proizvođače hrane koje 'ubija' opća nelikvidnost."

KRAŠ: ZBOG TRGOVACA KLJUČ U BRAVU

Udario Ivica Todorić i na Nadana Vidoševića, sve kao ne vjerujući da bi on mogao zasjesti u predsjedničku fotelju. Ne sluša, eto, ni

Stjepana Mesića. Neka, neka, vidjet će već on svoje. Nije još završen „jamski program“.

„Ako se uvjeti trgovaca prema domaćoj prehrambenoj industriji ne promijene, do kraja godine svi možemo staviti ključ u bravu - kaže se u službenoj izjavi Kraša, koja je jučer nakon još jedne runde pregovora između čelnika Kraša i Agrokora poslana našem listu. U izjavi se kaže da su odnosi između proizvođača hrane i trgovaca općenito kulminirali - dijelom zbog recesije, dijelom zbog opće nelikvidnosti, a dijelom zbog toga što banke više s obrtnim sredstvima ne prate proizvodnju.“

Gdje ti je bila pamet Nadane kad si skupa s njima haračio?

„Zahtjevi trgovaca prema proizvo-

dnji postali su potpuno nerazumni i mi vidimo elemente da se na tu temu sastane Ekonomsko vijeće, ili održi saborska rasprava. Pozivamo sve regulatore koji postoje, a ne reagiraju, od Agencije za zaštitu tržišnog natjecanja, preko nadležnog saborskog Odbora, do Ministarstva gospodarstva da nas zaštite od monopola trgovine koji proizvodnju stavlja u podređeni položaj. Ne može jedan dio gospodarstva gomilati ekstraprofite, dok se druge pušta da 'umiru'. Mi po 150 dana ne možemo naplatiti svoju robu, koju za to vrijeme trgovci obrnu tri puta', piše u izjavi.“

I što sad? Preuzeti vlast. Ništa više, ništa manje.

GDJE SU IM ODVJETNICI

Lasa Šukilo, Zagreb – Poticajni izvor, **RIJEČKI SUD KAŽNJEN ZBOG PREDUGOG SUĐENJA**, tportal.hr, 4. travnja 2009.

Nađete li se u sudskoj parnici sudac će Vas upozoriti kako je korisno uzeti odvjetnika. Međutim, kad se oni nađu u takvoj prilici, šute – i čekaju milost presuditelja.

„Rješavajući predmet za zaštitu prava na suđenje u razumnom roku, kojeg je podnio P. K. iz Rijeke, sutkinja Vrhovnog suda Republike Hrvatske Davorka Lukanović-Ivanšević odlučila je u korist predlagatelja. Tako je Županijski sud iz Rijeke dužan donijeti odluku u roku od tri mjeseca, računajući od dana dostave rješenja, a predlagatelju P. K. je određena primjerena naknada u iznosu od 16.000 kuna.“

Naime, imaju oni svoj način ob-rane. Uspješan.

„Navedeni iznos isplaćen mi je preko Ministarstva financija iz proračuna Republike Hrvatske, ali, nažalost, Županijski sud još uvijek nije riješio predmet. Naime, Vrhovni sud svoje rješenje donio je još 31. prosinca 2007. godine, a sada je ožujak 2009. godine! Dakle dosuđeni rok od tri mjeseca je debelo probijen, ali presude još uvijek nema. Naprosto ne znam što bih više mogao reći, kazao je P. K.“

Imaju oni svoje razumne rokove.

„P.K pristao je na objavu inicija-

la, a inače je riječ o pravom pravnom znalcu. Njegov 'problem' datira iz 1991. godine kada je tužio dvije tvrtke radi naknade štete. Tek na ročštu od 17. prosinca 2004. godine done-sena je i objavljena presuda po kojoj je prihvaćen tužbeni zahtjev, a budući da se tuženik žalio na presudu – Županijski sud još uvijek nije po njoj postupio.

U obrazloženju osnovanosti zahtjeva za zaštitu prava na suđenje u razumnom roku Vrhovni sud ističe da nije uzeo u razmatranje rok od dana podnošenja tužbe 19. studenoga 1991. godine, već od 6. studenoga 1997. godine kada je stupio na snagu Zakon o potvrđivanju Konvencije za zaštitu ljudskih prava i temeljnih sloboda. Tako je pravno relevantno razdoblje počelo teći 6. studenoga 1997. i traje do 31. prosinca 2007. godine.“

Ipak, dobro je znati.

FILM TJEDNA: AMERIČKA LJUBICA

Alan Silverman, VOAnews.com,
18/04/2009

Prije šest godina, u Teksasu, jedna je mlada žena, samohrana majka, bila nevinu uhićena, suprotstavila se takvoj nepravdi, tužila pravosudni sustav i pobijedila ga. Igrani film „Američka ljubica“ temelji se na njezinoj priči.

U filmu njezino je ime Dee Roberts. S 23 godine, ona je samohrana majka, na dnu ekonomske ljestvice: sa svojom plaćom konobarice i malom socijalnom pomoći, ona živi sa svoje četiri kćerke u državnoj stambenoj zgradi, prekrcanoj obiteljima koje isto tako jedva spajaju kraj s krajem. Sve se događa u ruralnom, istočnom dijelu Teksasa. U prosincu 2000., lokalna policija, na zahtjev moćnog lokalnog okružnog tužitelja, uhići velik broj ljudi a među njima i nju u sklopu takozvanog 'rata protiv droga'.

Zaprepaštena Dee nađe se u zatvoru u očekivanju suđenja jer, prema tadašnjim tekasaškim zakonima, tužitelj je mogao podići optužnicu bez ijednog dokaza osim iskaza policijskog doušnika. Tužitelj joj nudi opciju da prizna krivnju, a u zamjenu joj bude suspendirana kazna. No, to bi ju učinilo osuđenim zločincem i uskratilo joj ikad više mogućnost

da koristi bilo socijalnu pomoć ili državni stan.

Velika većina osumnjičenika uhićenih u tom 'ratu protiv droga' su crnci, koji, suočeni s dugim zatvorskim kaznama ako ne priznaju krivnju unaprijed, uglavnom pristanu na zahtjev tužitelja. Čak je i Dee njezina vlastita majka nagovarala da radije prihvati takvu pogodbu nego riskira osvetu moćnog tužitelja.

Te su činjenice privukle pažnju odvjetnika iz organizacije za zaštitu građanskih prava, American Civil Liberties Union, koji odluče utužiti čitavo lokalno pravosuđe u ime Dee Roberts.

U filmu, sve se zbiva u izmišljenom gradiću Melody; u stvarnosti to je gradić Hearne, u Teksasu, a pravoj junakinji priče ime je Regina Kelly. Ona kaže da je 98 posto filma potpuno točno onako kako se i dogodilo.

Scenarist Bill Haney čuo je priču Regine Kelly prije šest godina, opisanim na jednoj javnoj radio postaji. Otputovao je u Teksas s namjerom da snimi dokumentarni film, no, umjesto toga, odlučio se za igrani film zbog dramatskih elemenata koji su dovoljno jaki da zanimaju vrlo široku publiku.

Redatelj Tom Disney kaže da su svi nazivi i imena u filmu izmijenjeni kako bi se izbjegla reakcija javnosti protiv stvarnih ljudi umiješanih u priču. No, taj je napor barem djelom bio uzaludan: Regina Kelly i njezine kćerke odselile su nedavno iz Hearnea zbog pritiska pod kojim su živjele. Ona, naime, jeste pobijedila na sudu i ostvarila svoju pravdu, a kao rezultat toga izmijenjen je i zakon u Teksasu. No, godinu dana kasnije, lokalni birači su ponovno izabrali tužitelja o kojemu govori film na još jedan mandat na toj dužnosti.

PROSLAVILI USKRS - IZBOROM ZA NAJBOLJE ODJEVENOG MAGARCA

Manuel Rueda, VOAnews.com,
17/04/2009

Žitelji jednoga grada na karipskoj obali Kolumbije i ove su godine proslavili Uskrs kako to obično rade – održavanjem izbora ljepote. No, taj je izbor pomalo neobičan, jer se njime ne okrunjuje najljepšu ženu ili muškarca već – najbolje odjevenog magarca! U kolumbijskom gradiću San Antero, ovaj natječaj ima dugu povijest.

Peter Vitola osvojio je drugo mjesto na izboru za najbolje odjevenog magarca. Njegova je poruka: "Ne pijte rum, nije dobar za zdravlje."

Peter Vitola odijeva magarce već više od deset godina. Ove uskršnje nedjelje, njegovog vlastitog magarca Juanchoa krasilo je na leđima nešto nalik mrtvačkom ljesu. S bokova mu se smiješi smrt s kosom i visila tri plastična vrča koja su izgledala poput boca s rumom. Peter Vitola objašnjava simbolizam magarčevog kostima i kaže da je odabrao ovaj, kao simbol borbe protiv ovisnosti o rumu. "Rum nije

dobar za zdravlje," kaže on "ljudi se lako napiju i izgube kontrolu." Vito-la zna da žiri ne ocjenjuje lijep izgled ovih životinja već, kaže, način na koji njihovi kostimi izražavaju sarkazam - dakle, njihovu poruku i kreativnost.

Svaki od 30 magaraca koji se natječu na ovom izboru ima šansu biti okrunjen kraljem ili kraljicom. Neki su odjeveni kao sumnjivi biznismeni, a neki kao pop zvijezde koje nose zastave s porukom mira. Jedna od njih čak aludira na ekonomsku krizu: vlasnik magarca drži plakat s natpisom 'pregaženi siromaštvom.'

Sve je to poput nekog karnevala. Kao i mnogi karnevali, i ovaj festival magaraca ima kršćanske korijene. Julio Diaz nastavnik je srednje škole u San Antero i jedan od organizatora festivala. On dobro poznaje povijest izbora za najljepšeg magarca.

Gospodin Diaz kaže da su dvadesetih godina prošlog stoljeća povorke ljudi nosile lutku Jude ulicama San Anteroa. Željeli su ga kazniti što je izdao Isusa. Tako bi ga svake uskršnje subote postavili na magarca i, nakon što bi ga prevezli gradom, spalili na lomači kad bi pala noć.

Kako su godine prolazile, tako je rastao i broj jahača magaraca, koji su počeli na njih stavljati šminku i perike. Tako je ono što je započelo kao mračna procesija postalo vrlo živahan jednotjedni festival koji danas uključuje i baseball natjecanja, književni susret i nekoliko uličnih parada.

Parada magaraca u San Antero u Kolumbiji

Međutim, mjesni bi biskup želio da se sve to događa na neki drugi dan. On se žali da ovakvi festivali pretvaraju Uskrs u jednu veliku zabavu i time udaljuju ljude od Boga. No, organizatori festivala ne žele popustiti.

Gradonačelnik San Anterna,

Norbely Martinez opisuje kako je njegov grad zahvalan ovoj vrijednoj životinji. "Živimo u ruralnoj sredini," kaže on, "u kojoj je magarac vitalni dio našeg gospodarstva. Farmeri ga koriste za prijevoz korijena juke s polja. Ovdje nekad nije bilo vodovoda, pa su nam magarci služili i za dopremu vode," dodaje gradonačelnik Martinez. San Antero ima oko 30 tisuća stanovnika i preko 2.500 magaraca za koje žitelji kažu da su vrlo dobro zbrinuti.

Većina njih sretni su što na ovaj način mogu odati počast magarcu. Jer, kažu, on je napokon i biblijska životinja. Jedan je magarac pomogao Mariji i Josipu da pobjegnu iz Egipta, kaže jedan prolaznik. A Isus je stigao u Jeruzalem na Cvjetnu nedjelju također na magarcu. Među strastvenim poborcima festivala je i književnik Alberto Salcedo Ramos koji je održao radionice na književnom susretu.

On kaže da je magarac jedna divna i vjerna životinja, prema kojoj često ne postupamo kako treba, i koju smo nepravedno pretvorili u simbol neukosti i tuposti. Zato ga, kaže, trebamo cijeniti i dalje slaviti ovim festivalom.

NOVINAMA PRIJETI IZUMIRANJE JER TEŠKO ZARAĐUJU OD SADRŽAJA NA INTERNETU

VOANews.com, 15/04/2009

U posljednjih nekoliko mjeseci više je američkih dnevnika otišlo u stečaj. Tiskani mediji postaju elektronski - sele se na Internet - ali nisu

pronašli dobar poslovni model. Tiraža im pada, kao i zarada od reklama i oglasa. Posljednji od velikih listova koji su proglasili bankrot je Chicago Sun Times.

Krajem prošle godine, u Chicagu su se dogodila najmanje dva događaja nacionalnih razmjera. Lokalni je senator postao predsjednik države, a guverner države Illinois - stanovnik Chicaga - uhićen je pod optužbama da je planirao uzeti mito. Za novinara - vrlo uzbudljivi dani, kaže Gerry Kern, jedan od urednika lista Chicago Tribune: "Bili smo prvi koji smo objavili članak o Blagojeviche-

vim planovima da proda ili trampa imenovanje na upražnjeno senatorsko mjesto senatora Obame te o nizu drugih njegovih pokušaja iznudaživanja mita. Istraživali smo cijeli slučaj godinama."

No, članak o uhićenju Roda Blagojevicha u istom je izdanju lista zasjenila informacija da Chicago Tribune - list s tri milijuna čitatelja - odlazi u stečaj. 'U budućnosti više nećemo moći financirati takvo istraživačko novinarstvo, jer nam je zarada sve manja' - kaže Gerald Kern.

Prošli su mjesec prestali izlaziti i

tiskana izdanja glavnih dnevnih listova u Denveru i Seattleu, a i drugi je čikaški dnevnik – Chicago Sun-Times – najavio odlazak u stečaj. Iako im se – od preseljenja na Internet - povećao ukupni broj čitatelja, američkim je dnevnicima u posljednjih deset godina tiraža pala za osam posto.

Chicago uskoro bez dnevnih listova?

Profesor novinarstva na Sveučilištu Northwestern Mike Smith kaže da će se taj trend nastaviti: "Prije nekoliko godina, na medijskoj sceni dosta kupovalo i prodavalo.

Često se plaćali i više nego što je bila realna vrijednost. Kao da nitko nije očekivao da će ekonomska kriza biti tako teška. Mnogi listovi – poput čikaških – imaju prevelike dugove koje sada ne mogu otplatiti."

Mike Smith dodaje da mnogi od listova koji su najavili stečaj i danas izlaze, čak i ostvaruju zaradu. Međutim, ta zarada nije dovoljno velika.

Najveći je problem pad zarade od reklama i oglasa, koji je prošle godine iznosio 17 posto. To je posljedica preseljenja na Internet. Owen Youngman je prije deset godina radio na digitalizaciji lista Chicago Tribune. Evo što on kaže o problemima američkih dnevnih listova: "Poanta je u tome što ne postoji poslovni model koji bi doveo do toga da novine zarađuju od svojih sadržaja koji su na Internetu."

Gerry Kern kaže da Chicago Tribune danas zarađuje, zahvaljujući web stranicama na kojima se objavljuju najnovije lokalne Internet i televizijske vijesti. On očekuje da će se Chicago Tribune ipak nekako izvući, ali da za druge američke listove nije siguran. 'Danas više ne možete izdavati klasičnu novinu. Ako želite biti uspješni, morate istovremeno biti i na internetu i na televiziji i na radiju' – kaže ovaj američki novinar.

UMJESTO PLAŽE NA FLORIDI, BROJNI AMERIČKI STUDENTI ODLUČUJU SE ZA VOLONTERSKI RAD

Brian Wagner, VOA News.com,
14/04/2009

Tisuće američkih studenata provest će ovog proljeća tjedan-dva na volonterskim projektima širom zemlje.

Svakog proljeća, američka sveučilišta zatvaraju se na tjedan ili dva, a studenti odlaze ili kući ili s prijateljima na more – primjerice na plaže na Floridi. No, neki radije volontiraju na humanitarnim projektima u Miamiu i drugim gradovima.

Grupa studenata sa koledža Dartmouth provodi proljetne praznike u jednoj od siromašnih četvrti Miamijsa, gdje grade kuće u okviru akcije organizacije Habitat for Humanity. Leo Anzagira, student građevine iz Gane, kaže da

Studenti-volonteri na projektu u nacionalnom parku Everglades na Floridi

mu je ovaj projekt pružio vrijedno iskustvo u profesiji kojom će se baviti. Za neke njegove kolege, rad na gradilištu potpuno je stran. Recimo, za Evansa Amoaha, studenta matematike. U Miami je došao s nekoliko kolega:

"Samo smo jednom uspjeli otići na plažu. Mogao sam za proljetni raspust otići kući. Ali – iako je ovo težak posao - zabavno je raditi s prijateljima."

Neki od volontera dodat će ovo iskustvo na svoje životopise, dok su drugi tu jer jednostavno žele doprinijeti dobiti šire zajednice te pomoći ljudima koji teško žive. U sklopu projekata organizacije Habitat for Humanity ovog proljeća radi oko 14 tisuća američkih studenata. Mnogi drugi pomažu na sličnim projektima, u

organizaciji drugih građanskih udruga.

U Nacionalnom parku Everglades blizu Miamijsa, Louie Toth vodi grupu studenata sa sveučilišta Wisconsin u udaljeni dio šume, gdje pljeve vegetaciju koja nije autohtona u ovom području, jer guši razvoj 'domaćih' biljaka. Studentica ekologije Samantha Mueller kaže da razumije ovaj problem, jer je istraživala sličan problem riba – u rijekama Wisconsin. Usprkos napornom radu, studenti kažu da osjećaju zadovoljstvo jer su pomogli drugima. Sarah Zipperle tvrdi da joj je ljepše nego što bi joj bilo da je otišla na odmor na more:

"Radimo na nečemu što je značajno i vrijedno. Svjesni smo da smo postigli nešto veliko, a ne samo sjedili na plaži."

Premda će biti potrebne godine da se vegetacija u području Evergladesa oporavi, ovi se studenti nadaju da će njihov rad imati trajan utjecaj na ta možniji okoliš.

POGLAVAR KATOLIČKE CRKVE U BIH UPUTIO USKRSNU PORUKU I UKAZAO NA ZABRINJAVAJUĆU POJAVU

Jusuf Ramadanović, Sarajevo
SETimes.com, 17/04/2009

Kardinal Vinko Puljić upozorio je na tiskovnoj konferenciji na kontinuirano etničko čišćenje i predložio preustroj Bosne i Hercegovine. Osim toga, u svojoj tradicionalnoj uskrsnoj poruci, potvrdio je ulogu Uskrsa u vjeri i identitetu katolika

Poglavar Katoličke crkve u BiH Vinko Puljić (u sredini) obratio se vjernicima povodom Uskrsa

u BiH.

Poglavar Katoličke crkve u Bosni i Hercegovini (BiH) kardinal Vinko Puljić govorio je na tiskovnoj konferenciji 10. travnja, dan prije Uskrsa, o ozbiljnim međuetničkim izazovima i onima koji se odnose na čelništvo, s kojima se BiH sučeljava.

"Etničko čišćenje se nastavlja 'tihim odljevom ljudi'", upozorio je Puljić u Sarajevu. Ustvrdio je kako vlasti sada koriste "perfidna administrativna sredstva" umjesto otvorene brutalnosti da izguraju nepoželjne skupine.

Puljić je upozorio na nestajanje katoličke populacije u BiH. "Ukoliko međunarodna zajednica želi očuvati BiH kao multietničku zemlju, ona mora imati u vidu da je oko 220.000 Hrvata katolika

živjelo na teritoriju Republike Srpske [RS] prije rata", kazao je, misleći na sukob u BiH 1992-1995. Sada ih je "samo 13.000."

Upozorio je kako bi katolici mogli u cijelosti nestati iz RS.

Broj katoličkih stanovnika opada i u drugom entitetu BiH, Federaciji BiH (FBiH). Od 528.000 katolika koji su živjeli u Vrhbosanskoj nadbiskupiji (sa sjedištem u Sarajevu) prije sukoba devedesetih, ostalo ih je samo 213.000, kazao je kardinal. Samo prošle godine stanovništvo katoličke nadbiskupije smanjilo se za 3.000. Puljić se požalio kako je njegova nestajuća pastva sve starija, jer mlađi članovi emigriraju.

Puljić je pozvao na preustroj BiH kako bi se poboljšao život stanovništva i politička situacija.

Preuzeo je sugestiju Bosanske biskupske konferencije o preustroju zemlje tako da niti jedna od triju vodećih skupina ne čini manje od 30 posto ili više od 40 posto stanovništva bilo koje regije.

Puljić je također uputio tradicionalnu uskrsnu poruku iz Sarajevskog sjemeništa. Potvrdio je "proslavu uskrsnuća [kao] najveće blago naše vjere "u trenutku kada se mnoge temeljne ljudske i kršćanske vrijednosti dovode u pitanje.

U ime bosanskih katolika Puljić je primio uskrsne čestitke od različitih dužnosnika, uključujući svu trojicu sadašnjih članova Predsjedništva BiH, ministre u vladi FBiH i šefove političkih stranaka

ITALIJA UHITILA SRBIJANSKOG FAŠISTIČKOG VOĐU

SETimes.com, 20/04/2009

RIM, Italija -- Policija je priopćila u nedjelju (19. travnja) kako je uhitila srbijanskog neofašističkog vođu Gorana Davidovića za kojim je izdana međunarodna tjeratica. Davidović vodi desničarski ekstremistički pokret Nacionalni stroj. Srbijanska ministrica pravosuđa Snežana Malović potvrdila je njegovo uhićenje u Trstu i kazala kako je policija pronašla neke "prilično interesantne dokumente" u njegovu stanu, kao i "prijenosno ručanu, zastave i odjeću s oznakama i simbolima ekstremne desnice, CD-ove i nekoliko floppy diskova". Po zakonu, Italija ima 60 dana za odlučiti hoće li izručiti Davidovića Srbiji. Tamo se sučeljava s optužbama za poticanje nacionalističke, etničke i vjerske mržnje i nesnošljivosti, kao i za fizičke napade na sudionike protufašističkog foruma u Novom Sadu koncem 2005. godine.

INZKO PRIOPĆIO KAKO USTAVNE IZMJENE NISU UVJET ZA ČLANSTVO BIH U EU

SETimes.com, 20/04/2009

SARAJEVO, Bosna i Hercegovina (BiH) -- Visoki predstavnik Valentin Inzko izjavio je u nedjelju (19. travnja) kako ustavne izmjene u BiH nisu uvjet za zatvaranje ureda visokog predstavnika ili za pridruživanje zemlje EU. U intervjuu radiju Federacije BiH (FBiH), Inzko je kazao kako bi dokazivanje da su ustavne izmjene moguće bio dobar znak da se "stvari mogu pokrenuti naprijed". Dok se pregovara o amandmanima, "logika da netko pobjeđuje, a netko gubi treba se odbaciti", dodao je i istaknuo kako bi ustav trebao "učini državu učinkovitijom".

INZKO POZIVA NA GOSPODARSKE REFORME U BIH

SETimes.com, 17/04/2009

SARAJEVO, Bosna i Hercegovina (BiH) -- Visoki predstavnik Valentin Inzko izjavio je u četvrtak (16. travnja) kako bi čelnici zemlje trebali doživljavati sadašnju gospodarsku krizu kao prigodu za provedbu gospodarskih reformi. "Kriza je vrijeme prigoda, baš kao što je i vrijeme promjena", istaknuo je. Inzko je kazao kako vlada mora ubrzati reforme kako bi aktivirala kredit MMF-a u vrijednosti 675 milijuna eura.

razbija položaj Srbije na Balkanu.

"Srbija je započela gubiti svoju vodeći položaj u regiji prijemom Hrvatske i Albanije u NATO", izjavio je analitičar Aleksandar Radić. "Hrvatska je imala ambiciju postati regionalna sila, i sada polako provodi taj plan, dok Srbija ostaje zatočenik prošlosti", ističe Radić.

Stanje postaje još složenije za Srbiju s činjenicom da Makedonija kuca na vrata NATO-a, a Bosna i Hercegovina jača dobru suradnju sa Savezom kroz program Partnerstvo za mir (PfP). Srbija je postala članica PfP 2006. godine.

Samo dan nakon prijama novih članica s Balkana u NATO, Srbija je predstavila nacrt strategije državne sigurnosti i nacrt strategije obrane u kojima zadržava svoju proklamiranu vojnu neutralnost. Predstavljajući dokumente, ministar obrane Dragan Šutanovac izjavio je kako bi Srbija trebala uspostaviti pozitivne odnose sa NATO-om u okviru PfP što je prije moguće.

POZICIJA SRBIJE POGORŠAVA SE NAKON PRIJEMA HRVATSKE I ALBANIJE U NATO

Igor Jovanović, Beograd
SETimes.com, 16/04/2009

Analitičari i političari slažu se kako bi nakon prijama Hrvatske i Albanije u NATO Srbija mogla izgubiti svoju vodeću ulogu na Balkanu, zbog čega mora intenzivirati suradnju sa Savezom kroz Partnerstvo za mir.

Hrvatska i Albanija pridružile su se NATO-u 1. travnja, izazivajući zabrinutost analitičara u Beogradu kako se

Ministar obrane Dragan Šutanovac izjavio je kako bi Srbija trebala ostvariti kvalitetan odnos sa NATO-om

"Moje mišljenje jest kako je članstvo u NATO-u još uvijek apstraktno, budući da nas još nitko nije pitao niti nam ponudio opciju pridruživanja organizaciji; stoga ministarstvo obrane u ovom trenutku ne razmatra to pitanje", dodao je Šutanovac.

Jedna od stranaka vladajuće koalicije, Srpski pokret obnove, započeo se zalagati za dodatnu suradnju sa NATO-om. Potpredsjednik stranke Srđan Srećković izjavio je kako Srbija mora intenzivirati svoje djelovanje unutar PfP.

Srećković je istaknuo kako je vrlo teško zamisliti da Srbija ima bilo kakvu političku ili gospodarsku vodeću ulogu na zapadnom Balkanu kada je okružena članicama NATO-a.

U ovom trenutku, odnosi između NATO-a i Srbije zategnuti su budući da su snage Saveza na Kosovu -- KFOR -- obučavale Kosovske sigurnosne snage, oružanu postrojbu koju Beograd doživljava prijetnjom.

Osim toga, sjećanja na kampanju bombardiranja 1999. godine, u kojoj je prema procjenama život izgubilo 2.500 Srba, još uvijek su svježija. Prema rezultatima nedavnog istraživanja javnog mnijenja, preko 60 posto građana još uvijek se protivi članstvu u NATO-u.

Unatoč tome, dužnosnici NATO-a na su na svojem samitu 4. travnja u Strasbourgu u Francuskoj izrazili "spremnost za razvitak partnerstva, političkih konzultacija i praktične suradnje" sa Srbijom, dodajući kako su "želja i koraci koje poduzimaju srbijanske vlasti" vrlo važne u tome. Dužnosnici su također pozvali Srbiju na "potporu daljnjem napretku u smjeru jačanja mira i reda na Kosovu".

BIRAJTE GRADONAČELNIKA, A NE TELEFON

dr. sc. Ivo Derado- Splićanin,
München

Drage kolegice i kolege,

Post festum čestitam vam Sretan Uskrs!

Članak, koji ima kampanilistički karakter i više je namijenjen Splićanima. Kako ja smatram da umjereni kampanilizam koji cijeni i poštuje druge kampanilizme je važna osnova za domoljublje i obrana od pretjeranog nacionalizma, šaljem ovaj članak i drugim građanima Hrvatske. Kao što je dijalekt jedini pravi materinji jezik, ali ujedno osnova da cijeni-mo književni hrvatski, tako je s kampanilizmom povezan s nacionalizmom!

Ja sam ga poslao u Slobodnu Dalmaciju. Taj novinar, bahat, on ne laže, jer je on uvjeren u to. Zato to nije pogreška da stvar nije točna nego to on što ni ne pokušava da bi bila istinita. Ona nije kriva nego iskrivljena. To se u anglosaksonskim zemljama naziva bullshīt, jer za bullshīt nisu važne da su činjenice točne nego moraju biti tako prikazane da izgledaju da su istinite.

Taj Gall je jednom napisao kritiku jednog koncerta koji je bio otkazan, a kad su ga upozorili kako može pisati kad nije mogao prisustovati koncertu. On je odgovorio da je to običaj kod modernih novinara, ja bih rekao mjesto modernih kod komunističkih novinara. Jer u komunizmu nisu važne činjenice nego riječi.

Ujedno vam javljam od 150 adresa na koje šaljem moje članke samo su trojica negativno odgovorila. Najuljudniji je odgovorio s molim vas ne šalžite mi više ta vaša politička sranja. Drugi dobri

znanac je odgovorio, ne šalji mi članke jer me strašno uzrujavaju u mojim mirnim godinama. Treći slučaj je najgori jer mi je dobar znanac napisao volim tvoje članke ali mi ne šalji političke, jer sam se od svoje 17 godine prestao baviti politikom. On naime smatra pisati o zločinima da je politika. Statistika je mala, pa zato vam nadalje šaljem dok me neupozorite da vam dosađujem!

Članak ima karakter pobude za sljedeće izbore za gradonačelnike u svibnju!

Uz puno proljetnih pozdrava, vaš
Ivo Splićanin!

* * *

Članak gospodina Galla u Slobodnoj Dalmaciji od subote 4.4.2009. tako je netolerantno napisan da podsjeća na članke iz razdoblja jugoslavenske komunističke propagande protiv tzv. klasnih neprijatelja.

Da bih bio kratak i konkretan, odmah ću odgovoriti na Gallovo retoričko pitanje: Može li Split preživjeti Keruma? Može, jer je preživio i Baju (Jurjevića, nekoč faktotuma u komunističkoj vladavini Splita) -- istina mnogi Splićani nisu preživjeli!

Moje protu pitanje: Mogu li naši mediji demokratski preživjeti s novinarima takvog prostačkog i politikantskog rječnika? U jednoj istinskoj demokraciji sigurno ne mogu!

Ne znam gdje gospodin Gall živi da se ne srami i pomisliti, a kamoli napisati da je Split „pretvoren u urbanu kloaku“. Ne samo za nas Splićane, školvane po zapadnoj Europi i uvjerenja: Extra Spalatum non est vita, et si est vita non est vita (nema Splita do Splita). Split us-

porediti s kloakom teška je uvreda, nego je i uvreda za svakog pristojnog splitskog građanina. Mora li naša osnovana nostalgija za Splitom izražena uglađenim stihom našeg Botića:

Spljete grade, teško uzdisanje, tko te spljeo divno li te spljeo, biti gažena od jednog frustriranog novinara?

Mi svake godine, kao i turisti, doživljavamo Split uvijek europejskijim i uživamo zajedno s Tinom: „lipi jazik, gdi „Ča“ slaje zvoni“! Samo ideološki zaslijepljeni to ne vide.

Nažalost, gospodine Galle, vi ste zaboravili da su naši zagorci donijeli u naš grad ne samo desetorac nego i radna mjesta, kao i Ivana Meštrovića i Tina Ujevića! Naš Diocles bi preporučio Gallu i pričigincima: ludere non laedere (šaliti se da, vrijeđati ne)!

Danas voditi Split u ovoj globalnoj financijskoj i gospodarskoj krizi, je komplicirani biznis i posao za uspješne entreprenere, dokazane menadžere, a ne profesore marksizma, birokrate, izviđače i športaše. Danas je glavni prioritet sačuvati, ali pametno, stara radna mjesta i stvoriti nova.

Splićani, iskoristite ovaj daljnji korak u demokratizaciji Hrvatske da možete neposredno birati gradonačelnika. Iskoristite svoje pravo i birajte čovjeka koji zna i može sam neovisno o telefonskim naređenjima iz središta neke stranke voditi naš Split. Ta nova i dobra, za mnoge neuobičajena, mogućnost, može nekima izgledati riskantna. Istina tko riskira može izgubiti, ali tko ne riskira već je izgubio!

PROJEKT MUZEJA ISELJENIŠTVA U RIJECI

Jasna Polić-Biliško, Zagreb

Pozivnica za predavanje Tuge Tarle, diplomatske savjetnice u Ministarstvu vanjskih poslova RH o projektu muzeju iseljenišva koje je održano u Gradskom muzeju u Rijeci, u četvrtak 23. travnja 2009. godine.

Muzej grada Rijeke

sa zadovoljstvom Vas poziva na predavanje
Tuge Tarle, diplomatske savjetnice u Ministarstvu
vanjskih poslova RH u Zagrebu

Muzej iseljenišva u Rijeci?

u četvrtak, 23. travnja u 19 sati
Muzej grada Rijeke, Muzejski trg 1/1

Tuga Tarle prezentira autorski projekt muzeja hrvatskog iseljenišva, zapravo spoj muzeja, znanstvene institucije, turističke meke i kulturnog središta. Zbog važne luke i drugih geo-strateških prednosti, Rijeka je prema autorici idealna lokacija. U arhitektonskom pogledu, budući muzej iseljenišva trebao bi biti atrakcija ravnja Gugenheimu ili Millennium Diumeu u Londonu.

Muzej grada Rijeke, Muzejski trg 1/1
tel. 051 336 771, faks 051 336 521, www.muzej-rijeka.hr

SIMO DUBAJIĆ UBIO JE MOGA STRICA ANTU ROGIĆA ZVANOG BIKAN

Camillia Rogic Mamic, *camillia_mamic@hotmail.com*

Poštovani Dr. Tomislav Dragun,

Ja se zovem Camillia Rogic Mamic. Moj otac Rafael Rogić rođen je 24.4. 1929. u selu Popovići Dalmacija, općina Benkovac. On je preživio "Krizni Put", a Simo Dubajić je ubojica moga pokojnog strica Ante

Rogića, inače zvanog Bikan, rođena 1921., a ubijena u selu Vrani 1944. godine. Pokojni stric je bio zarobljen od partizana. Poslije mučenja stricu je Dubajić ispalio metak u glavu. Za to ubojstvo su bili svjedoci. Mi smo od djetinjstva znali za ubojicu našeg strica.

Moj otac je trenutno invalid jer je preživio Seribro vaskularni udar, ali je dovoljno svjestan da zna za sve

podatke o ubojici Dubajiću.

Molim bilo kakvu informaciju o društvu koje bi moglo prihvatiti naše izvješće slijedom kojega želimo prijaviti Simu Dubajića za ubojstvo Ante Rogića.

Zahvaljujem unaprijed

Camillia Mamić
Ottawa Canada

DEAN GOLUBIĆ MEĐU HRVATIMA U CHICAGU

dr. sc. Ante Čuvalo, Chicago

Danas, 22. ožujka 2009., poslije nedjeljne pučke mise u hrvatskoj crkvi sv. Jeronima u župnoj dvorani Hrvati ovog grada imali su prigodu pozdraviti, poslušati izlaganje i porazgovarati s Deanom Golubićem iz Zagreba. Ovaj mladi hrvatski entuzijast govorio je o (ne)prilikama i opasnostima u kojima se nalazi hrvatska država i hrvatski narod danas, krivnjom postojećih hrvatskih vladajućih struktura. Sva se moć slila u ruke malog broja ljudi (ponajviše iz bivšeg režima) koji rade što god hoće, a narod ni zakon im ne mogu ništa, dok sredstva javnog priopćavanja vjerno služe plutokraciji, a ne narodu.

Stranačke razlike su samo deklarativne. Sve se vrti oko HDZ i SDP, a druge stranke su samo satelitići, čija vodstva mijenjaju stavove prema potrebi samo da bi se i oni mogli barem malo okoristiti. Sve je rasprodano što se može rasprodati da bi onaj mali procenat na vrhu mogao nacionalno bogatstvo prebaciti u svoje džepove, a Hrvatska je u tolikom dugu da više ne može zajmova ni dobiti. Mladi gost je naglasio da je vrijeme za uzburu, jer država, koju je hrvatski narod želio i za koju se borio toliko stoljeća i desetljeća, je u opasnosti, a hrvatski narod na rubu siromaštva, umjesto da živi u miru i blagostanju.

Radi takvih (ne)prilika u Hrvatskoj, Dean i nekolicina drugih entuzijasta, koji ne žele gledati ka-

ko hrvatska kola klize niz brdo i ništa ne poduzimati, utemeljili su „Pokret Nacionalnih Demokrata“ da bi pokrenuli hrvatske mase, bez razlike na dob, zvanje, ideologiju, stranačku pripadnost, te iz postojećeg beznađa, narod uzeo sudbinu u svoje ruke i krenuo prema boljoj budućnosti. Naglasio je da hrvatski narod, ona ogromna većina, mora se probuditi, organizirati i uzeti vlast iz ruku moćnika koji su rasprodali i uništili sve što se moglo uništiti. Potrebne promjene ne će nikada doći od onih na vlasti.

Prisutni su ne samo pažljivo slušali Deanovo izlaganje i postavljali važna pitanja, nego su i pozdravili njegov idealizam, rad i utemeljenje Pokreta. Već odavno se među Hrvatima po svijetu očekuje da će netko u Hrvatskoj konačno otpočeti mijenjati stvari nabolje. Nada je da će to doći odozdo, od naroda, a ponajviše od mladih. Prisutni su osjećali da bi Dean i njegov krug djelatnika mogao biti početak ostvarivanja takvih nada.

Deana prati Conner Vlakanić, američki Hrvat treće generacije, koji je odrastao blizu Chicaga, a da do unazad dvadesetak godina nije ni znao da je Hrvat. On je na koncu pozdravio prisutne i kroz suze govorio kako je on već u djetinstvu trebao biti dio ove

hrvatske župe i zajednice, i da ga boli kad ne može pratiti naše razgovore, ali osjeća i dijeli nasu ljubav za domovinu. Nažalost njegov djed, koji je doselio s otoka Cresa, nikad nije ni spominjao Hrvatsku ili učio svoju djecu i unučad hrvatski jezik. Zadnjih godina Conner je vrlo djelatna među Hrvatima, kao i u američkoj politici. Sutra, 23. ožujka, Dean i Conner idu u Washington sastati se s raznim američkim političkim krugovima i ustanovama.

Čini se da je najvažniji učinak Deanova susreta s Hrvatima u Chicagu bio oživljavanje nade. Upoznavši ovako mlada čovjeka, Hrvata i entuzijasta u prisutnima se obnovila nada da u Hrvatskoj ipak ima mladih momaka i cura u kojima živi ljubav za domovinu i svoj narod, te da su spremni raditi za dobro svoje domovine. A vjerujemo da je i u Deanu ojačala nada i povjerenje da među iseljenim Hrvatima još tinja dosta energije koju su spremni utrošiti da bi vidjeli što ljepšu i napredniju svoju domovinu Hrvatsku.

VINKO MIOČ - BANDIT NAD BANDITIMA

Provokator, Zagreb

Poštovani,

Samo Vas obavještavam kako ide borba protiv korupcije u Hrvatskoj.

Moja obitelj tj. moja supruga, moja malenkost i moj malodobni sin proživljavamo torturu određenih ljudi u sistemu već sedmu godinu.

Mojeg sina su pretukli, mene lažnim optužbama na sudu optužili za klevetu, a cijeloj obitelji su došle prijetnje smrću kada smo

prijavili gospodarski kriminal i krađu posla.

Moja supruga i moja malenkost smo dobitnici nagrade Agencije Američke Vlade

ali to u ovakvoj Hrvatskoj ne pomaže.

Mi se borimo pisanjem i istinom, na našoj strani su pisani dokazi protiv općinskih državnih odvjetnika, sudaca, predsjednika suda te zamjenika ravnatelja Uskoka.

Tako Vam mogu izjaviti da su i Vinko Mioč, predsjednik Općin-

skog kaznenog suda u Zagrebu pod kaznenom prijavom, kao i Mladen Krajačić, zamjenik ravnatelja Uskoka.

Kako nam pomoći u ovoj našoj (i vašoj borbi) protiv onih koji ovu našu hrvatsku uništavaju.

Ja kao kršćanin, i borac za ovu našu Hrvatsku. Zajedno sa svojom obitelji nastojat ću i dalje se boriti protiv korumpiranog sistema tj. određenih ljudi koji su pođegli korupciji.

Srdačno vas pozdravljam

Provokator iz Zagreba

VJEKOSLAV ŠKREBLIN SAVJETUJE KAKO SE BORITI PROTIV KRIMINALA (104)

Vjekoslav Škreblin, Zagreb

Naši tzv. politički neimari, utuvili su si kako Republika Hrvatska nema opcije osim ulaska u Europsku Uniju. Pomoću svekolike logistike trude se vlastita viđenja uliti i u naše glave.

GEORG SOROS je izravno rušio Tuđmanov "autoritarni" režim. Također, izravno je postavljao svoje ljude-infrastrukturu na hrvatsku pozomicu. Bespogovorne izvršitelje "takvih ideja". Ideja o kontroli ljudskog društva kao sustava.

Zato RH od 3. siječnja 2000. god., "uspješno" funkcionira kako se i sumnjivcu GEORGE SOROSU sviđa. I NIKAKO DRUKČIJE!! Ako pak itko pokuša slijediti i poštivati ustavnopravne odredbe, na njega se izliju prijetnje, pritisci, ucjene...

POČETAK PROVEDBE PRIMJENE ZAKONA O ZERP-u, TAKOĐER DOKAZUJE OVE TVRDNJE. IZ EU pu-

tem STJEPANA MESIĆA, sumnjivci pokušavaju pogaziti saborsku odluku o početku primjene ZERP-a, nudeći kvazi rješenja. O tome sam iznio analizu na internetskim portalima.

Danas analiziram neuspjeh MESIĆ-EU nastojanja pokušaja kršenja jedne odluke SABORA. Konačno se **NETKO odlučio suprostaviti** takvom načinu ponašanja, te osumnjičenim licima postaviti ZAMKU. U postavljenoj se KLOPKI upravo koprcaju STJEPAN MESIĆ i sumnjivci iz samog vrha EUROPSKE UNIJE. Treba pojasniti, zagovornik sam ulaska naše zemlje u ovu asocijaciju.

LOGISTICI sam davno (do)kazao **štetno ponašanje nekih osoba koje EU vode u slijepu ulicu**. Koji se ponašaju ISKLJUČIVO, pa ideje i programe ostvaruju služeći se mitom, korupcijom... Ako je nužno, kao sredstvo rabe teror i terorizam. Pri tome sumnjivci odbacuju USTAV, spremni su pogaziti pozitiv-

ne zakone i načela, samo da ostvare zadanu ideju.

Današnji vrh Europske Unije vlastiti napredak ne želi temeljiti uz BOŽJU POMOĆ I BLAGOSLOV. Stoga je logično zašto takva Unija nije uspjela usvojiti niti USTAV. Dogovorili su se kako će politiku voditi DOGOVOROM. **DOGOVORENO je također da HRVATSKA unatoč odluci SABORA ne počne primjenjivati odredbe ZERP-a.**

SIGURNOSNA ZAJEDNICA je u potpunosti shvatila zapažanja običnog GRADANINA. Stoga je i započela demontažu MENTALITETA U EU, čiji mentalitet NE POČIVA NA USTAVU I POZITIVNIM ZAKONIMA. Hrvatski odgovor na EUROUNDSKE UCJENE, očiti je dokaz otpora i borbi protiv politike "dogovorenog" čina. A reakcija **"uljudene Europe"** otkriva i drugu stranu medalje zvana EU.

EU je šokiralo što Hrvatska **ne mariri** za njene upućene prijetnje, sav-

jete i ucjene. Dosadašnji bespogovorni poslušnici, kako se čini, naprasno otkazuju lojalnost i poslušnost. **Nezgodno je i to što ovakav neposluh može postati zarazan, a prezentiran je svekolikoj javnosti.** ŠTO SE TO zaboga DOGAĐA?

Na Hrvatsku svi galame.

I hrvatski zagovornici nastavka djelovanja RIBOKRADICA u našem Jadranskom moru.

Pokaže li se kako je RH samo radi općeg dojma proglasila početak zaštite mora, a zapravo ZA RACUN DRUGIH NE ŽELI ŠTITITI VLASTITE INTERESE, PROVEDBA SVEKOLIKIH REFORMI UNUTAR RH SAMO

ŠTO NIJE ZAPOČELA. Već se počnju nazirati pitanja.

KAKAV KARAKTER IMA EUROPSKA UNIJA KOJA PRITISCIMA I UCJENAMA NA BUDUĆU ČLANICU, OČEKUJE DA REPUBLIKA HRVATSKA POGAZI VLASTITE ODREDBE?

Slijedi i objašnjenje zašto je IVICA RAČAN ljeta gospodnjeg 2002. raspustio vladu RH. **MORAO JE ZADOVOLJITI OPĆE ZADANE KRITERIJE... JER VLADU KOJU JE SASTAVLJAO 2000. god., SAČINJAVALI SU DOKAZANI KRIMINALCI.**

IAKO SU I NAKON SASTAVLJANJA "NOVE" VLADE RH, NJENI ČLANOVI TAKOĐER DOKAZANI BANDITI,

OPĆE ZADANA FORMA JE ISPOŠTIVANA. U SLUČAJU AKTIVIRANJA ZERP-a TEŠKO JE ZADOVOLJITI OPĆE ZADANE FORME, A DA SE NE PREGAZI ZAKON, I JOŠ K TOME ISPUNE EUROUNJSKI INTERESI.

Začudo, niti u EU, poglavito u RH, **za sada ne postoji nikakva snaga niti volja, zaustaviti općenito opasan TREND KRŠENJA USTAVNO-ZAKONSKIH ODREDBI.** Stoga ističem, primjena ZERP-a jasan je znak međunarodne sigurnosne zajednice upućen svima, kako "političarima" takvih "politika" nezadrživo CURI VRIJEME.

MAĐARSKU, ITALIJU, SLOVENIJU, SRBIJU I HRVATSKU POTRESAJU ETNIČKI SUKOBI

Branko Stojković, Bjelovar

POČELA „ČISTKA“ ROMSKIH NASELJA U ITALIJI

Baš sam (ovih dana) pročitao jedan od mnogih članaka na temu Roma. Teško im je. Ne mogu nikako da se asimiliraju. Nigdje ih ne vole. Svuda su oni diskriminirani. Članak o Romima su napisali novinari. U sjeni nedavnog incidenta koji se je dogodio u Mađarskoj, gdje su napadnuti Romi, da bi oni sebe zaštitili, najavili osnivanje Ciganske garde. U Mađarskoj su građani prosvjedovali protiv Roma koji su osumnjičeni za kaznena djela. Policija pozivajući se na statistike – mnoga (ne)djela počinili su Romi. Slučaj je izazvao mirne prosvjede mađarskih desničara koji su u selu Ivanu kraj grada Soprona održali prosvjed protiv rastućeg kriminala i provala te protiv skupina koje čine kriminalne radnje. Pri tom su optužili Rome za počinjenje krađa i provala te najavili nastavljanje prosvjeda sve dok Romi iz svojih redova ne izbace kriminalce i kršitelje zakona. U Mađarskoj je od 10 milijuna stanovnika 800.000 Roma.

Već dvije noći Romi skupljaju svoje stvari, tovare ih na trošne kombije i bježe iz naselja u napuljskoj četvrti Ponticelli.

U mnogim krađama po kućama ili džeparenjima sudjeluju neki pripadnici romske zajednice, kao i ilegalni imigranti koji ne nalaze posao u Italiji. Još tijekom kampanje za parlamentarne izbore Silvio Berlusconi najavljivao je rješavanje problema s Romima. On je, naime, „shvatio“ da je sitni kriminal porastao i da je sigurnost jedno od ključnih pitanja za Talijane. Motoristi ulaze u romska naselja s palicama, bacaju molotovljeve koktele na kućice i tjeraju i one najhrabrije. Nakon njih dolazi policija, koja Rome više ne pušta na zgarišta baraka u kojima su godinama živjeli.

Romi, poznati i kao Cigani, su narod porijeklom iz Indije, koju su napustili oko 10. vijeka, a danas žive širom svijeta, uglavnom u Evropi. Roma ukupno ima oko 1,552.000, od toga u Rumunjskoj 250.000, Bugarskoj 231.000, Češ-

koj 207.000, Srbiji i Crnoj Gori 150.000, Rusiji 139.000, Iranu 117.000, Slovačkoj 76.000, Njemačkoj 55.000, Makedoniji 54.000, Španjolskoj 44.000, Turskoj 42.000, Afganistanu 29.000, Kanadi 22.000, Francuskoj 21.000, Siriji 18.000, Poljskoj 17.000, Irskoj 14.000, Grčkoj 10.000, Austriji 10.000. U vjerskom pogledu Romi su nejedinstveni, jer ih ima pravoslavnih kršćana i muslimana, kao i drugih vjera. Govore romskim jezikom, koji pripada indijskoj grupi indoeuropske obitelji jezika. U Srbiji i Crnoj Gori žive etnički Egipćani i Aškalije, koje neki smatraju potomcima albaniziranih Roma.

Na Indexu čitam da u Novom Sadu Srbi tjeraju Rome van - ili Cigane, kako ih popularno zovu.

Ostave li se po strani stereotipi, na primjer o zapuštenosti, delinkvenciji ili društvenoj neprilagođenosti, o Ciganima se i danas općenito malo zna. Pritom su Romi najbrojnija manjina unutar Europske unije.

Procjenjuje se da u Europi živi između 8 i 10 milijuna Roma, a više od jednog milijuna u SAD-u i Kana-

di. Međunarodni dan Roma 8. travnja, obilježava se od 1990. godine.

TRISTO MJEŠTANA KAMENOVALO KUĆU ROMSKE OBITELJI

Ljutita rulja okupila se pred kućom 25-člane obitelji Amić. Više od tri stotine mještana sukobilo se s pripadnicima romske obitelji Amić pred njihovom kućom u Đurđenovcu kraj Našica. Ljutita gomila došla se obračunati s 25-članom obitelji, za koju tvrde da godinama uzrokuje probleme u mjestu.

Pred kućom je nastala velika potnutnja. Mještani su kamenjem zasuli kuću Amićevih, mlatilo se i psovalo, a scenu je prekinula policija koja je na teren došla s dugim cijevima. Incidentu je prethodila dojava o ubojstvu i ranjavanju u kući napadnutih Roma, no kada su policija i Hitna pomoć došle na mjesto događaja ispostavilo se da ubojstva nije bilo. Zbog još neutvrđenih okolnosti navodno ubijena osoba je uhićena. Nakon pokušaja linča, Amićevi su sinoć napustili Đurđenovac. Napuštajući selo Amići su stanovnike gađali kamenjem

PROSVJED - STANOVNICI ĐURĐENOVCA I U PETAK UVEČER PROSVJEDOVALI TRAŽEĆI DA OBITELJ RADE AMIĆA ODE IZ MJESTA

U 19,30 sati u Đurđenovcu je završen trosatni miran prosvjed dvjestotinjak stanovnika koji drugi dan prosvjeduju tražeći da ovdašnji Rom Rade Amić iseli iz mjesta sa svojih dvadesetpet članova obitelji.

Mještani tvrde da Amićeva djeca napadaju i maltretiraju njihovu djecu, da krađu po trgovinama, po dvorištima i vrtovima.

„Ostavila sam bicikl ispred trgovine, a kada sam izašla napolje mali Amić već je odjurio. Nismo mi pro-

tiv Roma već protiv takvih sugrađana koji ne poštuju zakone, a nitko im ništa ne može“, žali se jedna Đurđenovčanka.

MJEŠTANI TVRDE DA IM ROMI MALTRETIRAJU DJECU

Kap je pretila čašu strpljenja kada je u četvrtak jedan od Amićevih dječaka fizički napao jednu djevojčicu. Nakon toga mještani su se digli na noge i njih tristotinjak je prosvjedovalo u četvrtak sve do 22 sata kada je Amić napustio kuću.

No, u petak prije podne ponovo se vratio u svoju kuću, pa su mještani u petak uvečer, u nešto manjem broju, ponovo stigli na miran prosvjed koji je osiguravala policija.

Nakon dvosatnih dogovora Amić je ponovo svoju brojnu obitelj ukrcao u dva kamiončića i napustio mjesto najavljujući da će svoju kuću srušiti 'bagerom', a potom, s 22 djece, živjeti pod otvorenim šatorom. Kada su odlazili Amići su večeras vrijeđali stanovnike i na njih se nabacivali kamenjem, ali u nitko nije ozlijeđen.

Mještani su se zbog ove romske obitelji obraćali za pomoć općinskoj vlasti u Đurđenovcu koja je nemoć-

na. Svoj posao, tvrde stanovnici, nisu obavili ni u Centru za socijalnu skrb ni u policiji koji su krađe i napastovanja Amićeve djece promatrali bez odgovarajuće pravne reakcije.

MJEŠTANIMA DRAGANIĆA JE PREKIPJELO ZBOG DIVLJANJA ROMA

NA OBJEKTU nasuprot kapele u Draganiću nedaleko od mjesta na kojem je Marijan Amić automobilom usmratio Philippa Domladovca i Krešu Markešića osvanuo je natpis "Smrt Ciganu".

Amić je pokušao pretjecati kolonu na mjestu na kojem to nije dozvoljeno, te je udario u moped na kojem su se vozila dva mladića i na mjestu ih usmratio. Mladići su vozili neregistrirani moped, nisu imali vozačke dozvole, a nisu nosili ni kacige.

Mještani Draganića upozoravaju da je to cesta na kojoj vozači često voze prebrzo, a posebno to rade lokalni Romi, javlja novinska agencija EPEHA. 24-godišnji je Rom tako u svibnju usmratio 43-godišnju biciklisticu koju je udario automobilom nakon što su mu, kako tvrdi, popustile kočnice. Mještani su zbog toga organizirali prosvjed i paljenjem lampiona zaustavili promet kako bi upozorili na divlju vožnju Roma. Ksenofobični ispadi protiv Roma u Karlovačkoj su županiji u posljednje vrijeme zbog divljanja na cesti postali sve češći, a najgori se dogodio kad je nedavno došlo do fizičkog obračuna nakon što je mladi Rom u predgrađu Sarajevac automobilom pokupio pet mladića koji su završili u bolnici s teškim ozljedama.

UBILI JEDNOG, TEŠKO RANILI DVA RUKOMETAŠA

Treći golman hrvatske rukometne reprezentacije Ivan Pešić ostao je

bez bubrega, nakon što su ga romski huligani uboli nožem u leđa. Njegov rumunjski kolega je ubijen, a za život srpskog bore se liječnici.

U napadu čak 30-ak Romskih huligana u mađarskom Balatonfuredu, treći vratar hrvatske rukometne reprezentacije Ivan Pešić (23) uboden je nožem u leđa. Pešić je zajedno sa svojim kolegom iz mađarskog kluba Veszprema Žarkom Šešumom, inače srpskim reprezentativcem, krenuo braniti suigrača, Rumunja Mariana Cosmu, koji je bio glavna meta romskih huligana.

Cosmu su dočekali ispred jednog noćnog kluba kako bi mu se osvetili jer je navodno plesao s djevoj-

kom jednog od njih. Uboden je nožem u srce te je od težine ozlje- da preminuo.

Šešum je zadobio frakturu lubanje i liječnici se za njegov život još uvijek bore, dok je Pešiću nakon uboda morao biti odstranjen bubreg. Njegovo je stanje stabilno, ali i dalje ozbiljno. Ubojstvo Cosme i ranjavanje još dvojice rukometaša cijelu je mađarsku policiju, ali i javnost diglo na noge.

Nakon što su u zapaljenoj kući ubijeni otac i sin, status Roma u Mađarskoj je sve otvoreniji i pitanje odnosa većinskog stanovništva i manjine...

DOGAĐA SE DA ROMI STALNO KRŠE ZAKON

Učestali napadi na Rome u Mađarskoj, ističu stručnjaci, govore da ise ntezivno pogoršava situacija u zemlji. Statistika pokazuje da je 70 posto Roma nezaposleno i siromašno. U posljednje vrijeme raste kriminal i zločini...

NEKI ISTI ROMI I U BJELOVARU STALNO RADE PROBLEM

Sve više se dešava da određeni Romi bez povoda napadaju djecu građanima i stvaraju im probleme.

PARAMIČE PALE HOMA

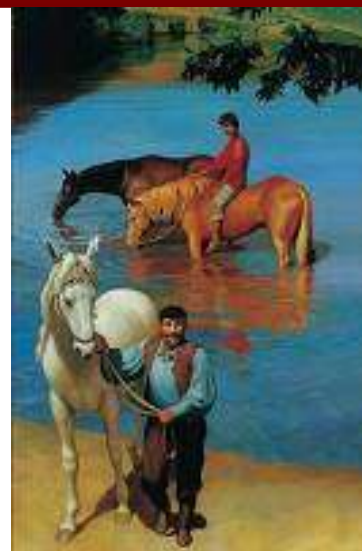
Si but paramiđa phangle pale Homa, save bršenca ashile thaj mothonpe vi ađes.

Jek paramiči zhal kađa; kana o Del delas e phuv e manušenje, e Homen akarda majanglunen, thaj phenda lenge te len peske phuh savi kamen thaj kaj kamen. Numa, von phendine kaj či kamen e phuv, kaj či zhangle kaj o Del len majanglunen pushla. Majposle, kada e Homa dikhle kaj sa e ma-

nuša line e devlestar phuv, savi phende kaj si samo lendi, boldinepe von pale zhi ko Del, thaj mangle te shaj del vi len phuv. O Del phenda lenge; kaj sa e phuv da e themeske thaj kaj majbut najles, numa sas leske pharo, thaj phenda e Homenge kaj delale majbari gođi thaj bah katar aver manuš savenge da e phuv, te shaj ando them te snađimpe ane sathemešči vrjama, kaj ande pesko trajo avena sae vrjama pe dro- ma, aj maškar o them avena line sar manuš save naj lenge.

Dujto paramiča mothol kaj si Homa Kainoske shavoha. Zhi kodova avile vi varesave manuša istraživačurja, save linepe palo ramome lil andar e lila sar kerdilam (Stari zavjet; 1 knjiga Mojsijeva). Von mothon pale armaja save si shudine po Abelo phral e Kainosko (alav Kaino ande semitsko shib inkjel kovači-manuš savo marel ando sastri), keresa pe phuv, numa či delatu khanči, ano sa o trajo avesa po drom (post.4,15). Majdur ando kodo lil ramome si e buča pe save si shu-

dine Kainoske shavoha, aj save si ađes buča ke varesave Homa; lel o Lameho (pandto Kainosči dori) duj manušnja e Ada thaj Sela. Ada bijanda Jabelos, aj lendar ashile e dorja save trajinas tele cara thaj sasle gurum vaj gras. Aj leske phraleske sas o alav Jubal. Leske shavoha bashavenas (svirinas) thaj gudinias. Vi e Sela bijanda e shaves Tubala (kaske dine vi alav Kain), a Tubul-Kain sas manush savo pralashes zhanelas te kerel sastresa (POST. 4, 19-22).

KRIŽNI PUT

Marija i Želimir Kužatko, Ljubljana

Četvrtak, 30. travnja 2009., 19 sati

Tribina Hrvatsko slovo uživo
Projekcija dokumentarnog filma
Hrvatske televizije

KRIŽNI PUT

Redatelj i scenarist: Ante Marić

Snimatelj: Mario Krce

Ovaj dokumentarni film prati hodočašće od Zagreba do Bleiburga, 2008., s molitvom na 14 postaja Kržnoga puta, od kojih je jedna Crngrob, a 14. Bleiburg, a koje već niz godina organizira Hrvatsko katoličko dobrotvorno društvo iz Sarajeva i hrvatski branitelji.

Copyright: Ivan Rogina i
župa Sv. Križa - Siget i Trnsko

U razgovoru o hodočašću i temi sudjeluju: don Anto Jelić, predsjednik HKDD-a iz Sarajeva; Želimir Kužatko iz Slovenije, svjedok i preživjeli s Kržnoga puta, te scenarist i redatelj Ante Marić; svi hodočasnici navedenog hodočašća Zagreb – Bleiburg.

GRANIČNI SPOR - KAPITULACIJA HRVATSKIH PREGOVARAČA

Mile Prpa, Zagreb

Dugo vremena slušamo izjave naših političara da rješenje spora sa Slovenijom pred Međunarodnim sudom pravde u Haagu ili pred Međunarodnim sudom o pravu mora u Hamburgu, da je to crta ispod koje nipošto ne ćemo ići, i da je to najniže na što ćemo pristati. Jer da ne želimo ulazak u EU uvjetovan davanjem teritorijalnih ustupaka. Mislim da nitko u narodu te riječi naših političara nije shvatio ozbiljno, iz jednostavnog razloga, što u svojoj politici i u svojim izjavama nikada nisu bili dosljedni, niti su ikada imali čvrste stavove u pregovorima. Drugim riječima može se raditi o ne znam kako sposobnim političarima, ali narod ih dobro pamti po njihovoj nepouzdanosti.

Da cijelu stvar malo analitički promotrimo. Kao prvo više nema iznošenja spora pred jedan od navedenih sudova, (odustab se!) već će se spor rješavati – pred ad hoc arbitražom. Pred arbitražu se iznose sporovi samo onda ako se nije siguran u svoje pravo, dakle samo onda ako se tom arbitražom nešto eventualno može dobiti, zato je podržava slovenska strana. Što znači da slovenska strana na taj „kartaški stol“ sa svoje strane ne stavlja ništa, ne stavlja svoj ulog, a hrvatska strana stavlja dio svog teritorija i teritorijalnog mora kao ulog. Dakle u tom sporu pred arbitražom Slovenija može samo dobiti, a nikako izgubiti jer nema svog uloga, a Hrvatska u najboljem slučaju, što je malo za vjerovati,

može eventualno zadržati postojeće granice, što kao ishod spora niti malo nije vjerojatno. Za to Hrvatska ni pod koju cijenu ne bi smjela pristati na takvu arbitražu, a ponajmanje zbog ulaska u EU. Jer na strani Hrvatske stoji čvrsto međunarodno pravo.

Sada da citiram tekst prijedloga koji je danas (23.4.2009.) objavio Vjesnik „Po tom prijedlogu, graničnu crtu na kopnu i na moru između Hrvatske i Slovenije određivao bi peteročlani arbitražni sud u skladu s međunarodnim pravom. Po jednog člana odredila bi Hrvatska i Slovenija, a preostala tri člana dvije bi zemlje odredile zajednički. Ako se ne bi mogli dogovoriti, preostala tri člana imenovao bi predsjednik Međunarodnog suda pravde“.

Dakle, kao prvo, više se ne radi o međunarodnom sudu, već o sudu ad hoc međunarodno izabranih arbitara (političara) koji mogu donijeti kakvu god žele odluku, a potom može im se staviti soli na rep!

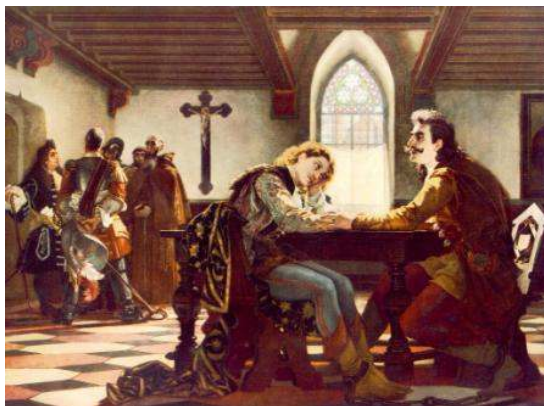
Po europskim diplomatskim izvorima prijedlog sadrži i elemente „konstruktivne dvosmislenosti“. Tako se predviđa da bi se režim „korištenja pomorskih područja i kontakta Slovenije s otvorenim morem rješavao po međunarodnom pravu, načelima pravičnosti i u duhu dobrosusjedskih odnosa“. Gle, samo začkoljica do začkoljice! U prijedlogu je unaprijed ugrađen kontakt Slovenije s otvorenim morem. Dakle nije šija jeste vrat. Formalno pravno tobože sve u redu, a suštinski Hrvatska ostaje bez dijela svog teritorija,

a arbitri će dobiti pohvale međunarodnih subjekata za njihov „stručan“ rad, a Slovenija će trljati ruke, i prvom narednom prilikom tražiti nove teritorijalne ustupke, tada kao svoje pravo!

Svaka im čast. Ako ikome ne možemo i ne smijemo vjerovati to su tzv. europski arbitri ili medijatori. Niti u jednoj jedinoj situaciji, i niti u jednom jedinom slučaju od 1990. g. na ovamo nisu nam bili skloni. Od svih slučajeva iz doba Domovinskog rata, preko hrvatskih haaških uzni-ka, hrvatskih generala, preko ZERP-a i da brojne druge manje slučajeve i ne nabrajam. Bez iznimno nikada nisu bili na našoj strani.

Pa se slijedom toga pitamo – tko se ima pravo kockati sa hrvatskim teritorijem?! Nikoga od političara na izborima nis-

mo ovlastili da se kocka sa hrvatskim teritorijem. Beziznimno nikoga. I tko god da to učini povijest će ga uvrstiti u plejadu onih koji su olako davali hrvatski teritorij, a da nabrojim samo one u dvadesetom stoljeću do danas: Kralj Aleksandar (Istra, Zadar i neki otoci), Maček, Pavelić, Tito, Bakarić i Račan. A sad se pojavljuje i nova garnitura koja će ustupiti teritorij i to ne bilo kako već „pravno“ u skladu s međunarodnim pravom. A znamo kakvim

se imenom nazivaju oni koji predaju teritorij, ne samo kod nas već u svakom narodu. Povijest će im suditi!

Regnum regno non praescribit leges! Uzviknuo je, braneći Hrvatsku, ban Toma Erdödy iskavši sablju na Požunskom saboru. To i mi danas trebamo dovikivati Europi! Pozivam sve domoljubive Hrvate u domovini i u svijetu da se riječima i napisima suprostavimo pritisku Europe na Hrvatsku, da jednom prestane biti svima majka, a samo nama Hrvatskoj maćeha. Samo po pitanju Hrvatske važe dvostruki politički, moralni i pravni standardi. A tome smo sami krivi, prodajemo svoje političko i nacionalno dostojanstvo, kao trule jabuke - nizašto! Tko nas pod svaku cijenu gura u EU-ropstvo?! Razmislimo malo o svemu!

ZAŠTO U HRVATSKOJ POSTOJI 555 TISUĆA GLASAČA VIŠKA

Radovan Smokvina, Švicarska

Prema statističkom ljetopisu RH za 2004. god. Državnog zavoda za statistiku RH iz tablica o stanovništvu, prema popisu iz 2001. slijedi da je:

Ukupan broj stanovnika u Hrvatskoj: 4,437.460. Od tog broja treba odbiti broj stanovnika mlađih od 18 godina koji nemaju pravo glasa (ustav RH članak 45.), a kojih je **ukupno 990.457** (758.000 starih 0-14 godina, 232.457 starih 14 – 18 godina).

Iz toga slijedi da je u Hrvatskoj **ukupan broj stanovnika koji mogu birati 3,447.003** (4.437.460 – 990.457).

Dakle, u biračkim popisima Državnog izbornog povjerenstva ima: 555.012 (4.002.015 – 3.447.003) birača više nego što ima stanovnika u Hrvatskoj s biračkim pravom prema podacima DZS, odnosno čak **16 % više** (555.012 / 3.447.003). Kada se tome doda i **400.030** birača u inozemstvu ukupan broj birača (prema DIP-u) veći je za **955.042** ili **27,7%** nego što živi ljudi s biračkim pravom u Hrvatskoj (prema DZS) i koji plaćaju poreze državi u kojoj žive.

Zbog spomenutih razlika mogu se postaviti različita pitanja, među kojima su sljedeća:

Nije li možda na izbore izašlo više ljudi nego samo

50,59%, pa su izbori bili još uspješniji, ako je ukupan broj birača manji za 555 tisuća, nego što je evidentirano birača pri DIP-u?

Nije li 555 tisuća birača viška znak da neki stanovnici u Hrvatskoj imaju dva ili više biračkih prava?

Nije li među onima koji su izašli na izbore 555 tisuća onih koji fizički ne postoje (prema DZS)?

Može li se s 555 tisuća birača viška postići svaki po volji rezultat izbora?

Itđ. itđ...

IZBORI U HRVATSKOJ POSTALI SU PRIJEVARA I ZABLUDA!

Branko Stojković, Bjelovar

ZATEGNITE SVOJ REMEN - DA VAM NE SKINU I HLAČE

Kakva je razlika između zablude i prijevare? Je li u tome što je zabluda jedno stanje, a prijevara aktivnost koje pak uspostavlja to stanje?

Hrvatska državna politika u zadnje vrijeme postala iluzionistička prema svojim građanima. Predsjednik Stjepan Mesić vodi totalno krivu politiku prema Bosni i Hercegovini. Nema pomoći Hrvatima u BiH, koja je od Hrvatske obavezna i prema Ustavu, zbog posljedica koje su pogodile hrvatski korpus, a izazvane vođenjem pogrešne politike iz Zagreba. Prijevare je nešto što se skoro vrti dva desetljeće, od uspostave nove države – Hrvatske.

ZABLUDA O PROMJENAMA

Nadam se da ću spasiti dio hrvatskih ljudi, koji neće više povjerovati u laži, koje im svakodnevno plasi-

raju bivši komunisti. Ovaj tekst je pisan u dobroj namjeri kao upozorenje – pred ove lokalne izbore 17. svibnja 2009. godine. Ako jedna strana izazove zabludu kod druge strane, kakva je onda budućnost takvima? Zato

pazite što dalje činite. Slobodnije rečeno, samo političkom slijepcu nije prepoznatljiva notoma činjenica: da u Hrvatskoj vlada ista retorika i isti likovi, koji se kao elita boga- te na obespravljenim građanima.

TAKO MOŽE IĆI DO KRAJNJIH GLUPOSTI I BANALNOSTI

Stjepan Mesić kad govori o svojevrsnoj agresiji Hrvatske na BiH, za vrijeme Franje Tuđmana, onda zaboravlja, što je on radio – kao Vrhovni komandant JNA. Toliko godina je prošlo, toliko krvi je prolijevano, toliko ljudi je unesrećeno, toliko djece i odraslih je ubijeno. S velikom materijalnim razaranjima –

a nakon toga gdje smo danas? Bezumlje je ovladalo hrvatskim društvom. Nama, koji znamo istinu o čovjeku, ljudski se um razlikuje od odlika svih zvijeri. Državni i lokalni mediji prenose zatacane informacije i manipulacije. Kako se tako možemo razvijati kao društvena zajednica?

KUKAVICE, ŽDERONJE, PIJANDURE...

Mi Hrvati s ovog govornog područja ne možemo nijemo i hladnokrvno promatrati ono što se događa oko nas i da na to ne reagiramo putem dostavljanja istinitih informacija širokom auditoriju, koji je svakodnevno bombardiran samo jednostranim plasiranjem informacija od HDZ-a i SDP-a. I drugih, tobože, hrvatskih stranaka. Naše stajalište je poznato – pravda mora funkcionirati za sve. A ne da nas nepravda dovodi do bolesne ravnodušnosti.

IZBOR IZBORA I KONAC KONACA (PIJUNA POVIJESTI)

Đivo Bašić, Dubrovnik

Za prošle izbore sam smislio krilaticu: "Ne znam tko će pobijediti na slijedećim izborima, ali znam da će narod izgubiti". Sada izričem novu: "Ne znam tko će pobijediti na slijedećim izborima, ali znam da recesija neće izgubiti".

Sjećam se kada je kardinal Carlo Maria Martini, jedan od dvojice kandidata za Papu na prošlim izborima, o delikatnoj stvari u jednom novinskom članku (barem su tako zapisali novinari) izjavio da od većeg (ili dva) zla treba birati ono manje. Zamislite samo idealni svijet u kojem ne bi bilo ni dvojbi niti zla. Drugim riječima, uvijek bi birali

dobro, a poznavanje činjenice da zlo bilo kojeg intenziteta uvijek ostaje zlo bilo bi zapravo besmisleno i nepotrebno. Zamislite nadalje kada bi u mogućem izboru dviju vodećih stranaka nekog sustava zbog činjenice da su se u velikoj mjeri izrodile iz klica zla, odabrali neku treću opciju i time prevladali zlo. Ako bih trebao birati između većeg i manjeg zla, ne bih odabrao ni jedno, već to uopće ne bih shvatio odabirom. Razvidna je igra riječi "trebanja" i "moranja". To je zadatost vrlo slična onoj koja ljude čini razumnim bićima, ali ne zaboravimo da ljudima vladaju i nerazumnosti.

Već sam upozoravao da bi u RH trebao postojati četverostranački

sustav (HSP, HSS, HNS, HS - Hrvatska stranka) koji bi imao povijesnu utemeljenost. Svaka stranka bila bi na vlasti točno godinu dana od 1. siječnja, te bi se većinska stranka mijenjala godišnje, što je moguće izvesti i na lokalnoj razini. Naravno, prethodno bi trebalo uvesti belgijski sustav izbora, tj. kazne zbog neglasovanja (iako ne previsoke). Izborne skupštine za pojedine stranke bile bi takve da čelnike izabire najmanje 85% članova dotične, tako da kada jedamput izaberete članstvo u nekoj stranci, prelazak u drugu značio bi novčano kažnjavanje, te gubitak mogućnosti bavljenja politikom za stalno. Koja bi gužva bila za čelnike stranaka! Na izbore bi trebalo izići najmanje 85% glasača neke zem-

lje, tako da bi tek tada izbori bili poštteni i demokratski, a glasovanja bi bila omogućena kroz duže (prethodno) vrijeme elektronskim putem na javnim mjestima (otisak prsta). To bi bilo samo u prvotnom slučaju jer bi se kasnije to vršilo automatizmom biranja vodeće stranke jedamput za četverogodišnje razdoblje izmjene četiriju stranaka putem izbora iz bubnja. Drugim riječima, nema troškova izbora. Te četiri stranke imale bi znatnije (nego dosadašnje) slobode govora u Saboru, te bi mogle javno iznositi dokumente o kaznenim djelima bilo kojeg građanina RH, a postojala bi komisija koja bi utvrđivala autentičnost, originalnost dokumenta, te odmah podizala kaznenu optužnicu slijedom koje bi se doslovno drugi dan optuženi našao iza rešetaka. Članovi ove komisije ne bi smjeli biti članovi nijedne stranke.

Kada npr. na neke izbore izađe 47% od ukupnih glasača neke zemlje, a pobjednika stranka dobije 30% glasova tih glasača izišlih na izbore, to znači da je u tom slučaju pobjednička stranka dobila 14% glasova ukupnih punoljetnih stanovnika neke države, što je daleko od "vladavine naroda". Možete li samo zamisliti bahatost vladajućih koji se pozivaju na svoje "legalno" izabrane mandate i uopće vjeru naroda u demokraciju i obećavajuće blagostanje. Ili je to možda neko prošlo i konstantno stanje laži i zavaravanja.

Zadržavanjem postojećeg stanja preko-sto-stranačkog sustava zapravo se negira demokratski sustav koji ima za posljedicu jednostranačke paradoksalne koalicije HDZ-SDP ili SDP-HDZ ovisno o trenutnom prije- i poslijeizbornom položaju tih Pijemont-stranki (stranki ujediniteljica, zasigurno ne naroda). Na žalost hrvatskog naroda, te dvije stranke izrodile su se u nenacionalne političke stranke bez većih obzira prema "vladini" hrvatskog nacionalnog bića. Kako i očekivati nešto pozitivno kada se odmah u

početku stvaranja višestranačja u Hrvatskoj početkom 90-ih godina XX. stoljeća posegnulo za strožernim članovima UDB-e kao vrhovnicima stranaka, tako da se RH pretvorila u udbašku demokraciju (ili skraćeno: udokraciju). To traje do danas i prožeto je nemalim i nebespriječnim interesima građevinskih i pravnih lobija kojima nije škodila ex-Jugoslavija, a politički sustavi i ustroji država sporedne su stvari i tvorevine tih koleg(ij)a svih sustava svijeta.

Rješenje vidim u građanskoj inicijativi koja bi promijenila Zakon o političkim strankama i izborima, te pojednostavnila izborni sustav na prije rečeni način jer bi taj time postao znatno jeftiniji uz mogućnost izvora zarade za veći broj ljudi, a ne gubitka sredstava za građane. Ovako dolazimo do paradoksalne situacije: iako svi uvidamo financijsko ružiranje države uslijed prekomjernog trošenja državnih sredstava, to ne možemo promijeniti jer nemamo mandat koji bi nam susljedno trebala dati "vladavina naroda". Znači, iako "vladamo" zapravo ne vladamo. Štoviše, nekim političarima bi trebala "domestikacija" ("pripitomljavanje") jer divljački uništavaju državne resurse, a nađe se dosta i prav(n)ih lopova. Lopovi su i oni koji znaju za prave lopove, te iako su u mogućnosti, ništa ne poduzimaju po tom pitanju - drugim riječima, krađu naše bilo kakvo izborno vrijeme. Vjerujte, smješteni smo u vremenu gdje vidik bolje budućnosti zaklanjaju razni objesnici i kradljivci državnog proračuna. Što je najgore, ne vide da takvo stanje, u povijesnim relacijama, ne

može trajati baš dugo. Upravo braudelovsko "dugo trajanje" u tom smislu na površinu povijesnih (ne) ozbiljnosti izbacuje kratkočnu lakomosti pojedinaca i uviđaj naroda o prevršenju mjere. Onda dolazi kazna, prečesto krvava.

Čelnici pojedinih stranaka čak su slali svoje ljude da skupljaju (zakonom propisane) potpise za kandidaturu i to po ustanovama na područjima lokalnih samoupravnih zabluda kojim su tim činom samo sve veće i veće. Neutralan sam i apolitičan po prirodi, ali također ista mi priroda nalaže da ne budem budala. Jer budala je onaj koji ne vidi da takve liste u cijelosti i potpunosti moraju biti očito na javnim mjestima, a ne u zaštitnim postranim kr(a)ticama koje vode do puta nikad narodne "pobjede" ili vremenski nedvojbeno zadanog poraza. Jedna je gospođa rekla da će dati potpis za kandidaturu te i te osobe, ali da joj neće dati na izborima. Koja je onda svrha skupljanja potpisa? Ama baš nikakva, već jedino moguća ona koju zovemo "zadovoljenje forme", jadne i nevoljne. Ako mi netko nametne svojom "moć" da mu dadem potpis (koji usput ne dadoh nikomu), ne znam što me čeka u budućnosti. Možda da pošaljem svoju zadnjicu ili rodbinu na kakvo ratište dok taj bezbrižno sjedi u fotelji (moguće u kakvoj stranoj "demokraciji"). Sjetite se moćnici da možete doći u situaciju kada vam više ništa neće značiti moć, onako bolesni, onemogućeni, stari i "mladenački zabludjeli" (kako je jedan kvazidesni hrvatski političar besramno rekao jednom američkom predsjedniku za svoju političku prošlost), a tako ćete ju trebati, ali nećete imati ovozemaljskog vremena. Onda dodatno znade biti bolan bubanj povijesti čiji dalekočujni udarci odzvanjaju poput višegodišnjih revizijskih izvješća. Zapravo su groblja ili nekropole ("gradovi mrtvih") istinski ljudski gradovi. Oni žive (kao opomena) i kad nas nema.

KOME SLUŽI HRVATSKA RADIO TELEVIZIJA? (2)

Moto: Televizija zbog televizije

Jure Prpić, Zagreb

Fra PETAR KNEŽEVIĆ

(rođen u Kninu 1702 - umro u Sinju 1768.)

U franjevački red stupio je 1719. godine u samostanu na Visovcu. Filozofiju i teologiju završio je u Šibeniku. Godine 1732. do 1735. bio je tajnik Franjevačke provincije Bosne Srebrene, zatim definator i kustos novoosnovane dalmatinske provincije "Presvetog Otkupitelja". Kratko vrijeme upravljao je Sinjskim samostanom, a veći je dio života proveo u njemu kao voditelj kora i učitelj crkvenog pjevanja.

Fra Knežević u svojim djelima gotovo vjerno koristi osmeračku strukturu stiha, a izraz mu je pod utjecajem narodne predaje, jako blizak narodnome pripovijedanju. Ona su stekla veliku popularnost pa se oratorij: "Muka Gospodina našega Isukrsta i plač majke njegove" i danas pjeva po crkvama u Dalmaciji, Bosni i Hercegovini. Neke su njegove pjesme ušle u pučku molitvenu predaju. Tiskana su i u Veneciji. Fra Kneževićeva rukopisna ostavština čuva se u samostanu Čudotvorne Gospe Sinjske. U glazbenim djelima predstavnik je franjevačkog baroka 18. sto-

ljeća. Njegovu hrvatsku misu: "Missa u harvatski jezik", Anđelko Klobučar je obradio za orgulje i četveroglasni zbor.

Značajna izdana djela su: "Muka Gospodina našega Isukrsta i plač majke njegove"; "Životi četiri sveca"; "Duhovna pivka"; "Pisme duhovne razlike"; "Osmina redovnička duhovne zabave"; "Pisma čudoredna"; "Nauk mladog misnika"; "Pištrole i evanđelja".

U rukopisu su sljedeća djela: " Missa u harvatski jezik" i "Pridi duše prisveti".

Fra Petar knežević bio je veliki pjesnik štovatelj Majke Božje Sinjske, te lpl je posvetio zbirku pjesama "Pisma duhovne razlike", sa ukupno sedam pjesama nastalih mahom u prigodi Velike Gospe. U navedenoj zbirci opisuje preobrazbu čudotvornog lika "Majke Božje Sinjske" što je propatila od muke svoga sina, pa do uskrsnuća. Također svjedoči kako je pišući pjesmu: "Tebe vazda, o Marijo, hoću štovati", potpuno izgubio vid na jedno oko, a dvije godine kasnije potpuno oslijepio. Zavjetovavši se Gospi, vid mu je vraćen, što je opisao u pjesmi: "Majki primiljoj Mariji na poklon: „(...) vid buduć mi povratila/Majka slatka i primila/Sad

joj većju dužnost imam/ Zato pismu priuzimam (...)"

Najznačajniju sliku Bogorodičine savršenosti prikazao je u pjesmi: "Na slavu čudotvorne Majke od milostih koja je pod Sinjem", a koja počinje stihovima: "Sinjska slavna, o Priliko/ (...) Sve j' u tebi plemenito/ Što se vidi i nahodi (...)"

Ovaj veliki Gospin pjesnik pokopan je ispod glavnog oltara u sinjskom Svetištu, a Gospi Sinjskoj zahvaljuje i milost sretne smrti. Naime, 18. 6. 1768. dok su se fratri pred Gospinom slikom nakon Lauretanskih litanija pjevali hvalospjev: "Sva si lijepa, o Marijo" fra Knežević je ležeći na umoru, tražio je da mu se otvore vrata njegove sobe. Ponavljajući tekst "O, Marijo" umro je na rukama sinjskog gvardijana fra Frane Buljana. Gospa Sinjska za njega je bila i ostala Ures sinjski i Majka čudesa.

Značajno je za fra Kneževića što je srpski jezikoslovac Vuk Karadžić, poznati prisvajač i negator hrvatske jezične baštine, u spisu „Srbi svi i svuda" donio fra Kneževićevu pjesmu: „Na slavu čudotvorne Majke od milostih, koja je pod Sinjem", kao primjer kako treba pisati srpskim jezikom!

KRIZA (4)

prof. Emil Misao, Zagreb

MENADŽERI - su kapitalistička izmišljotina da bi se legalizirala pljačka. Za menadžera nije važno znanje i sposobnost, nego rođачke i stranačke veze, i oni se od drugih zaposlenika razlikuju samo po plaćama i primanjima, koja su znatno veća od plaća! Kako su najbolje firme, kao Pliva, INA.... mogle uspješno poslovati desetljećima bez menadžera, a danas ne mogu? Ako su oni tako sposobni neka odu u tekstilnu ili obućarsku industriju, pa neka njih izvuku iz govana, ili neka osnuju svoje privatne tvrtke, pa neka sebi odrede i 100.000 eura plaće, nitko se ne bi bunio! G. Vrdo ljak bi rekao: „I moja baba bi mogla biti uspješan menadžer u INI, Plivi, Croatii".

Nitko ne može biti protiv menadžera i njihovih primanja u privatnom sektoru, ali svi menadžeri u državnim tvrtkama mora-

ju se ukinuti, t.j. njihove menadžerske plaće. Zamislite, u malim mjestima menadžeri upravljaju vodovodom, komunalnim i dr., naravno s menadžerskim plaćama! Da čovjek poludi od muke i pljačke!

Tim našim "ekonomskim stručnjacima" nikako da padne na pamet da bi država morala za sve korisnike Proračuna i za državne firme, prvo izraditi kriterije i mjerila, a potom odrediti minimalnu i maksimalnu plaću. U Titovo vrijeme odnos je bio 1:7, a danas je vjerojatno 1: 1, ali milijun! Inače dolazimo do apsurdna, kao na pr. u Americi: jedan menadžer je u 5 godina stavio u švicarsku banku UBS samo 20 milijardi dolara (svi znamo da oni ne drže novac samo u jednoj banci), a neki dan dojavio vijest da je uhapšen čovjek koji je maznuo oko 60 milijardi dolara (uvijek se otkrije samo manji dio).

Hoćete li primjer kod nas: svi znamo da je plaća poznatog menadžera u poznatom brodogradilištu bila oko 350.000 kuna, a firma je godinama grcala u gubicima i država je u nju ubacivala milijarde! Ili, menadžer u velikom poljoprivrednom kombinatu i gubišašu, imao je isto plaću od 350.000 kuna, što je jednom i premijer na TV kritizirao. Ima li to kakve veze s mozgom? A tada su ministri imali oko 12.000 kuna plaće, što će reći da su ti "uspješni" menadžeri za jedan mjesec zarađivali kao ministri u 2,5 godine! Kako to da nijedan ministar nije rekao, a mogao je: Idem ja samo 2 mjeseca na to mjesto menadžera. Znae zašto? Vjerojatno su ministri, iako su imali samo 12.000 kuna, zarađivali više ili su ti "uspješni", menadžeri tu lovu dijelili s ministrima - treći razlog ne može postojati, što svi znamo!

SVJEDOCI NA PRETRESU HELSINŠKOG ODBORA SJEDINJENIH AMERIČKIH DRŽAVA OŠTRO SU KRITIZIRALI DODIKA ZBOG NAVODNIH SECESIONISTIČKIH PLANOVA

Jusuf Ramadanović, Sarajevo **SETimes.com** 16-/04/2009

Helsinški odbor Sjedinjenih Američkih Država održao je prije dva tjedna raspravu posvećenu stanju na zapadnom Balkanu na kojem su različiti stručnjaci izrazili zabrinutost povodom razvitka političkih događanja u Republici Srpskoj.

Infomirajući se prije dva tjedna o nedavnom zabrinjavajućem razvitku događaja u Bosni i Hercegovini (BiH), Helsinški odbor Sjedinjenih Američkih Država čuo je oštre kritike na račun nekolicine političara u BiH. Glavna meta kritika bio je Milorad Dodik, premijer Republike Srpske (RS), jednog od dvaju entiteta koja čine BiH.

Sudionici na raspravi odbora posvećenoj zapadnom Balkanu, koja je održana u Washingtonu, upozorili su kako Dodik očekuje da se međunarodna zajednica umori od pitanja vezanih za BiH. Obarajući reforme iz ranijih godina i podrivajući kredibilitet i učinkovitost države, Dodik postavlja temelje za odcijepljene kada se pojavi odgovarajuća prigoda, kazali su.

Lord Paddy Ashdown, bivši visoki predstavnik u BiH, kazao je kako je potrebna suradnja Sjedinjene Američke Države i EU na "jedinstvenoj strategiji" kako bi osujetili napore "čimbenika većinom u" RS koji žele "preokrenuti

Premijer Republike Srpske Milorad Dodik ponovio je u srijedu (15. travnja) kako bi RS voljela vidjeti očuvanje entitetske strukture u budućim ustavnim reformama BiH.

reformu u smjeru državnosti". Prema Ashdownovu mišljenju, najbolja poluga koja je na raspolaganju Zapadu izgledi su za članstvo u EU.

Moguća platforma odcijepjenja mogla bi biti deklaracija o ustavnim reformama koja je nedavno usvojena na izvanrednoj sjednici parlamenta RS. Deklaracijom je predviđeno prebacivanje većine državnih dužnosti i ovlasti na RS.

Vijeće za provedbu mira (PIC) -- koje nadzire provedbu Daytonskog mirovnog sporazuma -- kritiziralo je deklaraciju na svojem nedavnom sastanku u Sarajevu. Zaključeno je kako bi dokument usporio pridruživanje BiH Europskoj uniji.

Na raspravi odbora posebice je izražena zabrinutost glede toga što tvrtke za privatno osiguranje i lovački klubovi u RS gomilaju oružje. Također su iznesene zabrinutosti jer Wahhabi islamisti

nazočni u drugom entitetu, Federaciji BiH (FBiH), kako se izvješćuje, prave zalihe novca i oružja.

Političari FBiH izrazili su uznemirenost. Martin Raguž, član parlamenta iz stranke bosanskih Hrvata HDZ 1990, upozorio je kako stajalište parlamenta RS "ne bi trebalo podcjenjivati kao ad hoc situaciju, jer ... ima tendencije procesa na kojeg je potrebno reagirati".

Beriz Belkić, potpredsjednik bošnjačke Stranke za BiH, kazao je kako je deklaracija jedan od prvih konkretnih koraka za odcijepljenje RS. Slabljenjem institucija Dodik možda priprema uvjete i testira reakcije, kazao je.

Sam Dodik izjavio je AP-u u srijedu (15. travnja) kako preferira održanje trenutne entitetske strukture. BiH vidi kao labavi savez dviju ili triju etnički utemeljenih mini država, ali ne kao ujedinjenu zemlju. Dodik se ne bi protivio trećem hrvatskom entitetu sve dok su granice RS netaknute.

Dodik je kazao kako je kompromis i suradnju na državnoj razini vrlo teško postići. Postavio je pitanje "zajedničkog života u hibridnoj državi u kojoj svatko provodi svoj program". RS neće odustati od svoje autonomije kao uvjet za članstvo u EU, istaknuo

DA LI JE DODIK "IZLEVATIO TIHIĆA" ILI SU DODIK I TIHIĆ "IZLEVATILI" HADŽIFEJZVIĆA?

dr. Muhamed Borogovac, Sarajevo

Bedrudin Gušić je intervjuisao Senada Hadžifejzovića za web stranicu skibyusa.com. Slijedeće pitanje i odgovor zaslužuju našu pažnju:

GUŠIĆ: „Pošto smo u aprilu, prilika je da se sjetimo i propalog paketa ustavnih amandmana od prije tri godine, koji su njegovi zagovornici te oni koji su glasali za to, označili kao korak naprijed u ukupnim reformskim procesima u zemlji. Taj paket, da podsjetim, je podrazumjevano i entiteski način glasanja u Parlamentarnoj skupštini BiH. Nisam do sada pročitao niti čuo da je neki relevantni bh. medij bio protiv tog paketa, naprotiv. Budući da smo ponovo pred reformom Ustava BiH, za kakvu bi se ti, u skladu sa svojim pozivom i trenutnom pozicijom, zalagao?“

HADŽIFEJZVIĆ: „Ja sam prvi počeo priču protiv tog aprilskog paketa, i to onda kada se i nije zvao aprilski paket. Onda sam saznao da je i Boyle protiv takvog načina mijenjanja Ustava i pozvao sam ga u emisiju. Tek mjesecima poslije u priču se uključio Silajdžić: osjetio je da mu je antiaprilski odličan motiv za povratak u politiku. Mislim da su jedini iskreni u svemu bili ja i Boyle. Svi ostali, oni za i protiv paketa, koristili su priču za predizborne aktivnosti tj. prevare. Nisam za amandmansko, postepeno mijenjanje Ustava zato što BiH sigurno gubi u toj varijanti. Gubi jer "bosanski"

političari nisu sposobni da vide u čemu je zamka takve promjene Ustava, nisu vizionari pa da vide barem mjesec unaprijed kuda to vodi. Vidite Dodika, započeo je veliku priču o Ustavnim promjenama, dobio šta je htio u Brčkom i povukao se iz procesa ustavnih promjena! Izlevatio je Tihića! Pa, to da će ga nasukati na Sprud ja sam rekao onog dana kada je bio taj dogovor u Prudu, to su svi vidjeli osim baksuznog Sulejmana.“

U ljeto 2006, dakle samo par mjeseci poslije odbijanja Aprilskih amandmana u Sarajevu sam od jednog visokog funkcionera saznao da Amandmani nisu mogli proći, da je pored Žilića postojao još par poslanika skupštine BiH iz redova SDA koji bi glasali protiv Aprilskih amandmana da je bilo potrebe da se eksponiraju. Nije rekao imena, ali pretpostavljam da ih treba tražili među onima koji su izostavljeni sa izborne liste SDA za slijedeće skupštinske izbore.

Senad Hadžifejzović

Poslije sam od sasvim drugog čovjeka saznao da nije bilo nikakvog Silajdžićevog doprinosa da SBiH krene ka odbijanju ustavnih amandmana, da je on samo došao da pokupi slavu za obijanje aprilskih amandmana i da se pomoću te slave vrati iz Turske u BH politiku i to na čelo države. Sjetimo se Silajdžić nije tada imao nikakvu poziciju ni u stranci ni u državi. Kontrolisani BH mediji su ga nametnuli članstvu Stranke za BiH žestokom propagandom nazivajući ga "osnivačem" tj. kreirajući demagošku totalitarnu atmosferu apsolutne odanosti vodi (osnivaču) stranke, Silajdžiću. (Ovdje, nemam problema da citiram anonim-

ne izvore, budući da ima još ljudi u Sarajevu koji su ih čuli.)

Evo se sada pojavio još jedan svjedok, Senad Hadžifejzović, potpuno nezavisan od dvojice prethodnika, koji kaže istu stvar. Kada trojica ljudi, nezavisno jedan od drugog, impliciraju istu stvar, onda se pouzdano može kazati da je to tačno.

Nažalost, drugi dio Hadžifejzovićevog odgovora ja totalno "levatski". Onog momenta kada je Hadžifejzović kazao da je "Dodik izlevatio Tihića", jedini levat je ispaio upravo on, Senad Hadžifejzović. I na drugim mjestima u intervjuu Hadžifejzović implicira kako su Silajdžić, Tihić, Lagumdžija nesposobni, te ih Dodik iskorištava jednog po jednog itd. Postavljamo pitanje Hadžifejzoviću: "Kako to on misli da su ta trojica predsjednika tri velike BH stranke, nesposobni, pa ne vide Dodikove igre, a svaki forumaš sa interneta to vidi. Još nedavno, za vrijeme javne rasprave o Ustavnom amandmanu mi smo primili mnogobrojna pisma građana koji traže od naših političara da se ISTOVREMENO vrše ustavne promjene, a ne je jedna po jedna, kao sada, gdje se uvijek glasa "ZA" one promjene koje odgovaraju RS-u, a "PROTIV" onih promjena koje odgovaraju BiH. Ako to vide građani kako da to ne vide političari profesionalci?!

Gosp. Hadžifejzoviću, nije u pitanju njihovo "levatsvo". Oni su veoma sposobni ljudi, koji su dobili stotine bitaka među Bošnjacima i ostali desetinama godina na čelu svojih stranaka. Jedini problem sa njima je da su oni izdajnici, protagonisti pažljivo pripremljenog projekta "Velike Srbije".

A jasno je zašto nam protagonisti velikosrpskog projekta očiglednu izdaju "bošnjačkih" političara prog-

lašavaju za "nesposobnost". Pa zato što je ogromna razlika između greške počinjene iz nesposobnosti i namjerne izdaje, baš kao razlika između saobraćajne nezgode i ubistva s predomišljajem.

Dakle, Hadžifejzović nam poručuje da je za nestanak države Bosne i Hercegovine kriv niz "slučajnih

grešaka" (honest mistakes), a ne smišljenih izdaja od unaprijed pripremljenih velikosrpskih agenata Izetbegovića, Silajdžića, Cerića, Lagumdžije, Tihća itd.

A o stanju svijesti "nezavisnih" novinara iz NTV Hayata najbolje nam govori podatak da su im šefovi blokirali e-mail da ne mogu

primati Online Glasnik. Godinama je oko 40 ljudi iz NTV Hayata primao Glasnike, i neki su nam i povremeno pisali. Dakle, Svrakić kontrolise šta će Hadžifejzović, Čerimagić i ostali čitati, tj. misliti, a oni se opet nazivaju "novinarima", i to "nezavisnim"?

JUGOSLAVENSTVO DANAS (12)

Predrag Matvejević, „Jugoslavenstvo danas“, Beogradski izdavačko-grafički zavod, Beograd, 1984.

„VERSAJSKA JUGOSLAVIJA“

Uprkos karikaturalnoj monarhiji, ni manipulacije s „versajskom Jugoslavijom“ ne izgledaju ništa bolje?

Ta nesretna „versajska Jugoslavija“ u velikoj je mjeri izvor naših vlastitih proturječja, i to svakog od nas ponaosob i svih zajedno. Prije svega, ona i nije zapravo "versajska": mi smo nju sami htjeli, najbolji među nama su se za nju toliko založili, bez obzira na

odluke Versajskog ugovora o miru.

Uostalom, taj ugovor je potpisan 28. VI 1919. Sabor Hrvatske objavio je, ne očekujući njegove klauzule, odcjepljenje od Austrije već 29. X 1918. a da ga nitko na to nije primoravao; stvorena je odmah, na austrijskom teritoriju, nova Država Slovenaca, Hrvata i Srba, da bi 1. XII 1918. bila proklamirana Kraljevina Srba, Hrvata i Slovenaca; dakle, više od pola godine prije odredbi donijetih u versajskom dvorcu.

Naravno, velike sile, u prvom redu Francuska, imale su svoje prste u tom porodu, ali bez odlučne volje

jugoslavenskih naroda, manifestirane pred svijetom već prvim hicima Principovim, ne bi bilo ništa od zajedničke države. Jedna loša i tendenciozna historiografija proturila je formulu o „versajskoj Jugoslaviji“ kao jednoznačnu i općevažeću. U njoj ima, uz ostalo, i kominternovskih uplitanja: ne zaboravite **da je Kominternu već 1924, na svom V Kongresu, odlučila da se Hrvati, Slovenci i Makedonci izdvoje iz kraljevine i da je tu direktivu KPJ morala prihvatiti.**

Bio sam namjerno nesmotren upotrebljavajući termin „versajska Jugoslavija“, ali pod navodnicima.

BOSANSKI JEZIK (6)

Historijske činjenice, gramatika, razlike; Izvor: **Helga Kanzler**, ispravke: **ing. Salih Čavkić**; Odabrao: **akademik Mirko Vidović**

SASTAVLJENO I RASTAVLJENO PISANJE RIJEČI

SASTAVLJENO SE PIŠU:

- nazivi stanovnika naselja iako se imena tih naselja sastoje od dvije akcentovane riječi i pišu se odvojeno; na primjer:

Banjalučanin (prema Banjaluka ili Banja Luka – oboje je tačno), Novosađanin (prema Novi Sad), Sanjanin (prema Sanski Most), Bjelopoljac (prema Bjelo Polje);

- prisvojni pridjevi izvedeni od naziva mjesta ako se sastoje od dvije akcentovane riječi, npr. južnoamerički (prema Južna Amerika), krivopalanački (prema Kriva Palanka);

- rječica "ne" uz imenice i pridjeve s kojima srasta u složenice, na primjer: - neznanje, nečovjek, nezahvalnost, neznalica, nebriga, neprijatelj, nepoznat, neprirodan, nezreo, nepismen, nevelik, nevidljiv;

- složeni prilozima kao: maloprije, pokadšto, gdjekad, gdjegdje, najednom, napamet, otprilike, i prijedlozi: povrh, namjesto, ukraj, uoči, podno;

- rječica "naj" u superlativu opisnih

pridjeva, na primjer: najljepši, najlakši, najbolji, najjači, najjednostavniji.

S crticom između prvog i drugog dijela pišu se polysloženice, ako svaki od sastavnih dijelova čuva svoj akcent i ako se prvi dio ne mijenja po padežima. Tako se pišu:

- višestani nazivi mjesta, na primjer: Herceg-Novog (iz Herceg-Novog, u Herceg-Novom), Ivanić-Grad;

- dvije imenice od kojih jedna određuje drugu, a zajedno označavaju jedan pojam, na primjer: Bašćaršija, radio-amater, Kapetanovakula, auto-put, rak-rana, general-major;

HRVATSKI KNJIŽEVNICI MUSLIMANI (8)

Četiri stoljeća od Mehmedove „Hrvatske pjesme“ do Selimovićeve „Derviša i smrti“

Ferid Karihman, „Hrvatsko-Bošnjačke teme“, Hrvatska sveučilišna naklada, 1996.

Iz 19. stoljeća prije zaposjednuća Bosne treba još spomenuti Mohamed Saćir Kurtćehajića, urednika službenih novina Bosna

i vlasnika i urednika časopisa na turskom Gjulseni Saraj; Habibu Stočević, kćerku Ali-paše Rizvanbegovića, pjesnikinju na turskom jeziku, Fadil-pašu Serifovića, Arifa Hikmeta (Arif-beg Rizvanbegović, pjesnik, mistični filozof, autor političko-povijesnih tema i glasoviti pravnik), i, konačno još pjesnici Sirri i Zuhdi (Abdulkерim Tefterdarija).

Ovaj pregled je više nego povr-

šan i sažet, kad se uzme u obzir, da je preko stotinu naših pjesnika stvaralo na turskom, arapskom i perzijskom. No, iako je književno stvaranje hrvatskih islamista plodnije i bolje od hrvatskih aljamiado književnika, ono još uvijek čeka, da se u prijevodima otkrije hrvatskoj javnosti i tako povrati u našu kulturno-književnu riznicu.

„KUR'AN ČASNI“ NA HRVATSKOM JEZIKU (8)

Izdanje: „Stvarnost“, Zagreb, 1969., prijevod M. Pandža i Dž. Čaušević, tumačenje Dž. Čaušević, nova redakcija Omer Mušić i Alija Nametak

Ferid Karihman, „Hrvatsko-Bošnjačke teme“, Hrvatska sveučilišna naklada, 1996.

No istini za volju, ni ovaj se prijevod ne može smatrati nenadašivim. Iako je hrvatski jezik u

prijevodu lijep i čist, ipak bi preferirali neke riječi i oblike karakteristične za hrvatski jezični fond. Samo par primjera: rastava braka je bolja od razvoda braka; nepotrebno je upućivanje u Indexu riječi Židovi na Jevreji, jer se u tekstu korektno upotrebljava hrvatska riječ Židov. Čudno zvuči dativ Musau i Isau od nominativa Musa i Isa, bolji i jasniji nam se čini oblik Musi i Isi.

Transkripcija arapskih slova na hrvatsku latinicu, kad se radi o

arapskim glasovima je, izgleda, još uvijek problem i velika je šteta, što nisu u Kur'anu otisnuta cjelokupna pravila transkripcije, da bi se na taj način ona definitivno popularizirala. Zanimalo bi nas, osim toga, da li postoji posebn razlog ili poteškoća zašto se nije usvojila transkripcija prihvaćena po Orijentalnom institutu u Sarajevu ili ona naznačena u Enciklopediji Leksikografskog zavoda pod „Arapski jezik“.

UJVIDEK PONOVO POSTAJE NOVI SAD (5)

Cseres Tibor, KRVNA OSVETA BAČKOJ, AGM, Zagreb, 1993.

Ali znam već, svi misle: ovdje je svatko grešan tko je Mađar. Samo mađarstvo je grijeh.

25. listopada 1944. I danas odlazim u bolnicu u posjet bolesnicima. Naša zastava već je nestala s pročelja, već se njihova zastava vijori gore. Jedan šiparac projurio je pokraj mene. Novine je tiskao u šaci: 'Novi sad, Novi Sad', to je naziv novog lista. S

njegove kape crvena traka vijori za njim.

Čuvari su već Srbi. Motre čovjeka poput grabežljive ptičurine.

Navečer se preplašeni skupljamo u toplini doma. Tišinu, koja nam je pritisnula grudi, činimo snošljivijom međusobnim pričanjem svojih životopisa. Poput samrtnika osvrćemo se na prošlost.

Poglavar naše kuće, otac Kriszotom, spominje Svetog Ivana

Zlatoustog, svetog zaštitnika svoga reda, koji je svoj mukotrpan život pun borbe proveo u progonstvu ... Nomen est omen? Sada osjeća kao da njegov sveti zaštitnik nešto drži za njega.

Gorljivi rodoljub, dobrovoljno se javio za misiju u Bačkoj, ostavivši mirno vođenje secsenyskog (sečenjskog) samostana. Kao vojni svećenik bio je prisutan pri ulasku u Erdely.

KRIŽNI PUT HRVATSKOG NARODA (11)

Dragutin Šafarić, Velenje, Republika Slovenija, predstavlja Vam vječnu izložbu fotografija pod nazivom:

KRVAVI TRAGOVI JOSIPA BROZA

**Štrigova 2007.
Komunističke žrtve iz 1947. g. u Repovoj šumi**

PORATNA STRADANJA U ŠTRIGOVI

Franjo Talan, Varaždin

U organizaciji Društva za obilježavanje grobišta ratnih i poratnih žrtava Čakovec i Varaždin u Štrigovi se u nedjelju 25. ožujka 2007. održala komemoracija u prigodi 60. obljetnice poratnog stradanja civila, koji su mučeni, ubijeni i pokopani u Repovoj šumi kod štrigovskog groblja potkraj ožujka 1947. godine. Ta je godina bila posebno tragična: tijekom siječnja, veljače i ožujka sustavno su nestajali ljudi iz skoro svih mjesta Međimurja.

"Tisuće nevinih života hrvatskog i katoličkog puka, bez ikakve osude, našlo je svoje grobove 'po šumama i gorama'. Samo u Hrvatskoj ima više od 600 masovnih grobišta i stratišta. Ni vaša Štrigova nije ostala pošteđena. Samo u jami Repove šume ima više od 20 civila. Mnogi od njih stradali su zbog raznih lažnih optužbi i prokazivanja", kazao je biskup Juraj Jezerinac.

POŠTANSKE MARKE NEZAVISNE DRŽAVE HRVATSKE (11)

Tekst prema knjizi: **KATALOG POŠTANSKIH MARAKA JUGOSLOVENSКИH ZEMALJA**, Biro za poštanske marke, Beograd, 1974.

1943/44. GODINA, REDOVNE MARKE: LIK DR. ANTE PAVELIĆA
(br. 148, 149, 150, 151, 152 i 153)

Br. 148 - Redovna marka, lik Dr. Ante Pavelića
10 kuna, sepija (3,000.000 primjeraka)

Br. 149 - Redovna marka, lik Dr. Ante Pavelića
12 kuna, maslinastosmeđa (2,000.000 primjeraka)

Br. 150 - Redovna marka, lik Dr. Ante Pavelića
12,50 kuna, tamnosiva (10,000.000 primjeraka)

Br. 151 - Redovna marka, lik Dr. Ante Pavelića
18 kuna, svijetlosmeđa (1,000.000 primjeraka)

Br. 152 - Redovna marka, lik Dr. Ante Pavelića
32 kune, tamnosmeđa (1,000.000 primjeraka)

Br. 153 - Redovna marka, lik Dr. Ante Pavelića
50 kuna, plavozelena (500.000 primjeraka)

OSEBUJNOSTI HRVATSKOG JEZIKA

tancaj, tancaj črni KOS

prof. Marijan Krmpotić, Zagreb

Vjerojatno ste pročitali u Jutarnjem Listu od 4. travnja 2009. da je novinar Jutarnjeg lista Jurica Pavičić rekal prvo da je hrvatski jezik Stjepana Babića i Dunje Brozović mrtav i zatim da je on pripravan plesati na grobu hrvatskog jezika! Tu njegovu pripravnost za tancovanjem na grobu hrvatskog jezika pobudila je razprava na tematskoj sjednici saborskog Odbora za naobrazbu (po Račanu od 2000. 'obrazovanje' – komunijare nikad nisu naučile hrvatski), znanost i kulturu 26. ožujka 2009. o položaju hrvatskog jezika u javnoj uporabi. A što ima u tom mrtvom hrvatskom jeziku tako strašno da ga Jurica Pavičić i mrtva toliko bjesomučno mrzi, da bi pripravan (spreman!) tancovati mu na grobu danse macabre. Od veselja?

Ma, neka nas ne obmane glumatanje Jurice Pavičića. Ma, ne pjeni se Jurica Pavičić mržnjom na jezik kojim on zbori i piše u Jutarnjem listu. Nešto sasvim drugo što se čulo na toj sjednici Saborskog odbora za naobrazbu, znanost i kulturu 26. ožujka 2009. uzpaničilo je Juricu. Uzpaničil se da više ne će smjeti pisati hrvatski po uništariškom novosadskom JUS-u kada je književnica Marija Peakić-Mikuljan upozorila i na jadro stanje hrvatskog jezika. Utvrdilo se da to valja popraviti, neki rekoše, Zakonom o hrvatskom jeziku i Uredom za jezik koji će nadzirati da se Zakon sprovodi u javnim ustanovama i uredima i napose u javnim priobćilima (massmedijima) koji su danas rasadišta polupismenosti i posvećmašnje nebrige i neodgovornosti za hrvatski jezik. Čulo se i kako

Francuzi čuvaju, štite i njeguju svoj jezik zakonom, premda je francuzki jedan od svjetskih jezika, dok mi svoj hrvatski prepuštamo da ga zagađuju i iztrebljuju iztragači koji se pripremaju i tancovati mu na grobu!

Nu, čini se, gospon Jurica iz Jutarnjeg lista ne zna da intelektualno vlasništvo oliti auktorstvo za ples po grobu hrvatskog jezika ne pripada njemu. Naime, prvu igranku na grobu hrvatskog jezika otvoril je 1852. novosadski Srbski Dnevnik kad je Hrvatima zanijekao ime i jezik. Zatim je list "Domjan" objavil šovinistički "Srbski Katekizam".

Počujte izvadak: (OPAZKA: Izvadak iz „Katekizma“ tiskan je korišćenim pravopisom u ono doba službenim u Hrvatskoj) »Učitelj: - A ima li hrvatskog naroda na svijetu? / Djak: - Nid ga je kadgod bilo, nit ga i danas ima na svijetu. / Učitelj: - Pa što su današnji Hrvati? / Djak: - Srbi, jer srbskim jezikom govore, čitaju i pišu«. Točno! U Hrvatskoj je još uvijek u službenoj uporabi srbski vukopis kano da Juga još živil!

Bo, Otac Domovine dr. Ante Starčević prvi je oštro iztupil protiv srbskog nijekanja hrvatskog jezika i digal glas u obranu obćeprivaćena hrvatskog jezičnog standarda Zagrebačke filološke škole i oblikoslovnog (morfološkog) pravopisa.

Ukratko, do sredine 19. stoljeća Srbi i Hrvati imali su posebne jezike, t.j. sve do osnutka Slavistike, njemačke znanosti o slavenskim jezicima, koja se izlegla iz utrobe austrijsko/njemačke iztočne politike (Drank nach Osten). Slavistika nije priznavala samosvojnost hrvatskog jezika. Taj neznanstveni zaključak Slavistike bil je Beču

nužan radi austrijske balkanske politike. Od svoga učitelja austroslaviste Slovenca Jerneja Kopitara, Vuk Stefanović Karadžić prihvatil je učiteljevu austroslavističku doktrinu da hrvatski jezik ne postoji i da su svi 'štokavci' Srbi, a k tome i Kopitarov naputak da je za nj najbolje da za srbski jezik uzme glasnoslovnost (izgovorni ili fonološki) pravopis, jerbo je Kopitar vidil da neuki Vuk ne zna riječi pisati drugačije negoli onako kako ih čuje ili izgovara. Nu, pomnja! Na doktrini austroslaviste Jerneja Kopitara da su svi „štokavci“ Srbi, Vuk će utemeljiti pokret srbske nacionalne integracije u doba srbskog prodora na zapad (Drank nach Western) i nijekati Hrvatima ime i jezik. Njegovi sljedbenici, ne će dopuštati ni najmanje razlike između srbskoga i hrvatskoga. Mađaron-vukovac Ivan Broz sačinil će 1892. prvi Vukov fonološki pravopis za Hrvate. Bit će to prvi srbski pravopis na latinici. Ban Khuen Hedervary uvesti će ga u škole. Gurnuti će Hrvate na put posrbljenja kako bi se ulizal srbskoj manjini za svoju protuhrvatsku mađaronsku politiku 'zavadi pa vladaj'. Ivan Broz i Fran Iveković za svoj "Rječnik hrvatskog jezika" 1901. uzeli su Vukov "Srpski rečnik" za predložak.

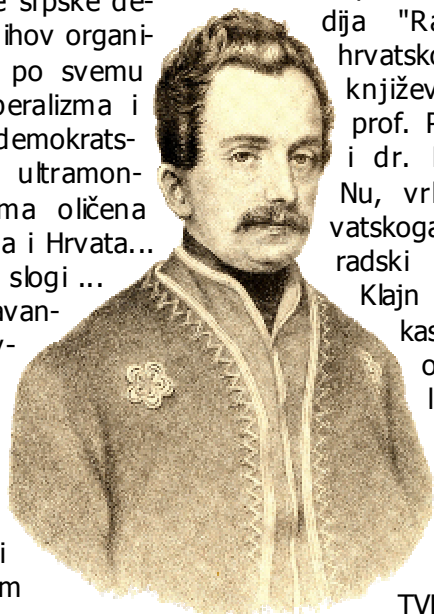
U beogradskom "Srpskom književnom glasniku" 1902. tiskan je članak "Srbi i Hrvati" u kojem je obznanjen urbi et orbi program provedbe velikosrbskog genocida nad Hrvatima. Pretiskal ga je zagrebački "Srbobran". U njem piše među inim: »Hrvati niti imaju posebnog jezika, ni zajednice običaja ... ni svesti o međusobnoj pripadnosti ... Hrvati dakle nisu ni pleme, ni posebna narodnost ... usuđuju se govoriti o hrvatskoj kulturi oni koji nemaju nikakve nacionalne umetnosti ni književ-

nosti... i štoviše stoje pod utjecajem srpske kulture... Hrvati dakle nisu i ne mogu biti posebna narodnost, ali su na putu da postanu – srpska narodnost. Uzimanjem spskog za svoj književni jezik učinili su najvažniji korak sjedinjenju... a i inače proces pretapanja niko ne može zaustaviti, ... on se polako, ali stalno vrši... čitanjem svake srpske knjige, pevanjem svake srpske arije prelazi i atom sveže srpske demokratske kulture u njihov organizam... borba koja se po svemu svetu vodi između liberalizma i klerikalizma, između demokratskog nacionalizma i ultramontanskog kozmopolitizma oličena je kod nas u borbi Srba i Hrvata... ne može biti govora o slogi ... jer su Hrvati tuđinska avangarda, a Srbi predstavnici principa Balkan balkanskim narodima... Ta se borba mora voditi do istrage naše ili vaše, a da u njoj moraju podležiti Hrvati garantuje nam njihova manjina, geografski položaj, okolnost što žive svuda pomešani sa Srbima, i proces opšte evolucije, po kome ideja Srpstva znači napredak« (podcrtal M.K.);

Poslije 1918. u Hrvatskoj će vukovci od mađaronskih unitaista, preko noći postati jugoslavenskim unitaristima. U sukobu tko je veći vukovac, zagrebački vukovac Tomo Maretić uskoro će se pograbit s beogradskim vukovcem Aleksandrom Belićem koji je Vukov pravopis dotjeran u 100% glasoslovni (fonološki) za razliku od Brozova koji je bil djelimice glasnooblikoslovni (fonomorfoložki) – kano odprilike Babić/Ham/Mogušev "Hrvatski školski pravopis" iz 2005. Srbijanski lingvist Pavle Ivić je 1971. u svojoj knjizi "Srpski narod i njegov jezik" na str. 250. objasnio taj nesporazum između

zagrebačkih i beogradskih vukovaca ovako: "Objektivno problem nije bio u srbizmu, već u racionalizaciji, a dotadanji pravopis kod Hrvata bio je „srpski“ isto koliko i Belićev – jer je Vukov. (Podvukal M.K.). Točno!

Za Banovine Hrvatske vratit će se u uporabu glasnooblikoslovni (fonomorfoložki) pravopis, i 1940. bit će tiskana prva znanstvena studija "Razlike između hrvatskog i srpskog književnog jezika" prof. Petra Guberine i dr. Krune Krstića. Nu, vrli iztragač hrvatskoga jezika beogradski jezičar Ivan Klajn ni 51 godinu kasnije ne će odoljeti da izkalkuli svoju velikosrbsku mržnju na "Razlike" i 1991. u "Jezičkom priručniku TVBGD" nazove tu znanstvenu studiju: "šovinističkim pamfletom".

Ljudevit Gaj (1809-1872)

Za NDH od 1941. do 1945. Hrvatima je vraćen njihov tradicionalni oblikoslovni (morfoložki) pravopis i otdada iztragači hrvatskog jezika korieniski pravopis Ljudevita Gaja nazivaju endehažkim i ustaškim, misleći nas time plaše Starom Gradiškom? Ta, većina slavenskih jezika ima oblikoslovne pravopise. I nitko te narode zbog toga ne plaši s onim što se s njima zbivalo u II. svjetskom ratu!

Poslije 1945. ponovno je nastupilo ludovanje i tancovanje srboslavskih iztragača po grobu hrvatskog jezika do "Deklaracije o nazivu i položaju hrvatskog književnog jezika" 1967. kada je srbizacija hrvatskog jezika doista bila prevršila svaku mjeru.

Kada stekosmo vlastitu državu, počeli smo razsrbijavanjem hrvatskog jezika u onom obsegu kakav bijaše moguć i koliko je to prihvaćao sam život tih dana. Nu, prije negoli smo dobili natrag hrvatski tradicionalni oblikoslovni pravopis, na vlast je došla komunističko/liberalna koalicija koja je u uporabu vratila metajezik jugokomunističke birokracije. Otdada, da se hrvatski jezik ne bi ni slučajno vratio u predvukovsko doba brine se plejada iztragača. Tako je primjerice dr. Mato Kapović asistent na Odsjeku za lingvistiku Filozofskog fakulteta u Zagrebu (sic!) u Matici Hrvatskoj 7.2. 2008. u svom predavanju rekao: "Svatko ima pravo govoriti kako hoće, a prisiljavati nekoga da govori hrvatski – to je fašizam". Ni manje ni više!

Nikakvo čudo da su postali živčani! Jerbo, poslije poraza u Domovinskom ratu, velikosrbima ostade još samo jedno oružje u borbi do "istrage" naše. A to je taj glasoslovni (fonološki) Vukov pravopis, a ako je Vukov – onda je srbski! Tako kaže srbijanski jezičar Pavle Ivić i – ne laže! Stoga i samo stoga na svaki glas, ili čim osjete i najmanju opasnost da bi Hrvati mogli dobiti Zakon o jeziku, ili Ured za jezik ili natrag našu gajicu za hrvatski službeni pravopis, svaki put se iztragači hrvatskog jezika pobjesnomučnom mržnjom obruše se na hrvatski rod i jezik pripravnici po grobu im tancovati danse macabre. Malo Morgen!

PRAVOPISI:

1. morfoložki = oblikoslovni, korieniski, tvorbeni;
2. fonološki = glasoslovni, govorni, zvučni;
3. glasoblikoslovni = fonomorfoložki

(Artur Bagdasarov: „I opet o pravopisu“ – HS 17.04.2009.)

OBITELJ VOJVODE HRVOJA (10)

Narcis Jenko

- Hajde, Mihoviliću, pošalji jednoga vojnika neka vidi šta je.

- Dobro. Kako hoćete. A vidjet ćete da je pas.

- Uh, koliko je odmakao Hrvoje! Hajdemo da ga stignemo! - reći će Jelena.

- Čekajte dok dođe vojnik iz prodoline.

- Pas! - vikao je momak odozdo.

- Eto, Batalo! - dobaci mu Resa.

No Batalo, mjesto da što odgovori, potjera svoga konja, a onda se i njih dvije natisnuše za njim. Jelene u tom trku sama zbacila kontuš da joj ne leprši zrakom.

- Hm, Hrvoje se ne htjede svratiti u Dobrašinovo konačište. Šta on misli? - upita Batalo Jelenu.

- Ah, znaš ti Hrvoja. On uvijek voli jesti gdje u prirodi.

- A ja sam pošteno izgladnio. Mislim da u cijeloj šumi nema gladnije zvijeri nego što sam ja.

- Hajde - ukori ga Resa.

- Vi ste od jutros nešto jeli, a ja ... Evo ni kolik' ovliko! - i pokazao prstom.

- Uzaludan nam trud da stignemo Hrvoja! On voli samoću, pa zato juri naprijed - ubaci Jelena kao da odgovara sama

sebi.

- Čudna želja! Ja volim društvo.

- A Bog zna šta sebi umišlja Hrvoje. Možebit misli da odmah ide u rat, čim pojaši bijelca od mejdana - govoraše Jelena. Odjedanput se ispravi na konju, pruži ruku u daljinu i pokaza Batalu: - Eno nas Hrvoje čeka s gotovom vatrom.

Na malome je zaravanku gorko jela vatra. Iz nje se na mahove dizao visok plamen, i gdjekad jače trzao, kao da i on hoće da se vine u zračne visine poput blizanca mu dima. Sunčano nebo, kristalni snijeg, divno zelenilo jela i omorika te zlatni i žuto-crvani plamen s modrim dimom stvarali su poeziju boja.

Momci su na utaptanu snijegu sterali medvjede kože da na njih sjednu gospođe. Batalo je odriješio nožicu jedne mješine te snažno potezao medovinu koju im je kraljica spremila.

- Grije. Dobro grije!

- Žmulom pij, Batalo! - smijaše se Hrvoje.

- Ja se toga bojim, uzmožni vojvodo. Kad samo nabrojim tri žmula, odmah mislim da moram biti pijan. A ovako ne vidim koliko salijem u se...

- Dosta, dosta! - govorila mu Resa.

- Upozoravaš na se! Pametno! I Batalo bi se sjetio, ali može biti prekasno.

Nato Batalo natoči dva žmula te ih ponese gospođama.

- Čekaj dok što založimo! - reče mu Resa redajući suha i hladna jela koja je vadila iz "zastruga" (drveni sud u kojem se nosila hrana).

Mihovilić neprestano uzdisaše za ražnjem ne praštajući onome što je bilo pred njima, a Batalo je malo jeo, iako je bio gladan.

Čim su počeli jesti, razgovor se sve više i više stišavao, čak su šutjeli i onda kad su nastavili put. Viš njih se lomila šuma s bukom i kukom.

Brže su tjerali konje.

Batalo je od časa do časa stavljao ruku na čelo želeći ugledati svoj dvorac u Lašvi.

Nastavit će se...

SVOJIM ŽIVOTOM I VJEROM U ISUSA KRISTA I KAMEROM SVJEDOČIM ŽIVOT ČOVJEKA

Zvonko B. Ranogajec, kršćanski TV producent, 2537 Eastwood Avenue, Evanston, Illinois 60201 SAD, e-mail: ZRanogajec@sbcglobal.net

"JEDINSTVO" DOMOVINSKE I ISELJENE HRVATSKE (2)

**Nebiblijska i biblijska
perspektiva razumijevanja
i gledanja**

MOJ OSVRT IZ BIBLIJSKE PERSPEKTIVE RAZUMIJEVANJA I GLEDANJA NA TEKST GOSPODINA MILE PRPE

Ja ipak ovdje neću iznositi moje osobno stajalište, nego biblijsku perspektivu razumijevanja i gledanja teksta gospodina Mile Prpe i današnjih odnosa i suradnje između domovinske i iseljene Hrvatske.

Kolektivno, domovinski i mi, iseljeni Hrvati, zatvaramo oči pred stvamošću istine o nerazumljivim, iznimno lošim i ne bratskim Božjim odnosima i suradnji između domovinske i iseljene Hrvatske! Sada je veoma, veoma važno, možda i presudno da ne zatvaramo oči pred ovom stvamošću! Budemo li i dalje ignorirali tu činjenicu i pravili se kao da ne postoji, vrb, puno brže nego što mislimo, naći ćemo se u situaciji koju nitko nije želio. Tu nema mjesta filozofiranju i manipuliranju u bilo kojem obliku! Cijena stvarnosti ove situacije biti će za sve segmente hrvatskog društva, za domovinske i nas, iseljene Hrvate, stravična i tragična, izgubit ćemo, Bogom nam danoj, za sada, sadašnju slobodnu Hrvatsku državu! Za domovinske i za nas, iseljene Hrvate, sada je presudno da što prije prestanemo ignorirati spomenute činjenice.

Upitajmo se što domovinski i mi, iseljeni Hrvati, možemo "opet" zajedno učiniti da se odnosi i suradnja između domovinske i iseljene Hrvatske poboljšaju!

U Svetom pismu ima mnogo poučnih

primjera, a na nama je da odlučimo što nam je sada činiti ili - ne činiti! Moj je odgovor: "Mudar čovjek, a onda i narod, u teškim trenucima kušnje i sumnje obraća se Bogu, našem Spasitelju, Sinu Božjem, Gospodinu Isusu Kristu za savjete i upute, a ne čovjeku! Naša motivacija mora se temeljiti na Božjoj riječi, a mi sami, pojedinačno moramo se mijenjati ili kako Sveto pismo kaže: "Trebaš se nanovo roditi!" (Ivan3,3) U protivnom mi ćemo i dalje činiti kao što smo činili i do sada, bez obzira na razinu naše osobne inteligencije!

Kada ljudi pravilno razviju svoj osobni, intimni odnos s Bogom, našim Spasiteljem, Sinom Božjim, Gospodinom Isusom Kristom, tada dolazi do razumijevanja smisla naših života. Kada domovinski i iseljeni Hrvati počnu otvoreno i s iskrenim i poštenim motivima uzajamno iskazivati svoje probleme, ali i uspjehe, te surađivati, tada će se dogoditi osobno i skupno prosvjetljenje u zajedničkom cilju.

Mi možemo draga moja braća i sestre u domovinskoj i iseljenoj Hrvatskoj ignorirati Sveto pismo i ne vjerovati Božjoj riječi, koja nam nepokolebljivom sigurnošću stavlja istinu pred oči. Sve tvrdnje nevjernika ne mogu to pobiti, pa makar se netko od njih i čvrsto držao svojih stajališta. To ništa ne mijenja činjenice o kojima Sveto pismo govori. Mi možemo ne vjerovati u Boga, našeg Spasitelja, Sina Božjeg, Gospodina Isusa Krista, ali to ne znači da ON ne postoji!

Mi, Hrvati, mali smo narod. Ali nije tragedija biti brojčano malim narodom, nego je tragedija kada se taj mali narod međusobno dijeli i ne slaže! Sveto pismo, Biblija, Božja riječ upozoruje nas jasno i glasno ovim riječima: "Ako je u sebi nesložno, svako će kraljevstvo propasti. Ni jedan grad ili dom, ako je u sebi nesložan, neće opstati!"

(Matej 12,25)

HIMNI DUHU SVETOM (4)

fra Petar Filić, Zagreb

LITANIJE DUHU SVETOM

Istrgnut ću te na očigledan način iz ruku neprijatelja.

Otklonit ću zapreke koje ti se nalaze na putu savršenosti.

Dat ću ti anđela čuvara koji će te braniti od zasjeda đavolskih.

Ti ćeš ustrajati na putu kreposti.

Ti ćeš potpuno spoznati svoje nedostatke.

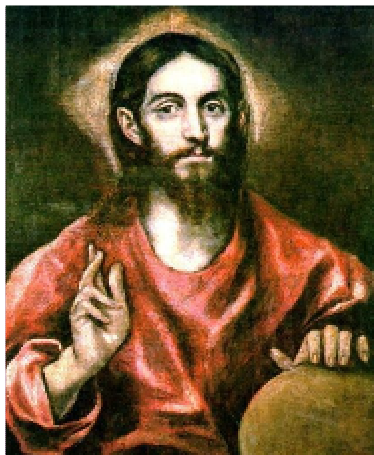
Ti ćeš zadobiti snagu da se oslobodiš svojih grešnih navika.

Ja ću učvrstiti tvoju vjeru, tvoju nadu i tvoju ljubav.

Ja ću te izbaviti iz materijalnih potreba. Tvoja će obitelj živjeti u skladu i uzajamnoj ljubavi.

Tko bi želio pomoći svome bližnjemu, trebao bi barem pola godine dnevno moliti ove litanije.

Slava Ocu i Sinu i
Duhu Svetom....

**III^a
NEDJELJA
KORIZME
GODINA B**

Ivan 2, 13-25

Blizu bijaše židovska Pasha. Stoga Isus uziđe u Jeruzalem.

U Hramu nađe prodavače volova, ovaca i golubova i mjenjače gdje sjede.

I načini bič od užeta te ih sve istjera iz Hrama zajedno s ovcama i volovima.

Mjenjačima rasu novac i stolove isprevrta, a prodavačima golubova reče:

»Nosite to odavde i ne činite od kuće Oca mojega kuću trgovačku.«

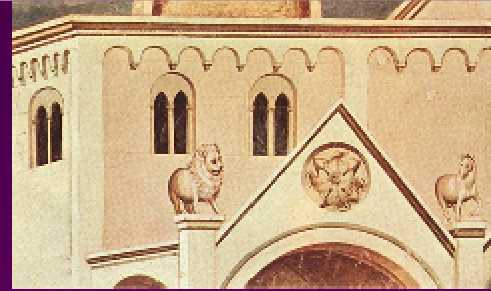
Prisjetiše se njegovi učenici da je pisano: "Izjeda me revnost za Dom tvoj".

Nato se umiješaju Židovi i upitaju ga: »Koje nam znamenje možeš pokazati da to smiješ činiti?«

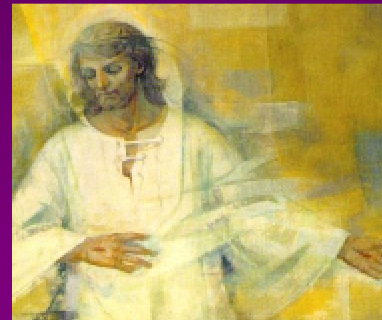
Odgovori im Isus: »Razvalite ovaj hram i ja ću ga u tri dana podići.«

Rekoše mu nato Židovi: »Četrdeset i šest godina gradio se ovaj Hram, a ti da ćeš ga u tri dana podići?«

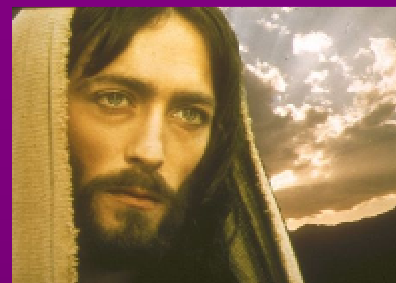
No on je govorio o hramu svoga tijela.

Pošto uskrsnu od mrtvih, prisjetiše se njegovi učenici da je to htio reći te povjerovaše Pismu i besjedi koju Isus reče.

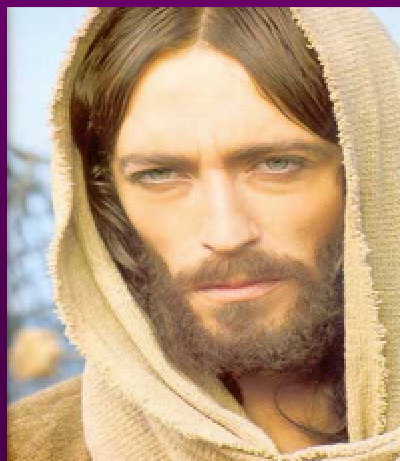

Dok je boravio u Jeruzalemu o blagdanu Pashe, mnogi povjerovaše u njegovo ime promatrajući znamenja koja je činio.

No sam se Isus njima nije povjeravao jer ih je sve dobro poznavao i nije trebalo da mu tko daje svjedočanstvo o čovjeku:

ta sam je dobro znao što je u čovjeku.

Prethodnu prezentaciju izradio je

**FRANJEVAČKI SAMOSTAN i
Župni ured sv. Nikole Tavelića**

Ivekovićeva 8 51000 RIJEKA
Tel. 051/ 641-449 Fax: 051/
648-697

E-mail adresa: frs-
sv.nikola@ri.htnet.hr

IZBORNE LISTE (1)

Gen Kameni, Zagreb

A: Spremni.

B: Spremni!

A: Ima li što nova za nas novinare g. Ustrajniću?

B: Rekao sam. Za tebe sam jednostavno Antica.

A: Dobro. G. Antica?

B: Ima. Krećemo odmah!

A: Kamo?

B: Do Milana Bandića.

A: Kod Milana Bandića, u zagrebačko Poglavarstvo?

* * *

B: Dobar dan g. Bandiću!

Milan Bandić: Oh, dobro došli drugovi. Evo i Zoran je tu. Naša glava. Jovo skuhaj drugovima, pardon gospodi, kavu.

B: Zar prelazite u Novu Ustašku Stranku?

Milan Bandić: Ne. Zvali smo Vas samo zbog razmjene iskustava.

B: Izvolite onda.

Jovica: Evo dvije male. Vi ne ćete šefe?

Milan Bandić: Izbori su pred vratima. Sastavljamo izborne liste. Iznenada javio nam se neposluh. Na izornoj listi za Zagreb među 51 kandidatom našlo se i troje

ljudi koji tamo ne spadaju. Mi smo demokratska partija. Ne želimo ništa na silu, ali ... nešto moramo poduzeti.

B: Kakvi su ljudi u pitanju?

Milan Bandić: Ljudi s mozgom.

B: Uh, uh. To nije dobro. Vi, koliko znam, isključivo radite s ljudima bez mozga?

Milan Bandić: Upravo tako!

B: Kako je s Vama?

Milan Bandić: Vi ustaše sve znate! Točno, ostao mi je mali mozak, ali ga ne koristim. Drugovima zaduženim za ispiranje mozga dogodila se grješka, pa su me riješili samo velikog mozga.

jednostavno riješili. Imamo nekoliko čistačica, koje nisu naši članovi, ali ih u javnosti prikazujemo kad da jesu. One, dakako, imaju mozak, ali nemaju pameti. Njih, dakle, šaljemo na bogoslužja i na crkvene svečanosti. Vuk si, koza cijela!

B: Bravo. Ovo je genijalno. Šteta što to ne zna i uzoriti kardinal!

Milan Bandić: Uvijek slijedimo Lenjina. Priča se, velim Vam to u povjerenju, da je i on u početku imao mozak.

B: Ne bih baš rekao. Naravno, mogu to suditi samo po njegovim djelima, bilo knjiškim, bilo djelatnim.

Milan Bandić: Pustimo sad to. Treba nam Vaš konkretan savjet.

B: Koliko imate članova u Zagrebu?

Zoran Milanović: Oko 150.000.

B: I među njima se našla čak trojica s mozgom. Zanimljivo! Vrlo zanimljivo!

A: G. Ustrajnić Vi ćete sigurno još dugo. Mora o bih poći.

B: Ništa, ništa!

Pozdravite urednika. Navratite. Na čaj. Romanijski, od čubre.

A: Hoću. Spremni.

B: Spremni!

Milan Bandić: To smo pitanje

Milan Bandić i Zoran Milanović čekajući Anticu Ustrajnića iz NUS

MIRINI VINKOVAČKI KOLAČI

Pripremila:
Marija Dragun rođ. Takšić

ČEŠKI KOLAČ

Sastojine za biskvit: 5 jaja, 25 dag šećera, 20 dag brašna,
1 žlica vode, 1 jušna žlica kakaa i 1/2 praška za pecivo.

Sastojine za kremu: 5 žumanjaka, 20 dag šećera, 5 žlica oštrog
brašna, 0,5 l mlijeka, 20 dag maslaca i 1/2 vanili štapića.

Sastojine za premaz:

5 bjelanjaka,
25 dag šećera i
Sok od 1 limuna.

Snimio: Matej Kristan Mirković

Izrada kolača:

Izrada biskvita: Izlupati čvrsti snijeg od 5 bjelanjaka i 1 žlice vode. Umiješati 5 žumanjaka, 25 dag šećera, 1 žlicu kakaa i 1/2 praška za pecivo. Sve skupa dobro izraditi mikserom. Na kraju žlicom umiješati 20 dag brašna. Usuti u namašćenu i pobrašnjenu tepsiju. Peći u zagrijanoj pećnici na 200°C oko 20 minuta.

Izrada kreme: Prokuhati 4 dl mlijeka. U drugoj posudi izmiješati 5 žumanjaka s 20 dag šećera, dodati 5 žlica oštrog brašna i 1 dl mlijeka. Izmiješati u jednoličnu smjesu, te dodati 1/2 vanili štapića. Kad mlijeko zavrije prelići preko smjese od žumanjaka i dalje kuhati dok se ne zgusne. U vruće umiješati 20 dag maslaca, te miješati dok se maslac ne otopi i smjesa postane jednolična. Ostaviti da se hladi i povremeno promiješati. Mlako premazati preko ohlađenog biskvita.

Izrada premaza: Od 5 bjelanjaka izlupati čvrsti snijeg. Dodati 25 dag šećera, izmiješati mikserom. Zatim miješati na pari još 10 minuta. Na kraju umiješati sok od limuna. Tako dobivenu pjenu premazati preko kreme i staviti u hladnjak da se hladi.

Dobar tek!

EURO-OMBUDSMAN

Štovani dr. sc. Dragun,

Zahvaljujemo se vam za vašu elektronsku poštu sa 1. travnja 2009. Europski ombudsman prima pritužbe o nepravilnostima u vezi sa djelatnošću institucija i organa Europske zajednice (npr. Europska komisija ili Europski parlament).

Sadržaj vašeg priopćenja iz 1. travnja 2009, kao i vaše redovite brošure, dakle nisu u njegovoj nadležnosti. Zbog toga vas uljudno molimo, da nas odстранite sa mailing liste za vašu brošuru.

Europski ombudsman, kao i ostale institucije Zajednice, je u svojoj aktivnosti vezan na službene jezike Zajednice (23 jezika). Zbog toga vam predlažem, da za buduću korespondenciju koristite jedan od tih jezika.

Sa štovanjem,

Vukašin LONČAREVIĆ

Pravni savetovalec

Urad Evropskega varuha človekovih pravic
EO@ombudsman.europa.eu

**NE ZABORAVITE NA OBLJETNICU SMRTI
GENERALA JANKA
BOBETKA**

Poštovani,

Preporučam da za novi broj Glasnika napišete nešto o zapovjedniku Južnog bojišta i načelniku stožera RH stožernom generalu Janku Bobetku.

Za nekoliko dana bit će godišnjica njegove smrti (**29.04.2003**).

Goran Mušćet

Dubrovnik

goran.muscet@du.t-com.hr

ŠALJITE MI GLASNIK

Poštovani!

Interesira me glasnik ali ne znam dali se distribuira putem e-maila ili poštom.

Hvala i lijepi pozdrav

Dragutin Poturica

Zagrebačka 78

10297 JAKOVLJE

eurostar@eurostar-estate.com

**GLASNIK NA
PUTU ZA
STUTTART**

Poštovani,

Lijepo Vas molim da na popis adresa kojima šaljete Glasnik, Bleiburg, Glasnik srijedom uvrstite i sljedeću:

mdugec@marcom-net.de

To je hrvatska književnica Malkica Dugeč koja živi u Stuttgartu. Objavili ste u br. 54 i jedan njezin prilog o Đurekoviću. I još Vas molim da joj pošaljete na stari način, kao prilitak, jer ona ovaj novi koji sam joj pokušala poslati, ne može otvoriti.

Zahvaljujem uz pozdrav

Zlata Derossi

zlata.derossi@zd.htnet.hr

Postovani dr Dragun!

Molim, pošaljite mi GLASNIK na novi način.

Imam još jednog kandidata: Dr Gordan Starčević u Beču. Njegova e-mail adresa je: *gordan.starcevic@gmx.net*

Puno Vam hvala, svako Vam dobro i lijep pozdrav!

Branka Starčević

OBAVIJEST

KRUG ZA TRG

Željko Tomašević, Zagreb

Građanska inicijativa za povratak imena Kazališni trg
zagrebačkom trgu nazvanom imenom
komunističkog diktatora maršala Tita

15. travnja 2009.

Poštovani prijatelji i zainteresirani

Ovime najavljujemo da će se, o trećoj godišnjici donošenja
Deklaracije Hrvatskog sabora o osudi zločina komunističkog
poretka u Hrvatskoj, a koja obvezuje sve hrvatske institucije,
održati

TREĆE VELIKO JAVNO OKUPLJANJE KRUGA ZA TRG

u subotu, 6. lipnja 2009. u 11 sati

pred Hrvatskim narodnim kazalištem u Zagrebu

kojim ćemo još jednom posvjedočiti da zahtijevamo neodgodivo ukla-
njanje imena maršala Tita iz Zagreba i iz cijele Hrvatske.

Molimo Vas da obavijest o najavi ovog događanja prosljedite u svom
krugu.

Pozdravljamo Vas, srdačno i s poštovanjem,

Članovi Koordinacijskog odbora Kruga za trg:

Ante Beljo, tel.4846123; Zdravka Bušić, tel. 098/1726143; Josip
Miljak, tel. 091/4811367; Cika Mikolčić, tel. 091/7835938; Branimir
Petener, tel. 091/5388661; Maja Runje, tel. 4668137 i 091/-
9578969; Tomislav Stockinger, tel. 099/2265779; Željko Tomaše-
vić, tel. 091/ 7255746; Zorka Zane, tel. 098/9684192.

Hrvatski
uljudbeni
pokret

**Udruga za zaštitu
prava građana**

Pete poljanice 7
10000 Zagreb
Hrvatska
tel: +385 1 29-23-756
fax: +385 1 29-23-757

hrvatska.uljudba@gmail.com
www.hrvatskauljudba.hr
www.svakovamdobro.hr
www.pravednostiljubav.hr
www.borovnicaunas.hr
www.redangus.hr
www.blackdragun.hr
www.laudonovgaj.hr
www.ne-kor.hr

Glasnik
Hrvatskog uljudbenog pokreta
Izlazi subotom

Nakladnik:
**Poslovna savjetovanja
Dragun d.o.o.**

Uredništvo:
dr. sc. Tomislav Dragun
glavni urednik
091/33-88-431

Hrvoje Mirković
grafički urednik
091/33-88-432

Lovorka Dragun Mirković, dipl.
oec. za izdavača
091/33-88-433

Priloge slati na adresu:
Zagreb, Pete poljanice 7
hrvatska.uljudba@gmail.com
Idejno rješenje:
© Hrvoje Mirković